

కార్మికలోకం

అక్టోబర్ 2005

మానవ హక్కుల పత్రిక

వెల: రూ.5

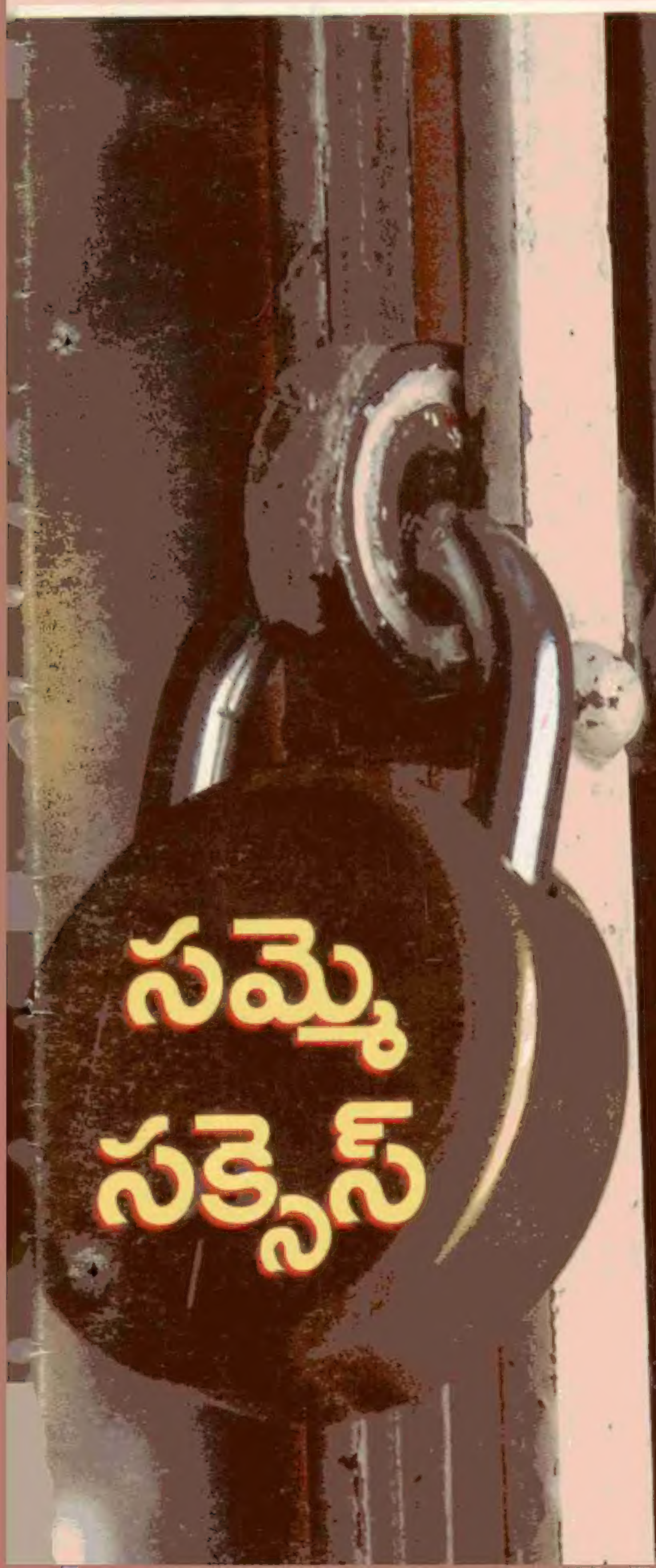
అడూర్

కత్తినా

ఎప్టోజీ సమీనా

ఖమ్మం మున్సిపాలిటీలో గెలుపొందిన సి.పి.ఎం. అభ్యర్థులు

బండారు యాకయ్య
సి.పి.ఎం. ప్లారీడర్

కా॥ చిర్రావూరి లక్ష్మీనర్సయ్య

నర్రా రమేష్
సి.పి.ఎం., డిప్యూటీ ఛార్జీడర్

కుక్కల గురుమూర్తి
6వ వార్డు

ఎఫ్రోజ్ సమీనా
మున్సిపల్ చైర్పర్సన్, ఖమ్మం

పువ్వాడ పార్థసారథి
8వ వార్డు

ఫ్యాషన్స్ :

స్వర్ణ జ్యాయలరి మార్ట్, శ్రీ లక్ష్మి సరస్వతి జ్యాయలరి మార్ట్,
శ్రీ లక్ష్మి స్వర్ణ జ్యాయలరి మార్ట్, శ్రీ లక్ష్మి గణపతి జ్యాయలరి మార్ట్,
శ్రీ న్యూ లక్ష్మి సరస్వతి జ్యాయలరి మార్ట్,
ప్రాఫైటర్స్ : సురూజా బ్రదర్స్, గాంధీచౌక్, ఖమ్మం.

శ్రీమతి బుర్లి ఇందిర
7వ వార్డు

శ్రీ లక్ష్మీ భవాని జ్యాయలల్లి మార్ట్,
ప్రాప్రైటర్ : సిరికొండ మాధవాచారి, ఖమ్మం.

రాణువ మీరాబాయి
14వ వార్డు

భీష్మం పుర ప్రజలకు మా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు.

పిల్లి విజయపాల్
21వ వార్డు

దొంతమాల జయవర్ధన్
(సునీల్)
24వ వార్డు

షేక్ మగ్బూల్
26వ వార్డు

నీలం జయమ్మ
28వ వార్డు

కొప్పెర నరసింహారావు
29వ వార్డు

మెంతుల గీత
30వ వార్డు

యర్రా సుకన్య
32వ వార్డు

దోణవాట్ ధర్మా
33వ వార్డు

బజ్జారి ఇందిర
37వ వార్డు

పంగాల వెంకట్
41వ వార్డు

అక్టోబర్ - 2005

సంపాదకీయం

కార్మికలోకం

సి.ఐ.టి.యూ. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి 20 సంఖ్య 10
విడి ప్రతి వెల : రూ. 5
సం.ర చందా : రూ. 50

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం	1
కవర్ స్టోరీ- సమ్మె సక్లెస్	3-5
సమ్మె ఫోటో ఫీచర్	6
అర్జీసిని ముక్కలు చేస్తామని	7
ఉద్యమ వార్తలు	8-10
విదేశీసంస్థ ఏదైనా-తీరు ఒక్కటే	11
చేను మేస్తున్న కంచె!!	12-13
కాగితం కొంగల కోరిక!	14
గృహహింస సామాజిక సమస్య	15
విజయాల బాధ్యతలను పెంచాయి	16
కథ- వీలునామా	20-21
నైపుణ్యం ఆధారంగా వేతనం	22-23
కట్టకిందె పల్లెలో- ఇంకా ఇలా!...	25
ఎస్.డబ్ల్యు.ఎఫ్. రజతోత్సవ సభలు	26
సామాజిక సంబంధాల విచ్ఛిత్తిలో	27
మార్గం వుంది- మనసు లేదు	28
మంచి సినిమా అంటే అదూర్	30

మేనేజర్

కార్మికలోకం

యస్.వి.ఐ. స్వరక కేంద్రం, 1-1-60/4,
అర్జున్ బ్రాస్ రోడ్, ముప్పారాబాద్, హైదరాబాద్ - 20.
ఫోన్ : 27612474 ఫ్యాక్స్ : 27610128

ఎడిటోరియల్ బోర్డు

ఎడిటర్ : వై. సిద్ధయ్య

సభ్యులు: పర్వ సత్యనారాయణ,
ఎస్. వీరయ్య, ఆర్. సుధాభాస్కర్, పి. రోజా,
పి. రాజారావు, పి. అజయ్ కుమార్

మేనేజియల్ బోర్డు

మేనేజర్ : పి. రాజారావు

సభ్యులు: పర్వ సత్యనారాయణ,
టి. ఎన్. వి. రమణ, అల్లూరి లోకేష్

మార్చాల్సింది కార్మికవర్గమే

“ఎలుకతోక తెచ్చి ఏడాది ఉతికినా

నలుపు నలుపే గాని తెలుపు రాదు...” వేమనగారు ఈ కాలంలో ఉంటే ఎలుకల కంటే మన పాలకులనే ఉపమానంగా తీసుకునేవారు.

మన పాలకపార్టీలన్నింటికీ ఆదిగురువు కాంగ్రెస్. పలుమార్లు ప్రజలు దానిని శిక్షించారు. ఒంటరిగా దేశాన్ని పాలించే బలం లేకుండా చేశారు. ప్రస్తుతం యుపిఎ మిశ్రమప్రభుత్వంలో కుదించారు. అయినా ఆపార్టీకి పాతరోగం వదలలేదు. ప్రపంచబ్యాంకు బాట వీడనంటున్నది. కార్మిక చట్టాలను నీరుగార్చేందుకు త్వరపడటం విద్రోహమే.

సెప్టెంబర్ సమ్మె, ఎన్నికలు, వరదలు... ఎన్ని ఆటంకాలు ఎదురైనా చాపకింద నీరులా తమఅజెండాను కొనసాగిస్తున్నది. ఇటీవలిసమ్మెకు సన్నాహాలదశలోనే పలు కార్మికవ్యతిరేకబిల్లులను కేంద్రప్రభుత్వం పార్లమెంటు ముందుంచటం దుస్సహసమే. ఈ అంశాలపై కార్మిక సంఘాలతో సంప్రతించక పోవటం కేంద్రం బాధ్యతారాహిత్యం.

లేబర్ చట్టాల సవరణ, మిసిలేనియస్ ప్రోవిజర్స్ బిల్లు - 2005 ద్వారా యాజమాన్యాలు రిటరన్స్ సమర్పించటం, రిజిస్టర్లు నిర్వహించటంలో కొన్ని సంస్థలకు మినహాయింపు ఇస్తున్నారు. చిన్న, మీడియం సంస్థల అభివృద్ధి బిల్లు-2005 ద్వారా చిన్న, మధ్యస్థాయిసంస్థలలో సంఘటితకార్మికులను కీలకమైన కార్మికచట్టాల పరిధినుండి తప్పించేకుట్రలు సాగుతున్నాయి.

ప్రధాని జోక్యంతో పారిశ్రామికవివాదాలచట్టానికి సవరణలతో కూడిన నోట్ పంపిణీ జరిగింది. దాని ప్రకారం ప్రస్తుతచట్టం వందమంది లోపువున్న సంస్థలలో మాత్రమే ముందస్తు అనుమతి లేకుండా కార్మికులను తొలగించటం, సంస్థల మూసివేతకు అవకాశమిస్తున్నది. 300ల కార్మికులున్నసంస్థలకు వర్తించేవిధంగా ఇప్పుడు సవరణ ప్రతిపాదించారు. తద్వారా అత్యధిక కార్మికులు చట్టబద్ధరక్షణ కోల్పోతారు.

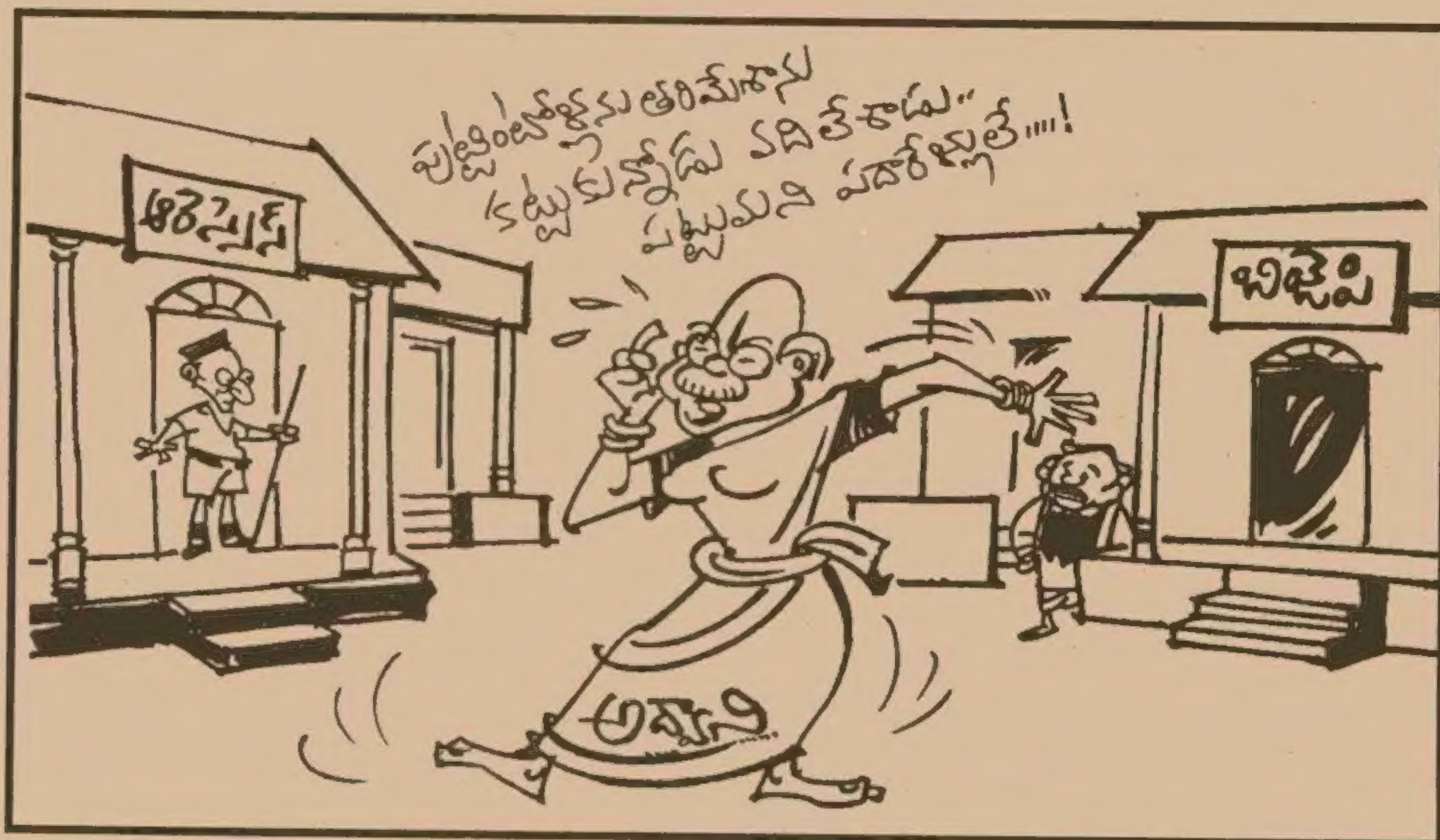
✱ పర్మినెంట్ స్వభావం గల పనుల్లోను, ఇమిజ్ లోని అన్ని విభాగాలలో కాంట్రాక్టు కార్మికుల నియామకానికి యాజమాన్యాలను అనుమతించటం అన్యాయం. ✱ సంస్థల్లో లేబర్ చట్టాల అమలుపై ఇన్ స్పెక్టర్లను అదుపుచేసి యాజమాన్యాల స్వీయసర్దిఫికేట్లకే విలువ ఇవ్వాలన్న ప్రతిపాదనతో యాజమాన్యాలు బరితెగిస్తాయి. ✱ గత ఎన్నీయే ప్రభుత్వం తయారుచేసిన ‘ఫిక్స్డ్ టరమ్ ఎంప్లాయిమెంట్ బిల్లు’ను ఇప్పుడు యుపిఎ ప్రభుత్వం పార్లమెంటు ముందుకు తేవడం వారి అవకాశవాదానికి నిదర్శనం. నిర్దిష్ట గడువు పూర్తయ్యాక ఎలాంటి నోటీసు, నష్టపరిహారం లేకుండా కార్మికులను యాజమాన్యాలు పనినుండి తరిమేసేందుకు అధికారం ఇవ్వటం అన్యాయం.

రాష్ట్రంలో ఎగుమతి ఆధారిత పరిశ్రమలను శాశ్వతంగా పబ్లిక్ యుటిలిటీ సర్వీసులుగా పరిగణిస్తూ పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం సెక్షన్ 2 (ఎన్) (6) లోని ప్రోవిజన్ ను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎత్తివేస్తూ అసెంబ్లీలో బిల్లు ప్రవేశపెట్టటం ప్రమాదకరం.

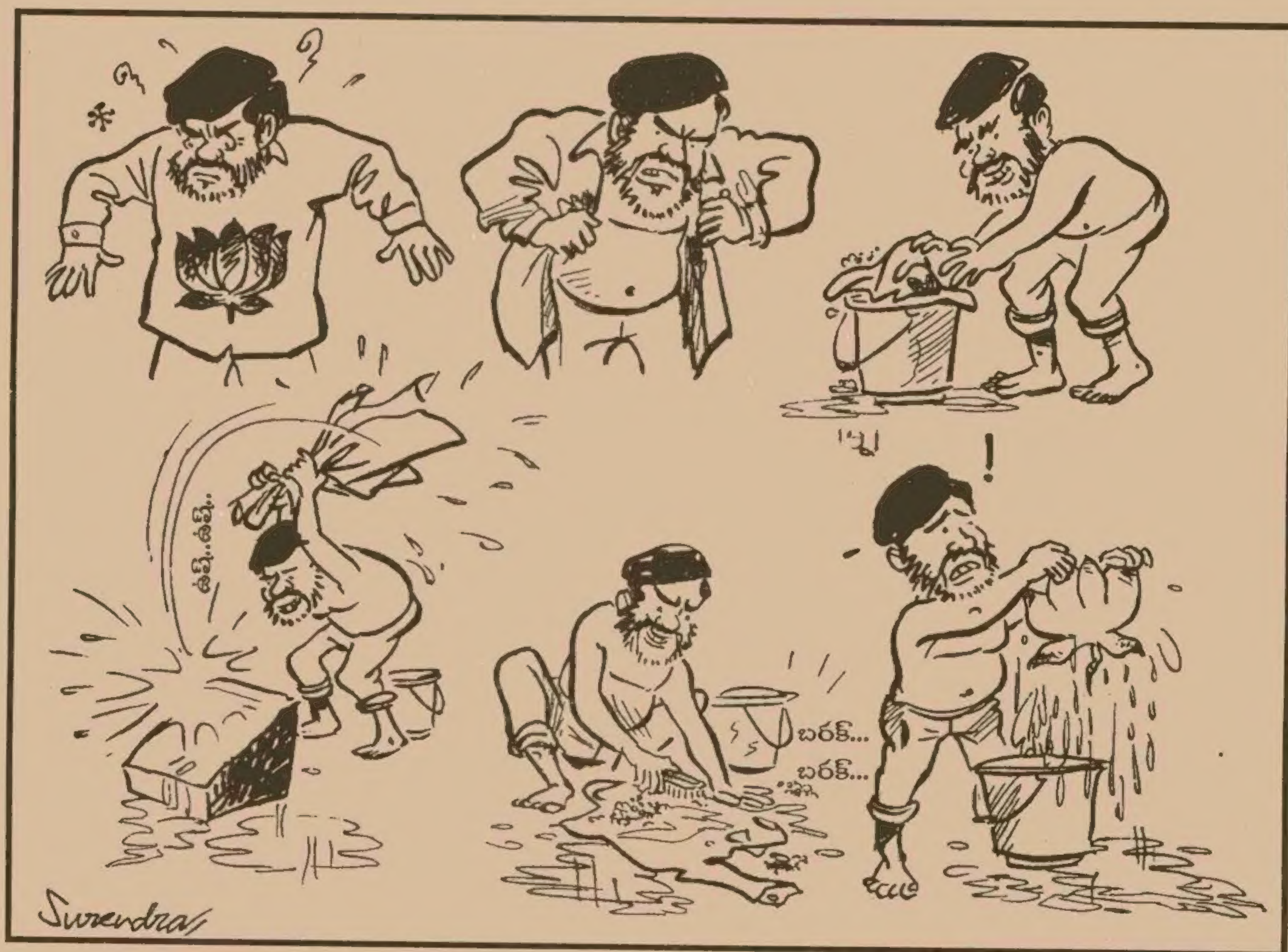
చిట్టివలసజూట్ మిల్లులో అక్రమ లాకౌట్ చెల్లదని, పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం 9(ఎ) ప్రయోగించి కార్మికులకు వున్న సౌకర్యాలు కోత పెట్టరాదని 2003లో ఇచ్చిన ప్రభుత్వ జిఓను 6.9.05న ఈ ప్రభుత్వం ఉపసంహరిస్తూ కొత్త జి.ఓ. చేయడం అభ్యంతరకరం. యజమాన్యాలకు ప్రభుత్వం లొంగుబాటుకు ఇది పరాకాష్ట.

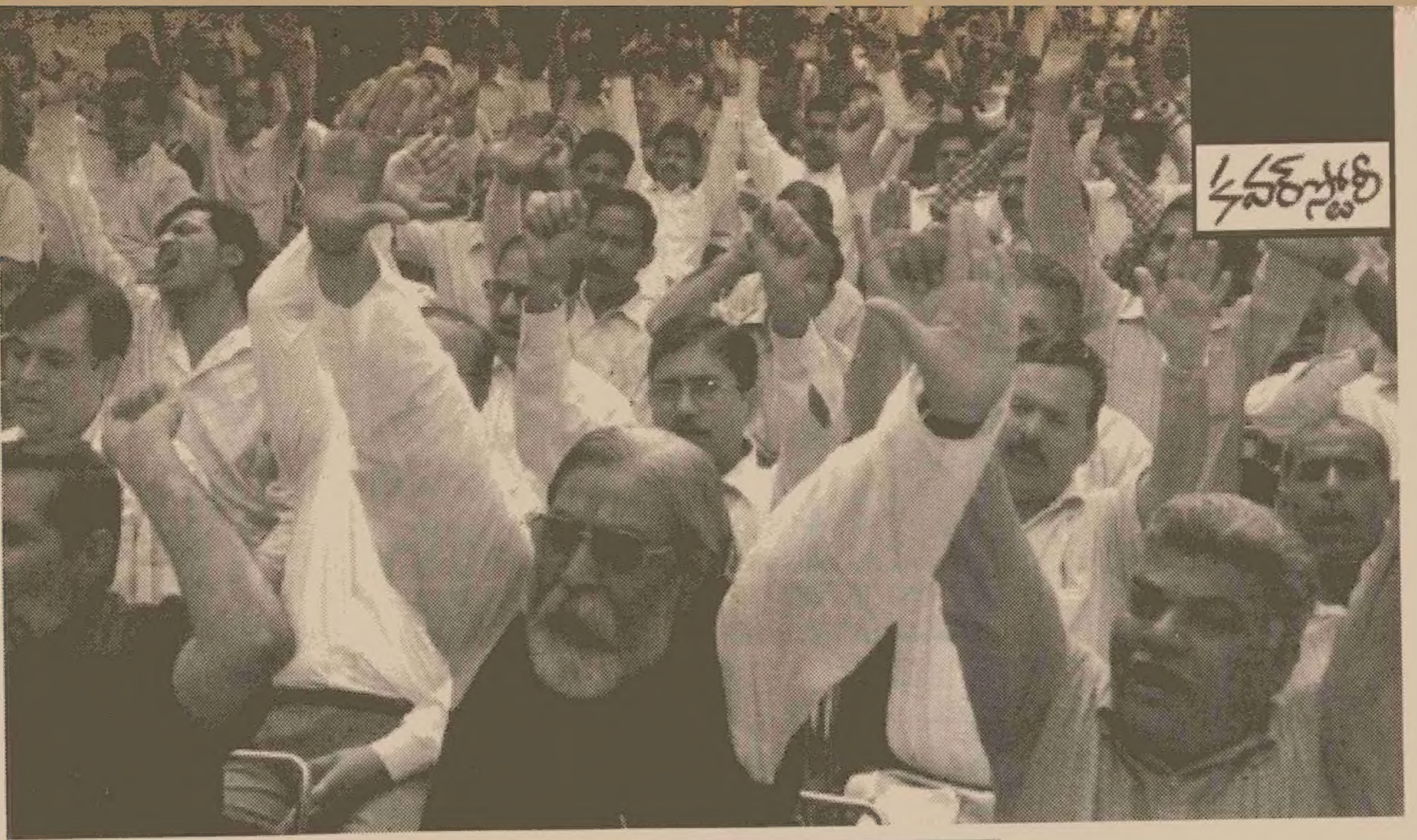
ప్రస్తుతం అమలులోఉన్న కార్మికచట్టాలకు లోబడి యాజమాన్యాలు తప్పక నెరవేర్చాల్సిన బాధ్యతలనుండి తప్పించటమే ప్రభుత్వ ఉద్దేశ్యం. యాజమాన్యాల ఉల్లంఘనలను, అక్రమ కార్యక్రమాలకు చట్టబద్ధత కల్పించేందుకే ఈ ప్రభుత్వం పట్టుదలగా ఉండటం దురదృష్టకరం. అందుకే పాలకులు తమంతతాము మారరు. ఉద్యోగపోరాటాలు, ఆందోళనలతో కార్మికవర్గమే పాలకులను మార్చాలి. ✧

మనస్సు ముక్కు

వివిధ పత్రికల
సౌజన్యంతో

కేంద్ర ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న సరళీకరణ, ఆర్థిక విధానాలను నిరసిస్తూ వామపక్ష కార్మిక సంఘాల పిలుపు మేరకు సెప్టెంబర్ 29న జరిగిన సార్వత్రిక సమ్మె ఘనవిజయం సాధించింది. కేంద్రంలో బిజెపి నాయకత్వంలోని ఎన్ డి ఏ ప్రభుత్వం గద్దెదిగాక యుపిఎ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత జరిగిన మొదటి దేశవ్యాప్త సమ్మె ఇది. అందుకే దీనికో ప్రత్యేకత ఉంది.

ఎయిర్ లైన్స్, బ్యాంకులు, బీమా సంస్థలు, టెలికాం, గనులు జొలి... రంగాలకు చెందిన కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు మొత్తం సుమారు అయిదు కోట్ల మంది పాల్గొన్న సమ్మె ఇది.

దేశవ్యాప్తంగా 124 విమానాశ్రయాల్లో పనిచేసే రెండు లక్షలమంది ఉద్యోగులు తొలిసారిగా సమ్మెలో పాల్గొనటం చూస్తే ప్రభుత్వ విధానాలతో వారెంత విసిగిపోయారో స్పష్టమవుతోంది. సమ్మెకు అడ్డుకట్ట వేయటం తమవల్లకాదని గ్రహించిన ప్రభుత్వం ముందు జాగ్రత్త చర్యగా వైమానిక, నౌకా సిబ్బందిని దింపి విమానాశ్రయాలను తమ అధీనంలోకి తెచ్చుకుంది. కమ్యూనికేషన్ రంగంలోని కీలక ప్రాంతాలను కూడా వీరు తమ అధీనంలో ఉంచుకున్నారు.

ఆర్థిక రంగంలోని బ్యాంకులు, బీమా సంస్థలు పూర్తిగా సమ్మెలోకి దిగాయి. దేశవ్యాప్తంగా వీటి నుండే 20 లక్షలకు పైగా ఉద్యోగులు సమ్మెలో నిలిచి మరెందరికో స్ఫూర్తినిచ్చారు. ఇక బొగ్గు గనుల్లో దాదాపు పని స్థంభించిపోయిందని చెప్పక

సమ్మె సక్సెస్

తప్పదు. బొగ్గు గనులలో పనిచేసే ఆరు లక్షలమంది కార్మికులు సమ్మెలో భాగస్వాములయ్యారు.

కోల్ కతా, హల్దియా, కొచ్చి, కాండ్లా, పారదీప్, ట్యూటికొరిన్, విశాఖ, ముంబాయి... పట్టణాలలోని ఓడరేవులు పూర్తిగా స్థంభించాయి. సమ్మె ప్రభావం బాగా కనిపించింది. ఆయా రేవుల్లో ఎటువంటి కార్య

కలాపాలు జరుగలేదు. త్రిపుర, అస్సాం, పశ్చిమబెంగాల్, బీహార్, హర్యానాలోని ఆయిల్ రిఫైనరీలలో పనిచేసే కార్మికులు మొత్తం సమ్మెబాటలో నడిచారు.

1991లో ఆర్థిక సంస్కరణలు ప్రారంభమైన తర్వాత జరిగిన సమ్మెల్లో ఇది తొమ్మిదవది. గతంలో కార్మిక, సార్వత్రిక సమ్మెలపట్ల మీడియా చాలా వ్యతిరేకత ప్రకటించేవి. కానీ ఇప్పుడు వాటి ధోరణి కూడా మారింది. ఆర్థిక సంస్కరణల విషయాల రుచి చూడటంతో సమ్మెపట్ల చాలా సానుకూలంగా స్పందించాయి. పశ్చిమబెంగాల్, కేరళ, త్రిపుర, అస్సాం రాష్ట్రాలలో బండ్ వాతావరణం నెలకొన్నది. పంజాబ్, మహారాష్ట్రలో కూడా రైలురోకో ఆందోళనలు జరిగాయి. హిమాచల్ ప్రదేశ్, ఉత్తరాంచల్, జమ్ములో నిర్మితమవుతున్న జలవిద్యుత్ కేంద్రాలలో పనిచేసే కార్మికులు మూక్కుమ్మడిగా సమ్మెలో పాల్గొనటం విశేషం.

మునుపెన్నడూ ఎరగనిస్థాయిలో ఇలా కోట్లాదిమంది కార్మికులు, ఉద్యోగులు సమ్మెకట్టడమెందుకంటే... ప్రధాన ఎయిర్ పోర్టుల ప్రైవేటీకరణ, కార్మిక చట్టాలను నీరుగార్చటం వంటి విధానాలకు నిరసనగా కార్మిక, ఉద్యోగ, ఉపాధ్యాయులు

ఈ సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే సమ్మె హక్కుకోసం సాగిన సమ్మె ఇది.

అఖిల భారత డిఫెన్స్ ఉద్యోగుల ఫెడరేషన్ పిలుపుతో దేశంలోని 80 శాతానికిపైగా డిఫెన్స్ ఉద్యోగులు సమ్మెలో పాల్గొనటం ఆశ్చర్యం. వీరం తా 94 ఆర్డినెన్స్ ఫ్యాక్టరీలు, డిపోలలో పనిచేసే వారే.

సమ్మె విజయవంతం పట్ల నాయకులు హర్షం వ్యక్తం చేశారు. “సమ్మె అసాధారణ మైందనీ, కార్మికుల స్పందన బ్రహ్మాండంగా ఉంది...” అని సిఐటియు నేత ఎం.కె.పాంధే, ఎఐటియుసి నేత గురుదాస్ దాస్ గుప్త తెలిపారు. ప్రపంచీకరణ మొదలైన తర్వాత ఇంత భారీస్థాయిలో సమ్మె జరగటం, విజయవంతం కావడం ఇదే మొదటిసారిని పాంధే స్పష్టం చేశారు.

గ్రానైట్ గనులను కదిపిన చిన్న కరపత్రం

ప్రకాశం జిల్లాలోని చీమకుర్తిలో గ్రానైట్ గనుల్లో ఎంతోకాలంగా కార్మికులు వెట్టిచాకిరీ చేస్తున్నారు. కర్నాటక, ఒరిస్సా, తమిళనాడు... రాష్ట్రాల నుండి కూడా ఇక్కడకు కార్మికులు వలస వస్తుంటారు. అక్కడ యూనియన్లు పెట్టటానికి వీలేదు. హక్కుల గురించి ప్రశ్నించే అవకాశమేలేదు. వలస కార్మికులు చనిపోతే వారి బంధువులకు కబురుపెట్టాలంటే యాజమాన్యం దగ్గర అడ్రస్ కూడా ఉండదు. అంటే పశువులకన్నా హీనంగా వారు బతుకుతున్నారు. ఇటువంటి పరిస్థితిలో సిఐటియు సమ్మెలో పాల్గొనాలని కోరుతూ అక్కడ ఒక కరపత్రం వేసింది. కార్మికుల్లో దానికి అనూహ్య స్పందన వచ్చింది. ఫలితంగా సార్వత్రిక సమ్మె అక్కడ పూర్తి స్థాయిలో విజయం సాధించింది. 45 గనుల్లోని 8వేల మంది కార్మికులు సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. కొన్ని గనుల్లో మేనేజర్లు కార్మికులకు హాజరేసి వారిని సమ్మెలోకి అనుమతించారు.

❖ ❖ ❖

రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు కూడా సార్వత్రిక సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. ఎ.వి.ఎన్.జి.ఓ.లు, టి.ఎన్.జి.ఓ.లు సమ్మెను జయ ప్రదం చేయటంలో తమ వంతు పాత్ర నిర్వహించారు. అనేక మండల కేంద్రాలలో కూడా సమ్మె ప్రదర్శనలు జరిగాయి. ఈ సమ్మెలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు, ఉపాధ్యాయులు, కార్మికుల జాయింట్ యాక్షన్ కమిటీ చురుకైన పాత్ర నిర్వహించింది.

రాష్ట్రంలో తుపానులు, వరదల కారణంగా తీవ్రనష్టం సంభవించినా, మున్సిపల్ ఎన్నికల్లో తలమునకలైన సమ్మెను జయప్రదం చేయటంలో కార్మికులు అగ్రభాగాన నిలిచారు.

విశాఖ జిల్లాలో జయప్రదంగా జరిగిన సార్వత్రిక సమ్మె

విశాఖ జిల్లాలో సార్వత్రిక సమ్మెలో కార్మికులు, ఉద్యోగులు అధికశాతం పాల్గొన్నారు. విశాఖపట్నం స్టీల్ ప్లాంట్ లో రెండు వేలమందికి పైగా కార్మికులు సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. హిందుస్థాన్ షిప్ యార్డ్ లో 20శాతం మంది కార్మికులు, ఉద్యోగులు విధులకు హాజరు కాలేదు.

విశాఖపట్నం డాక్ లేబర్ బోర్డులో 80శాతంపైగా కార్మికులు సమ్మె చేశారు. పోర్టు ట్రస్టులో 10శాతం కార్మికులు గైర్హాజరు అయ్యారు. నేవల్ డాక్ యార్డులో 23శాతం మంది, నేవల్ ఆర్మమెంట్ డిపోలో 60శాతంపైగా కార్మికులు సమ్మెలో పాల్గొన్నారు.

ప్రైవేట్ రంగంలోని చిట్టివలస జ్యూట్ మిల్లు, ఇండస్ట్రియల్ ఎస్టేట్, ఆటోనగర్, కార్మికులు కూడా పెద్దఎత్తున సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. జిల్లాలోని ఐదు వేలమందికి పైగా అంగన్ వాడీ కార్యకర్తలు సమ్మె చేయటంతో సెంటర్లు మూతబడ్డాయి.

జిల్లా ఐఎన్ టియుసి నాయకత్వం ఈ సమ్మెను విచ్ఛిన్నం చేయటానికి తీవ్రంగా ప్రయత్నించింది. కరపత్రం కూడా పంచి సమ్మె వాతావరణాన్ని భగ్గుం చేయపూనుకుంది. అయితే ఈ

దుష్టపన్నాగాలను కార్మికులు తిప్పికొట్టారు. బిహెచ్ పివి, డిఫెన్స్ వంటి చోట్ల ఈ యూనియన్ సభ్యులు కూడా పెద్దఎత్తున ఈ సమ్మెలో పాల్గొని కార్మికుల ఐక్యతను చాటిచెప్పారు.

ఈ సమ్మె సందర్భంగా సిఐటియు విశాఖ జిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో నగరంలోని జగదాంబ సెంటర్ నుండి ఆర్టీసీ కాంప్లెక్స్ వరకు భారీ ర్యాలీ, సభ జరిగాయి. దీనిలో 1500 మంది వరకు సంఘటిత, అసంఘటిత రంగ కార్మికులు పాల్గొన్నారు. ఇన్సూరెన్స్ ఉద్యోగులు ఎల్ ఐ సి బిల్డింగ్ వద్ద, బ్యాంకు ఉద్యోగులు స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా మెయిన్ బ్రాంచి వద్ద, బిఎస్ఎన్ఎల్ ఉద్యోగులు ద్వారకానగర్ లోని జి.ఎమ్. ఆఫీసు వద్ద, గిరిజన కార్పొరేషన్ ఉద్యోగులు బీచ్ రోడ్ లోని వారి ఆఫీసు వద్ద, మెడికల్ రిప్రజంటేటివ్లు కలెక్టర్ ఆఫీసు వద్ద ప్రదర్శనలు, సభలు నిర్వహించారు. జిల్లాలోని గిరిజన ప్రాంతంతో సహా అనేక చోట్ల కార్మికులు సమ్మెలో పాల్గొని ప్రదర్శనలు జరిపారు.

సమ్మెను జయప్రదం చేసిన కార్మిక, ఉద్యోగ, ఉపాధ్యాయులకు అభినందనలు తెలియజేస్తున్నాం.

■ ఎ.అజయ్ శర్మ

హైదరాబాద్ నగరంలో సార్వత్రిక సమ్మె సంపూర్ణంగా విజయవంతమైంది. 2004 ఫిబ్రవరి 24 సమ్మె కంటే ఈ సమ్మెకు అనూహ్య స్పందన లభించింది. పైస్టాయిల్ సిఐటియు సమగ్రమైన ప్లాన్ రూపొందించింది. సిపిఎన్టీయు హైదరాబాద్ పబ్లిక్ సెక్టార్ కో-ఆర్డినేషన్ కమిటీ సమావేశం జరిపేందుకు చొరవ చూపాము. ప్రచారంలో భాగంగా సిఐటియు బుక్లెన్లు వేల సంఖ్యలో అమ్మాము. పోస్టర్లు, 17 రకాల కరపత్రాలు పంపిణీ చేశాము. బ్యాడ్జీలు ధరింప చేసి, లక్షలమంది ఉద్యోగులు, కార్మికులను ప్రత్యక్షంగా కలిశాము. సమ్మె నోటీసులు వేల సంఖ్యలో ఇచ్చాం. అన్ని వైపులా జరిగిన సమిష్టి కృషి ఫలితమే లక్షలాదిమంది కార్మికులు, ఉద్యోగులు సమ్మెలో పాల్గొనేలా చేసింది. సమ్మెరోజు రాష్ట్ర రాజధానిలో నిర్వహించిన గ్యాలీ-సభలో వేలమంది పాల్గొన్నారు. ఈ ప్రదర్శనలో శ్రామిక మహిళలు గణనీయ సంఖ్యలో పాల్గొనటం విశేషం.

సమ్మెకు దోహదపడిన స్థానిక అంశాలు : ♦ ప్రైవేటీకరణ విధానాల అమలువల్ల కలిగే రాష్ట్ర భారాలను ప్రత్యక్షంగా అనుభవించటం ♦ ఉద్యోగ భద్రతకు ఏర్పడిన ముప్పు ♦ కనీస వేతనాలు అమలు కాకపోవటం ♦ కార్మిక శాఖ ప్రేక్షకపాత్ర వహించటం ♦ హక్కుల కోసం పోరాడుతున్నవారిపట్ల పోలీసులు దౌర్జన్యం ♦ కొద్దిపాటి హక్కులు కూడా లేకుండా చేయటం ♦ ధరల ప్రభావం ♦ అన్ని సంఘాలు కలిసి సమ్మెలో భాగస్వాములు కావటం ♦ రెండు నెలలపాటు అనేక రూపాలలో దిగువ స్థాయి

హైదరాబాద్లో సార్వత్రిక సమ్మె

వరకు ప్రచారం చేయటంవంటివి.

సమ్మెను బలహీనపర్చటానికి ప్రభుత్వం పోలీసులను పెద్ద సంఖ్యలో మోహరింపచేసింది. ముఖ్యంగా రక్షణ సంస్థలు (లాబ్స్), బిడిఎల్ కంపెనీల వద్ద భయానక వాతావరణం సృష్టించింది. మన నాయకులు, కార్యకర్తలను పోలీసు ఉన్నతాధికారులు బెదిరించారు. ఐఎన్టీయుసి, బిఎంఎస్ నాయకులు మనతో ఘర్షణకు దిగారు. సాధారణ ఉద్యోగులు కార్మికులను సమ్మెలో పాల్గొవద్దని వీరు హెచ్చరించారు. సమ్మెను వక్రీకరిస్తూ కరపత్రాలు పంపిణీ చేశారు. ఎన్ని అడ్డదారులు తొక్కినా రక్షణ సంస్థలలో 95శాతం, బిడిఎల్ 70శాతం సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. ఎఐఎఫ్ టీ యు, హెచ్ఎంఎస్లు సమ్మెలో కలిసిరాలేదు. ఐఎన్టీయుసి అఖిల భారత స్థాయిలో

సమ్మెలో పాల్గొనకపోయినా స్థానికంగా ఉప్పల్ పారిశ్రామిక ప్రాంతంలో వారి అనుబంధ యూనియన్లు సమ్మెలో కలిసివచ్చాయి. బిఎంఎస్ స్థానికంగా అంగీకరించి కలిసి రాలేదు. టిఎన్టీయుసి యూనియన్లు కూడా సమ్మెలో కలిసి వచ్చాయి. చంద్రబాబు ప్రపంచ బ్యాంకు విధానాలవల్ల యిప్పటికీ విధేయంగా ఉంటున్నారు. కానీ సంస్కరణల ప్రభావం వల్ల కార్మికవర్గానికి కలిగే ముప్పును అర్థం చేసుకున్న వారి అనుబంధ యూనియన్లు సమ్మెలో కలిసిరావటం గమనార్హం.

■ జె. వెంకటేష్

సి.ఐ.టి.యు. నగర ప్రధాన కార్యదర్శి

ఫిక్సీ మరికొన్ని సంస్థలు సమ్మెపై దుష్ప్రచారం చేసినా కష్టజీవులు పట్టించుకో లేదు. పైగా ఆ సంస్థల ప్రభావం ఎక్కడా కనిపించలేదు. ఇక ఐ.ఎన్.టి.యు.సి., బి.యం.ఎస్. కూడా దుష్ప్రచారం చేశాయి. ఇది రాజకీయసమ్మె అంటూ బలహీనపర్చటానికి ప్రయత్నించాయి. పారిశ్రామిక నగరాలైన హైదరాబాద్, విశాఖ, కర్నూలు... పట్టణాలలో పారిశ్రామిక వాడలు స్తంభించాయి. రాష్ట్రవ్యాపితంగా వివిధ జిల్లాలు, మండల కేంద్రాలలో ఉద్యోగులు, కార్మికులు పెద్ద ఎత్తున ధర్నాలు, ప్రదర్శనలు, నిర్వహించారు. సమ్మె హక్కు కోసం ముక్త కంఠంతో నినదించారు. అన్ని చోట్లా కార్మిక సంఘాలు సమ్మెలో పాల్గొనటం అభినందనీయం.

రాష్ట్రంలోని ప్రభుత్వ కార్యాలయాల్లో దాదాపు సెలవు వాతావరణం చోటుచేసుకుంది. ఆర్టీసిలో స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్, ఆర్టీసి ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ సమ్మెలో పాల్గొనగా మజ్దూర్ యూనియన్ సభ్యులు నల్ల బ్యాడ్జీలు ధరించి విధులకు హాజరయ్యారు.

గతంలో జరిగిన ఆర్టీసి సమ్మెలకు రాష్ట్రంలో అందరూ మద్దతునిచ్చారు. ఇప్పుడు అందరి కోసం జరిగే సమ్మెలో ఆర్టీసి

కార్మికులందరు భాగస్వాములు కావాలన్న సిఐటియు విజ్ఞప్తిని ఎన్ఎంయూ. నాయకత్వం స్పందించకపోవటం వల్ల ఆ యూనియన్ కార్మికులు అసంతృప్తి వ్యక్తం చేశారు. సింగరేణిలోని 27 గనుల్లో సమ్మె ప్రభావం కనిపించింది.

సచివాలయంలో పనిచేసినా ఉద్యోగులు నల్లబ్యాడ్జీలు ధరించి విధులకు హాజరయ్యారు. హైదరాబాద్లోని ఇసిఐఎల్, హెచ్సిఎల్, మిథానీ, బిడిఎల్ తదితర సంస్థల ఉద్యోగులు సమ్మెలో సంపూర్ణంగా పాల్గొన్నారు.

ఎన్టీఏ తరహాలోనే కార్మిక హక్కులను కాలరాయాలని కేంద్రంలోని యూపిఏ ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తోందని కార్మిక సంఘాల ఐక్యకార్యాచరణ పోరాట కమిటీ (జె.ఎ.సి) పేర్కొంది. ఈ ధోరణి విడనాడకపోతే ఎన్టీఏకు పట్టిన గతే యూపిఏకు పట్టిస్తామని హెచ్చరించింది. వివిధకార్మిక సంఘాలు సార్వత్రిక సమ్మెకు మద్దతుగా జాయింట్ యాక్షన్ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో హైదరాబాద్ రాంనగర్ నుండి బాగ్లింగంపల్లిలోని సుందరయ్య పార్కు వరకు భారీ ప్రదర్శన నిర్వహించాయి. అనంతరం జె.ఎ.సి. సభ్యులు బహిరంగ సభ నిర్వహించారు.

■ అమృత

సాంస్కృతిక సమ్మె ఫోటో ఫీచర్

హైదరాబాద్

ఎల్ఐసి ఉద్యోగులు

ఎ.జి.ఆఫీస్

విశాఖ

బ్యాంకు ఉద్యోగులు

భద్రాచలం

కర్నూలు

కోదాడ

ఆర్థిసిని ముక్కలు చేస్తామని తేల్చిన ప్రభుత్వం

సమ్మెకు సిద్ధమవుతున్న కార్మికులు

ఆర్థిసిని పరిరక్షిస్తాం, ఆర్థిసికి చాలా చేశాం, ఆర్థిసి చాలా మంచి సంస్థ. ఇవన్నీ నిన్న మొన్నటిదాకా ప్రభుత్వం చెప్పిన మాటలు. ఆర్థిసిని ముక్కలు చేస్తాం. సుమారుగా 10వేల కోట్ల రూపాయల మార్కెట్ విలువ వున్న ఆర్థిసి ఆస్తులను కేవలం 1350 కోట్ల అప్పుల క్రింద ఒక కంపెనీకి అప్పగిస్తాం. కార్మికులు త్యాగాలు చేయాలి. ఒక సంవత్సరకాలం వేతన సవరణను శాశ్వతంగా ఒదులుకోవాలి. ఇది నేటి ప్రభుత్వ ప్రకటన. నిన్న, మొన్నటిదాకా చెప్పినవన్నీ పరదా వెనక మాటలు. నేడు పరదా తొలగింది. బ్యాంకు మాటలు, బాబు ప్రణాళికను ప్రభుత్వం ముందుకు తెచ్చింది. వీటికి అంగీకరిస్తే మిగతా విషయాలు చర్చిద్దామని మంత్రివర్గ ఉపసంఘం జెఎసికి తెగేసి చెప్పింది. ఇందుకు జెఎసి కూడా సూటిగానే స్పందించింది. సుతారాము అంగీకరించబోమని తెగేసి చెప్పి సమ్మెనోటీసు జారీ చేసింది.

ఆర్థిసి సమ్మె జరుగుతుందా? ఇంటీరియమ్ రిలీఫ్ ఎంత వస్తుంది? జెఎసి ఏమి ఆలోచిస్తున్నది? అనే ప్రశ్నలు చాలా మందిలో వినవస్తున్నాయి. మరొకవైపు గుర్తింపు ఎన్నికలు జరపాలని ఐఎన్టీయూసి అనుబంధ కార్మికసంఘం లేబరు డిపార్టుమెంటును కోరింది. ఇల్లు తగలబడి ఒకడు ఏడుస్తుంటే... పెండ్లికాక ఇంకొకడు ఏడ్చాడట. అట్లా వుంది ఐఎన్టీయూసి వ్యవహారం. అనేక సమస్యలు సంవత్సరాల తరబడి పెండింగ్లో వున్నా ఏమాత్రం చలించని కార్మికశాఖ ఐఎన్టీయూసి విజ్ఞప్తిపై ఆపువేధల మీద కదిలింది. ఎన్నికల అధికారిని నియమించింది. 22-10-2005 ఎన్నికలు గురించి చర్చించేందుకు సమావేశం ఏర్పాటు చేసి సంఘాలన్నింటికి నోటీసులు పంపింది. అంటే ఆర్థిసి పరిరక్షణ కోసం ఏర్పడిన జెఎసిలో ఎన్నికల చిచ్చుపెట్టి సంస్థను నాశనం చేయాలనే ప్రభుత్వ కుట్రలను కార్మికశాఖ చర్యలు బలపరుస్తున్నాయి.

మరొకవైపు కోర్టు జోక్యం సమస్య వుండనేవుంది. జులైలో జరిగిన సమ్మెలో “సమ్మెను విరమిస్తారా లేదా?” అని తీవ్రంగా స్పందించింది. కాని ఇప్పుడా పరిస్థితి లేదు. జులై సమ్మె సందర్భంగా దాఖలైన కేసులో హైకోర్టు తీర్పులో ఇటీవల వెలువడింది. సమ్మె చట్టబద్ధమా కాదా అనే అంశాన్ని తీర్పులో తేల్చలేదు. కాని మరల సమ్మె జరిగితే ప్రయాణీకులకు ఇబ్బందులు కలుగకుండా ప్రత్యామ్నాయ ఏర్పాట్లు చేయాలని న్యాయస్థానం ప్రభుత్వాన్ని ఆదేశించింది. అంటే “చట్ట వ్యతిరేకంగా జరిగే అన్ ఫెయిర్” చర్యలను న్యాయబద్ధం చేయడం తప్ప మరొకటి కాదు.

ఆర్థిసిని ముక్కలు చేయాలకున్న ప్రభుత్వం మేధావుల వర్క్ షాపు నిర్వహించింది. కర్నాటక, తమిళనాడు రాష్ట్రాల పర్యటన చేసింది. అయినా తాను కోరుకున్నది నెరవేరకపోవడంతో ఐఐఎం బెంగుళూరు సంస్థకు అధ్యయనం కోసం అప్పగించింది. ఐఐఎం నివేదికలో ఏమి చెబుతారోనన్న భయం ప్రభుత్వానికి పట్టుకుంది. దాంతో మీడియాకి తప్పుడు సమాచారం ఇచ్చి మరొక

చోట రహస్యంగా ఐఐఎం వారి నివేదికను పవర్ ప్రజెంటేషన్ ద్వారా ప్రభుత్వం చూసింది. తాము కోరుకున్న పద్ధతిలో నివేదిక ఇప్పించుకోవడానికే ప్రభుత్వం ఈ ఫీట్లన్నీ చేస్తున్నది.

ఈ నేపథ్యంలో సమావేశమైన జెఎసి అక్టోబరు 18 నుండి సమ్మెను ప్రారంభించాలని నిర్ణయించింది. అందుకు తగిన సన్నాహాలు ప్రారంభించింది. అయితే పైన తెలిపిన ప్రమాదాల నేపథ్యంలో జరుప తలపెట్టిన సమ్మె అత్యంత ప్రాధాన్యత సంతరించుకుంది. మొత్తం ఆర్థిసి కార్మికులందరూ ఎంతటి నిర్బంధాన్ని అయినా తట్టుకొని నిలబడిపోరాడాలి. మానసికంగా ఇతరత్రా ఇందుకు సిద్ధం కావాలి. ప్రయాణీకులందరికీ వివరాలను తెలియజేసి వారి సహకారాన్ని పొందాలి. అన్ని రాజకీయ పార్టీలు, కార్మిక, ప్రజాసంఘాలు, ప్రజాప్రతినిధుల మద్దతు కూడగట్టాలి. అందుకవసరమైన సన్నాహాలు పెద్దఎత్తున చేపట్టాలి. లేనిచో పోరాటంలో కార్మికులు ఓడిపోతారు. ఇప్పుడు ఆర్థిసి కార్మికులు నష్టపోతే తిరిగి కోలుకోలేరు. ఇది ఆర్థిసికేకాక మొత్తం కార్మికోద్యమానికే నష్టం. జెఎసి ఈ ప్రాధాన్యతను అర్థం చేసుకోవాలి. కార్మికులందరిని అందుకు సమాయత్తం చేయాలి.

■ ఆర్.లక్ష్మయ్య

“ఎసిడిటీ” నుండి తక్షణ ఉపశమనం

FREE

6 TABLETS FREE

ORACID

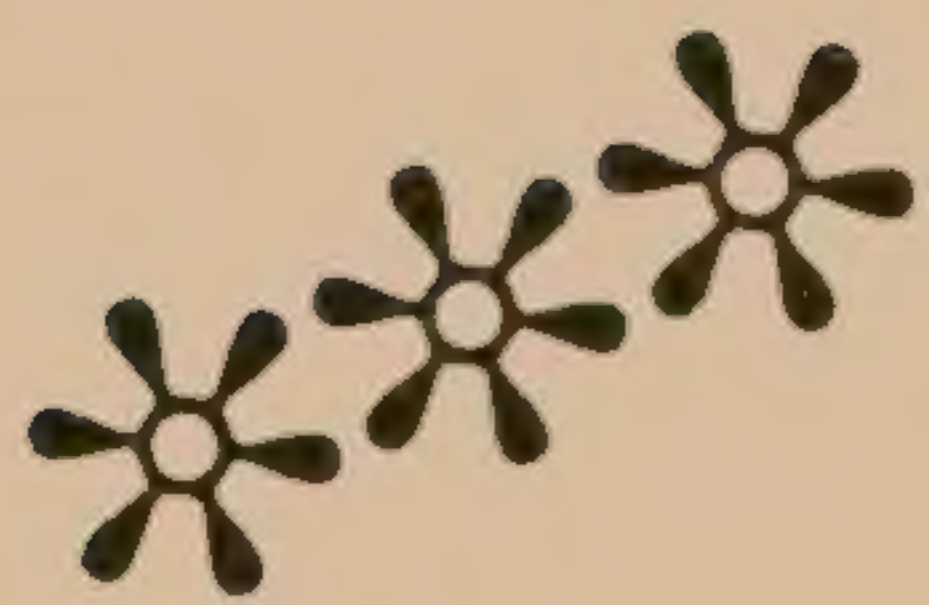
30 ml + 6000

దీని బాటిల్ పై ★ 30 ml అదనం ★ 6 టాబ్లెట్స్ ఉన్నాయి.

ఇక గ్యాస్ ట్రబుల్స్ కి సత్వర పరిష్కారం సరికొత్త ఫార్ములాతో

ఒరాసిడ్

ఇది నిరంతరం పనిచేసే ఎంటాసిడ్

ఉద్యమ వార్తలు

గ్రామ దీపికల సమస్యలు పరిష్కరించాలి

వెలుగు ప్రాజెక్టు పరిధిలో పనిచేస్తున్న గ్రామ దీపికల సమస్యలను పరిష్కరించాలని సిఐటియు భద్రాచలం డివిజన్ కార్యదర్శి భీమవరపు వెంకటరెడ్డి ప్రభుత్వాన్ని కోరారు.

సెప్టెంబర్ 2న గ్రామదీపికలు ఏర్పాటు చేసిన సదస్సును ఉద్దేశించి ఆయన మాట్లాడుతూ గ్రామదీపికలు వెట్టిచాకిరికి గురవుతున్నారని ఆందోళన వ్యక్తం చేశారు. ఒక్కో దీపిక 8 నుండి

90 గ్రూపులు నడపటానికి, గ్రామాలు తిరగటానికి టిఎ., డిఎలు ప్రభుత్వం ఇవ్వకపోవటం వల్ల ఆర్థిక భారాన్ని భరించలేని స్థితిలో గ్రామదీపికలు ఉన్నారని అన్నారు. భద్రాచలం డివిజన్ కు 8 మండలాలలోని దీపికలకు 2003 డిసెంబర్ నుండి 2004 మార్చి వరకు పెండింగ్ లో ఉన్న జీతాలను వెంటనే ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేశారు. ఎంబికె పోస్టులకు వ్రాతపరీక్షలు జరిపి ఎనిమిది నెలలు అయినప్పటికీ ఫలితాలు ప్రకటించకపోవటం వలన దీపికలు అనేక ఇబ్బందులు పడుతున్నారని పేర్కొన్నారు. కార్యక్రమానికి సిఐటియు అధ్యక్షులు డి.శేషావతారం, పట్టణ అధ్యక్షులు ఎంబి.నర్సారెడ్డి, మహిళా సంఘం డివిజన్ కార్యదర్శి కె.సత్యవతి హాజరై ప్రసంగించారు.

కమిటీ: గ్రామదీపికల సంఘం భద్రాచలం డివిజన్ కన్వీనర్ గా పి.వెంకటలక్ష్మి, కో-కన్వీనర్ గా జలగం రమణ, సభ్యులుగా ఎం.వి.సరస్వతి, మడకం పద్మజ, వి.మీనాకుమారి, పి.శివమ్మలు ఎన్నికయ్యారు.

నెల్లూరులో పీర్లెస్ జోనల్ మహాసభ

మహాసభలో ప్రారంభోపన్యాసం చేస్తున్న సిఐటియు రాష్ట్ర కార్యదర్శి జి.రాములు

ప్రతి అక్షరం - ప్రజల వక్షం

1981-2005

ప్రజాశక్తి

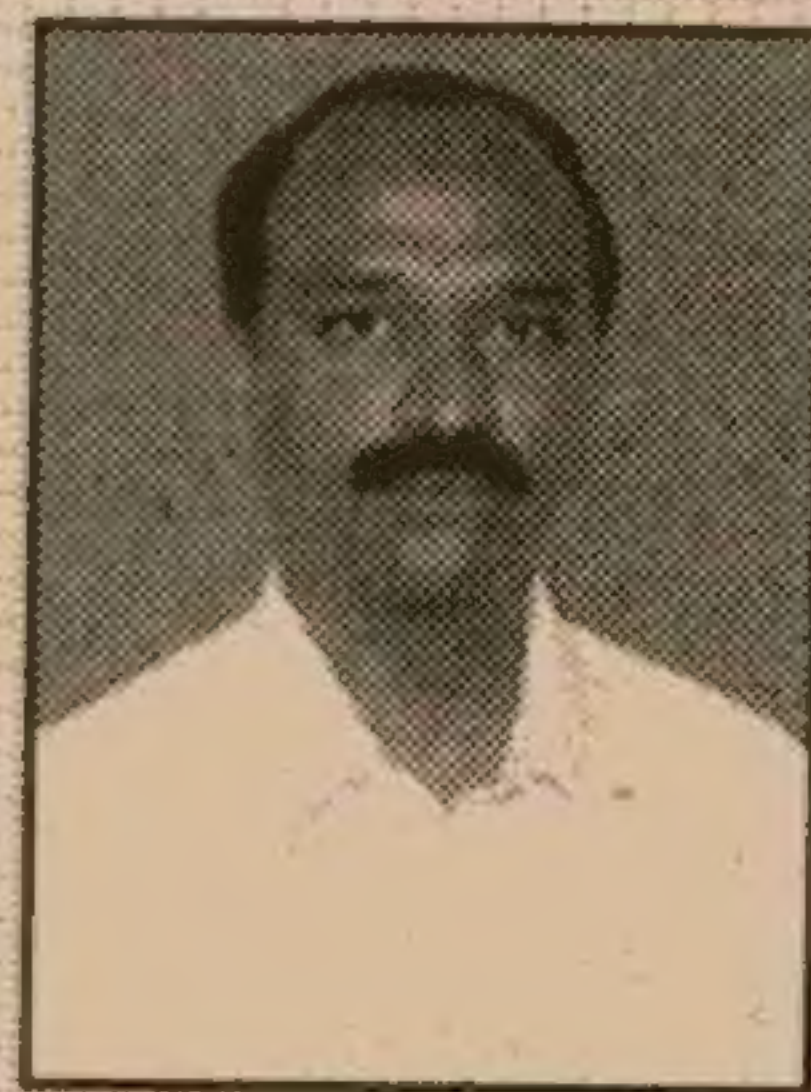
దినపత్రిక

Prajasakti Telugu Daily

రజతోత్సవం

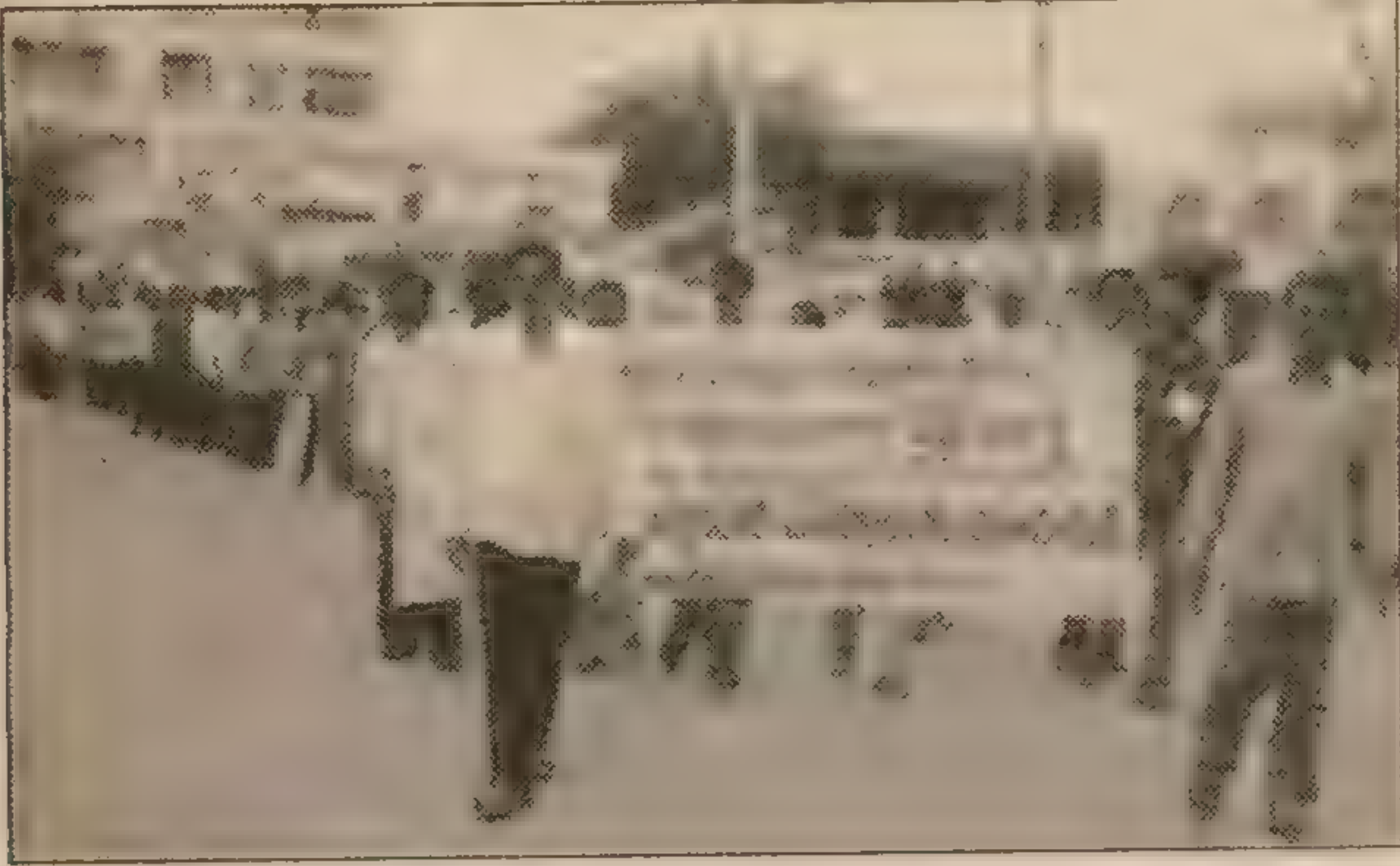
కృతజ్ఞతాభివందనములు

ఓటరు మహాశయులారా! పి.పి.ఐ. అభ్యర్థిగా నామీద నమ్మకంతో మీ పవిత్రమైన ఓటును కంకీ, కొడవలి గుర్తుపై వేసి నా గెలుపునకు సహాయపడిన మరియు నన్ను వెన్నంటి నడిపించిన సి.పి.ఐ., సి.పి.ఎం., కాంగ్రెస్ నాయకులకు, కార్యకర్తలకు నా గెలుపునకు కృషి చేసిన ప్రతి ఒక్కరికి నా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తూ... మీ నమ్మకానికి అనుగుణంగా డివిజన్ అభివృద్ధికి పాటుపడతానని వినయపూర్వకంగా తెలియజేసుకుంటున్నాను.

దోనేపూడి శంకరరావు, (సి.పి.ఐ.)
49వ డివిజన్ కార్పొరేటర్, విజయనాథ

సబ్-స్టేషన్ కార్మికులకు వెంటనే జీతాలు ఇప్పించాలి

విద్యుత్ సబ్స్టేషన్లలో పనిచేస్తున్న కార్మికులకు ఆరు నెలలుగా బకాయిపడిన జీతాలు చెల్లించాలని యుజిఇయూ-సిఐటియు ఖమ్మం జిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో ఖమ్మం పట్టణంలో ప్రదర్శన నిర్వహించారు. ఎస్ఇ ఆఫీసు ముందు ధర్నా చేసి ఎస్ఇకి మెమోరాండం సమర్పించారు.

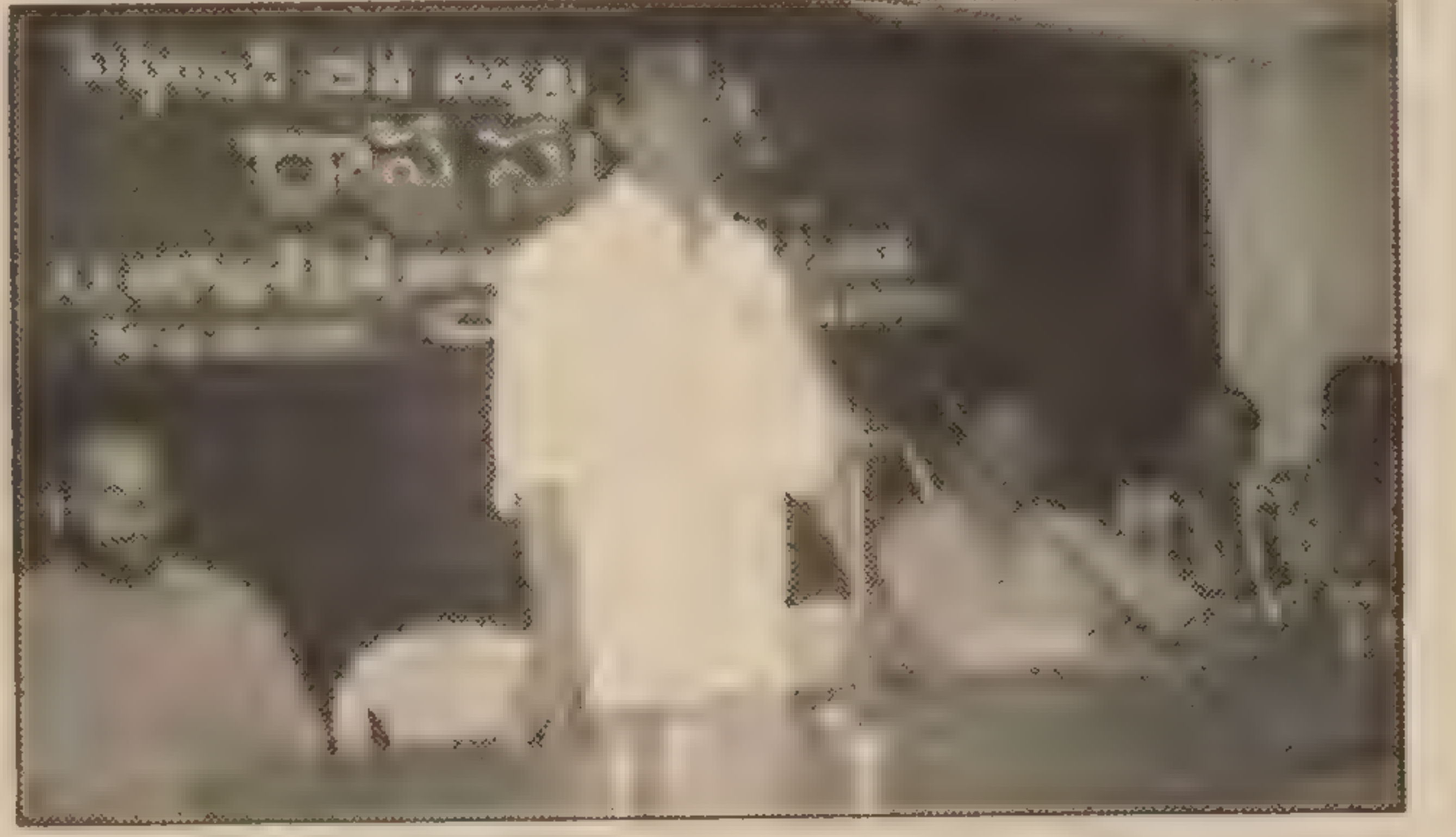
ఈ నేపథ్యంలో నెలరోజుల్లో జీతాలు ఇప్పిస్తానని ఎస్ఇ హామీఇచ్చారు. ధర్నాకు ఖమ్మం శాసనసభ్యులు తమ్మినేని వీరభద్రం విచ్చేసి సంఘీభావం తెలిపి, కార్మికుల న్యాయపోరాటాలకు తన మద్దతు ఉంటుందని తెలిపారు.

ఈ కార్యక్రమంలో జిల్లా అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు కె.రమేష్, బివిఎస్ మూర్తి, ఎన్.వెంకటనారాయణ, మూడుడివిజన్ల అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు పాల్గొన్నారు.

గుంటూరు జిల్లాలోని విద్యుత్ స్టోర్స్లో పనిచేస్తున్న ముర్రా పనివారికి కాంట్రాక్టు విధానాన్ని రద్దు చేయాలనీ, లేదా షెడ్యూలు రేట్లు అమలు జరపాలని డిమాండ్ చేస్తూ సదస్సు నిర్వహించారు. సదస్సులో యునైటెడ్ ఎలక్ట్రిసిటీ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ రీజినల్ కార్యదర్శి సిహెచ్.నాగబ్రహ్మచారి, 1104 యూనియన్ డివిజన్ అధ్యక్షులు వీరాంజనేయులు, సిఐటియు జిల్లా కార్యదర్శి ఈదా మాధవరెడ్డి తదితరులు ప్రసంగించారు.

“విద్యుత్ చట్టం-2003 ఉద్యోగులు-ప్రజలు” అనే అంశంపై యునైటెడ్ ఎలక్ట్రిసిటీ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ (బి 1829) ఆధ్వర్యంలో గుంటూరు జిల్లా సదస్సు జరిగింది. ఈ సదస్సులో యూనియన్ రాష్ట్ర కార్యదర్శి ఆర్.సుధాభాస్కర్ ప్రసంగించారు. ఎస్.పానయ్య అధ్యక్షత వహించారు. సిఐటియు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి ఈదా మాధవరెడ్డి, రీజినల్ కార్యదర్శి సిహెచ్.నాగబ్రహ్మచారి, నాయకులు దాసరి వెంకటేశ్వర్లు, గొట్టె పాటి సురేష్ బాబు, వై.కోటేశ్వరరావు తదితరులు ప్రసంగించారు.

నెల్లూరు జిల్లా అంగన్వాడీ వర్కర్స్ & హెల్పర్స్ యూనియన్ 5వ మహాసభలో ప్రసంగిస్తున్న రాష్ట్ర కార్యదర్శి జి.జ్యోతి.

లారీ, ఆటో, మోటార్ కార్మికుల రాష్ట్ర సదస్సులో ప్రసంగిస్తున్న శాసనసభ్యులు ఎం.ఎ.గఫూర్

విదేశీసంస్థ ఏదైనా - తీరు ఒక్కటే

విశాఖ జిల్లా అనుభవాలు

హర్యానాలోని హోండా కంపెనీ అనే జపాన్ బహుళజాతి సంస్థ కార్మికులపై ఎంత దుర్మార్గానికి పాల్పడిందో దేశంలో ప్రజలందరూ చూశారు. హర్యానా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆ బహుళజాతి యాజమాన్యానికి ఎలా సేవ చేస్తుందో కూడా చూశారు.

హోండా కంపెనీకి మేమేమీ తక్కువ తినలేదని విశాఖ లోని మరో రెండు విదేశీ కంపెనీల ఉదంతాలు తెలుపుతున్నాయి. విశాఖపట్నం ఎక్స్‌పోర్ట్ ప్రొసెసింగ్ జోన్ (విఇపిజడ్)లోని వరల్డ్‌వైడ్ డైమండ్ కంపెనీ (బెల్జియం యాజమాన్యం)లోని 1150 మంది కార్మికులు 2005 జూన్ 24వ తేదీ నుండి సమ్మె చేస్తున్నారు. కార్మిక చట్టాలు అమలు చేయాలని, ఐఎల్‌ఓ సిఫార్సులు గౌరవించాలని, వేధింపులు ఆపాలని తదితర డిమాండ్‌లతో సమ్మె జరుగుతోంది. ఇదే డిమాండ్లపై 2002 సంవత్సరంలో కార్మికులు పెద్దఎత్తున పోరాడారు. ఆనాటి ప్రభుత్వం తీవ్ర నిర్బంధానికి పూనుకుంది. సమస్య పరిష్కారం కాలేదు.

సిఐటీయూ ఆలిండియా కేంద్రం యాజమాన్యం దుర్మార్గం, కార్మిక చట్టాలు ఉల్లంఘనమొద, ప్రభుత్వ దమనకాండపైన అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థ (ఐఎల్‌ఓ)కు ఫిర్యాదు చేసింది. కేసు.నెం.2228 ద్వారా 2003 జూన్‌లో ఐఎల్‌ఓ ప్రభుత్వానికి కొన్ని సిఫార్సులు చేసింది. ఆ సిఫార్సులు మూడు సంవత్సరాలు గడచినా ప్రభుత్వం, యాజమాన్యం ఖాతరు చేయకపోవడంతో నేటికీ పరిస్థితి తీవ్రంగానే ఉంది.

దీంతో గత్యంతరంలేక కార్మికులు 250 మంది మహిళలతో సహా సమ్మెకు దిగారు. అనేక రకాల నిరసన కార్యక్రమాల ద్వారా అక్కడ పరిస్థితిని, సమస్యలను ప్రభుత్వం దృష్టికి తీసుకువచ్చారు. స్థానిక ఎంఎల్‌ఎ సమక్షంలో అసిస్టెంట్ పోలీసు కమిషనర్ సాక్షిగా యాజమాన్య స్థానిక ప్రతినిధులకు, కార్మిక నాయకులకు మధ్య ఒక ఒప్పందం కుదిరింది. అయితే విదేశీ ఎం.డి. ఈ ఒప్పందాన్ని ఖాతరు చేయలేదు. దాంతో ఎన్నికైన ప్రజాప్రతినిధికి కూడా యాజమాన్యం విలువనీయలేదు. తరువాత కార్మికులు రెండుసార్లు ముఖ్యమంత్రి గారిని కలవగా ఆయన సమస్య పరిష్కారానికి హామీ ఇచ్చారు. జిల్లా జాయింట్ కలెక్టర్ గారు చొరవతో సమస్య పరిష్కారానికి ప్రయత్నించారు. ఆయన సమక్షంలో ఉభయలమధ్య ఒప్పందానికై ఒక అంగీకారం కూడా కుదిరింది. అయితే మళ్ళా అదే విదేశీ ఎం.డి. మొండిగా వ్యవహరించడంతో సమస్య మరింత జరిలమైంది.

జిల్లా కలెక్టర్ గారు చేతులెత్తేశారు. మేం చెప్పినా యాజమాన్యం వినదని తాము యాజమాన్యాన్ని ఏమీ చేయలేమని నిస్సాహాయత వ్యక్తపరిచారు. రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రిగారు నా చేతిలో ఏముంది, నేను చెబితే మాత్రం ప్రయోజనం ఏమి ఉంటుందని బాధ్యత నుండి తప్పుకున్నారు. ఒక విదేశీ సంస్థ ప్రభుత్వం కంటే ఎంత బలమైందో ఈ డైమండ్ కంపెనీ ఉదంతం తేటతెల్లం

చేస్తోంది. అలాగే విదేశీ సంస్థ ముందు మన ప్రభుత్వాలు ఎలా మోకరిస్తున్నాయో కూడా దీన్నిబట్టి తెలుస్తున్నది.

కార్మికచట్టాలను, భారత రాజ్యాంగాన్ని బహుళజాతి సంస్థలు ఎలా భేషాతరు చేస్తాయో విశాఖలోని ఎల్‌జి పాలిమర్స్ యాజమాన్యం చాటిచెప్పింది. ధర్నాలో పాల్గొన్నారని కార్మికులకు చార్జీషీటులు ఇచ్చింది. ఒక కార్మికుణ్ణి అర్థంతరంగా ఎలాంటి నోటీసు లేకుండా పని నుండి నిలిపివేసింది. కార్మికులను కంపెనీ ఆవరణలో కనీసం మాట్లాడుకోవటానికి కూడా లేని నిర్బంధ వాతావరణాన్ని సృష్టించింది. కార్మికులను భయభ్రాంతులకు గురిచేస్తున్నది. నోరెత్తితే కొరడా ఝళిపిస్తామని బెదిరిస్తున్నది. ఏప్రిల్‌లో విడుదల చేయవలసిన ప్రమోషన్లు ఇంటర్వ్యూలు పూర్తయి ఆరునెలలు గడచినా నేటికీ విడుదల చేయలేదు.

వీటన్నింటికీ మించి యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శిపై లేని నేరాన్ని మోపి సస్పెండ్ చేసింది. ఈ నిర్బంధకాండపై జరిగిన సదస్సులో పాల్గొని, భద్రాచలం పార్లమెంట్ సభ్యులు చేసిన ఉపన్యాసంపై గోరంతలు కొండంతలు చేస్తూ కట్టలు కట్టలులేటర్స్ వివిధ వ్యక్తులకు రాసింది. ఒక పార్లమెంట్ సభ్యులను సర్వసత్తాక ప్రజాస్వామ్య హక్కునే ప్రశ్నించే స్థాయికి లక్ష్మీగోల్డ్ యాజమాన్యంలో నడుస్తున్న ఈ బహుళజాతి సంస్థ కండకావరం ప్రదర్శించింది.

ఇలాంటి యాజమాన్యాల దురాగతాలను ఎదుర్కోవటం కార్మికఐక్యత ద్వారానే సాధ్యం. ప్రజానీకంలో ఈ దుర్మార్గాలను ఎండగడుతూ నిరంతరం అప్రమత్తంగా ఉండటం నేటి కర్తవ్యం. విదేశీ పెట్టుబడుల పేరుతో స్వదేశీ ప్రజానీకాన్ని, కార్మికులను విదేశీసంస్థలు ఎలా దోచుకుంటున్నాయో, ఇక్కడి ప్రభుత్వాలను కూడా ఎలాగ ఖాతరు చేయట్లేదో ఈ ఘటనలే ఉదాహరణలు.

■ ఎ.అజయ్ శర్మ,

ప్రధాన కార్యదర్శి

సిఐటీయూ విశాఖ జిల్లా కమిటీ

ఏజంట్, చందాదారులకు నిజ్జిప్!

ఏజంట్, చందాదారులకు అందుతున్న “కార్మికలోకం” చిరునామా కాగితంపై చందా రశీదు నెంబరు ఉంటుంది. ఎప్పటి నుంచి ఎప్పటి వరకు పత్రిక పంపబడుతుందో అడ్రస్సు పైభాగంలో స్పష్టంగా ఉంటుంది. మీ చందా పూర్తి అయిన వెంటనే పైకం పంపి పత్రికను పునరుద్ధరించుకోండి. గడువు ముగిసిన వెంటనే, పత్రికను పంపమని లేఖ ద్వారా కోరకపోతే పత్రిక పంపడం ఆపివేయబడుతుంది. గమనించండి.

మేనేజర్, కార్మికలోకం

చేను మేస్తున్న కంచె!!

గొర్రో, బ్రో పొలంలో జొరబడితే అదిలింపవచ్చు, బెదిరించవచ్చు. అవసరమైతే దుడ్డుకర్రతో బడితపూజ చేయొచ్చు. కానీ కంచే చేను మేయటం మొదలుపెడితే మన పంట దక్కుతుందా? మన బ్రతుకులు తెల్లారతాయా?

నేడు సరిగ్గా జరుగుతున్నదిదే. మనకున్న చట్టాలన్నీ కార్మికులకు అరకొరగా ఉపయోగపడుతున్నవే. గ్లోబలైజేషన్ నేపథ్యంలో యజమానులు పేట్రేగి పోతున్నారు. ఏ చట్టమూ మార్చకుండానే, వాటికి ఏ విధమైన సవరణలూ చేయకుండానే చట్టాన్ని చిత్తుకాగితాల్లా నలిపి చెత్తబుట్టలోకి విసిరేస్తున్నారు. బహిరంగంగా 'అన్ ఫెయిర్ లేబర్ ప్రాక్టీసు'కు ఎగబడుతున్నారు. ప్రభువులు దానికి వంతపాడుతున్నారు. ఇక చట్టాలు మార్చిన తర్వాత పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో?!

“అన్ ఫెయిర్ లేబర్ ప్రాక్టీసు” కథ, కమామీషు ఏమంటే “పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం”లో ఒక ప్రత్యేక అధ్యాయమే దాని కోసం ఉంది (5వ షెడ్యూలు). పారిశ్రామిక సంబంధాల్లో కార్మికులు ఏమి చేయకూడదో, యజమానులు ఏమి చేయకూడదో దాన్లో రాసి ఉంటుంది.

ఈ 5వ షెడ్యూలులో వ్రాసిన అన్నింటిని మనం చదివితే ఒకింత ఆశ్చర్యం వేసినా, నవ్వు మాత్రం వస్తుంది. ఎందుకంటే దాన్లో యాజమాన్యాలు ఏవేవి చెయ్యకూడదని రాసి ఉందో అవన్నీ రోజూ అందరూ చేస్తూంటారు. ఉదాహరణకు (1.ఎ) యూనియన్ లో చేరినందుకు కార్మికులను డిస్మిస్ చేస్తామని బెదిరించటం. (1.బి) యూనియన్ పెడితే కంపెనీని లాకౌట్ చేస్తానని బెదిరించటం, (2.ఎ) కార్మిక సంఘాలు పెట్టడంలో యజమానులే క్రియాశీలంగా పని చేయటం, (2.బి) అనేక సంఘాలున్నప్పుడు ఏదో ఒక సంఘాన్ని ప్రోత్సహించటం (3) యజమానులే కార్మిక సంఘాలను ఏర్పాటు చేయటం, (4.ఎ) తోటి కార్మికులను సంఘంలో చేర్చుకున్నారు కాబట్టి కొందర్ని డిస్మిస్ చేయటం, (4.బి) చట్టబద్ధమైన సమ్మెలో పాల్గొన్నందుకు కార్మికులపై కక్షసాధింపు చర్యలు, (7) యాజమాన్య పాలసీ పేర కార్మికులను ఒక చోటి నుండి మరో చోటికి ఇష్టారాజ్యంగా బదిలీలు చేయటం మొదలైన 16 అంశాలను మరో 19 ఉపాంశాలను “అన్ ఫెయిర్ లేబర్ ప్రాక్టీసు”లో వ్రాశారు.

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం 1947లో చేసినప్పుడు ఈ అధ్యాయం లేదు. స్వాతంత్రానంతరం ప్రత్యేకంగా 65-75 మధ్య వెల్లువెత్తిన కార్మిక పోరాటాలను అణిచివేయడానికి 1982లో ఈ అధ్యాయాన్ని చేర్చారు. అయితే కార్మికులు ఏమి చేయరాదో మాత్రమే చెప్పే ప్రభుత్వానికి “సమదృష్టి” లేదని బద్నామ్ అవుతుంది. కాబట్టి యజమానులు ఏమి చేయరాదో కూడా వ్రాశారు. గత 22 సంవత్సరాల ఆచరణనుబట్టి కార్మిక పోరాటాలను అణిచివేయడానికి ఈ అధ్యాయం ఉపయోగపడిందనే

అన్ ఫెయిర్
లేబర్ ప్రాక్టీసు
కథ

నిర్ధారణకు మనం రావచ్చు. ఇక మనం పొయింట్లోకి వద్దాం.

ఇటీవల దేశంలోను, రాష్ట్రంలోను జరుగుతున్న అనేక పరిణామాలను చూస్తే అటు పొలకులు, ఇటు కోర్టులు సైతం చట్టాన్ని తుంగలో తొక్కుతున్నాయి. యధేచ్ఛగా “అన్ ఫెయిర్ లేబర్ ప్రాక్టీసు”ను అనుమతిస్తున్నాయి.

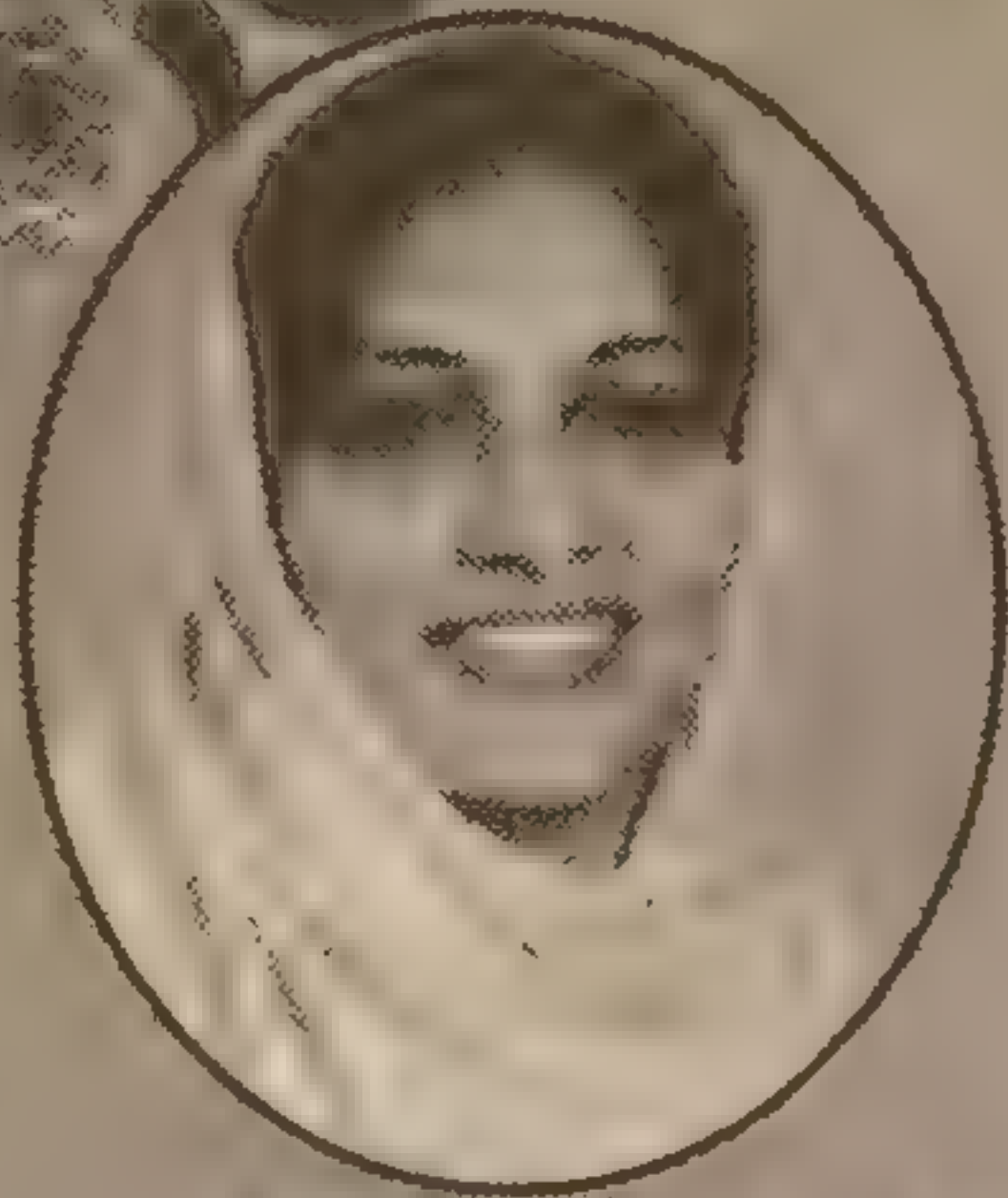
జరగాల్సింది వేరు. జరుగుతున్నది వేరు!

యజమానికి, కార్మికులకు మధ్య వివాదం ఉన్నట్లు భావించినా పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం ప్రకారం కన్సీలియేషన్ ఆఫీసర్లు జోక్యం చేసుకోవాలి. ట్రేడ్ యూనియన్లు సమ్మె నోటీసు ఇచ్చినప్పుడు తప్పనిసరిగా కన్సీలియేషన్ జరుగుతుంది. అది విఫలమైన తరువాత ఫెయిల్యూర్ రిపోర్టు పంపటం ట్రీబ్యునల్ కు రెఫర్ రావటం షరా మామూలే. వీటన్నింటిని ప్రక్కకుపెట్టి ప్రజా ప్రయోజనాల వ్యాజ్యం పేరుతో అన్ని కార్మిక వివాదాలలో ఇటీవల కాలంలో కోర్టుల జోక్యం పెరిగిపోయింది. ఈ అంశాన్నే జస్టిస్ బి.పి.జీవన్ రెడ్డి తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టాన్ని “బైపాస్” ఎందుకు చేస్తున్నారని హైదరాబాద్ లో జరిగిన ఒక సెమినార్ లో ఆయన నిలదీశారు.

మొన్న ఆర్టీసి సమ్మె సందర్భంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు అన్ ఫెయిర్ లేబర్ ప్రాక్టీసు చేయమని ప్రభుత్వానికి, ఆర్టీసికి సలహా ఇచ్చింది. సమ్మెంటూ జరిగితే ప్రజల ఇబ్బందులు తగ్గించటం కోసం లైసెన్స్ ఉన్న (లారీ!) డ్రైవర్లను రిక్రూట్ చేసుకోవాలని, కండక్టర్ పనులు చేయడానికి రిటైర్ అయిన వారినో ఇతరులనో రిక్రూట్ చేసుకుని సిద్ధంగా ఉండాలని ఆర్టీసి మేనేజ్మెంట్ కి హైకోర్టు ఉత్తర్వు ఇచ్చింది. ఇది అన్ ఫెయిర్ లేబర్ ప్రాక్టీసు కాదా? క్లాజు 12 (ఒక చట్టపరమైన సమ్మె సందర్భంగా దాన్ని భగ్నం చేయటానికి కార్మికులను రిక్రూట్ చేసుకొనటం) ప్రకారం ఇది చట్టవిరుద్ధం. కోర్టులే ఒక రాష్ట్ర ప్రభుత్వ సంస్థకే ఈ రకమైన ఉత్తర్వులిస్తే, ఇక మనం ఎవర్ని అడగాలి? ఎక్కడికి పోవాలి?

ఇక హోండా యాజమాన్యం- హర్యానా ముఖ్యమంత్రి భూపేన్ హుదా ల అపవిత్రకలయిక సృష్టిస్తున్న అన్ ఫెయిర్ లేబర్ ప్రాక్టీసు లెన్నో! జపాన్ లో ఆ దేశకార్మికులకు అన్ని సౌకర్యాలు హక్కులు ఇచ్చిన హోండా యాజమాన్యం మన దేశంలో మాత్రం ఉక్కుపాదంతో కార్మికోద్యమాన్ని చిదిమేస్తున్నది. యూనియన్ పెట్టుకోనివ్వకుండా అడ్డుకోవటం, కష్టపడి రహస్యంగా యూనియన్ రిజిస్ట్రేషన్ చేసుకున్న తరువాత నలుగురు నాయకులను డిస్మిస్ చేయటం, మరో 50మందిని సస్పెండ్ చేయటం అన్ ఫెయిర్ లేబర్ ప్రాక్టీసు కాక మరేమిటి? ఆ రకంగా కందిరీగల తుట్టెను కదిలించింది హోండా యాజమాన్యం. అప్పటి వరకు ఎన్ని బాధలు పెట్టినా, మౌనంగా భరించిన కార్మికవర్గం తిరగబడాల్సిన స్థితిని కల్పించింది. అంటే ఉత్పత్తికి నష్టం చేసింది కార్మికులు కాదు, యాజమాన్యమన్నది స్పష్టం.

శుభాకాంక్షలతో...

ఎల్లారాజు సమీక్షా
చైర్మన్
భిక్షుం ముప్పిపాటి

భిక్షుం ముప్పిపాటి చైర్మన్ గా పదవీ బాధ్యతలు చేపట్టిన మీరు భవిష్యత్తులో మరెంతో ఉన్నత స్థాయికి ఎదగాలని, భిక్షుం ముప్పిపాటి అభివృద్ధికి కృషి చేయాలని ఆశిస్తూ...

శ్రీ డి.జనార్దన్ రావు
నవ్ ట్రైబర్ ఆఫీసర్

ప్రెసిడెంట్, జిల్లా ట్రైబర్ గెజిటెడ్ అసోసియేషన్ భిక్షుం. జిల్లా ట్రైబర్ ఉద్యోగుల సంఘం, భిక్షుం.

శ్రీ యం. వెంకటేశ్వరరావు
ప్రెసిడెంట్,

శ్రీ యస్.కె.భాజామియా
సెక్రటరీ,

జిల్లా ట్రైబర్ ఉద్యోగుల సంఘం, భిక్షుం.

శ్రీ కె. ప్రేమ్ కిరణ్

అసోసియేట్ ప్రెసిడెంట్

జిల్లా ట్రైబర్ ఉద్యోగుల సంఘం, భిక్షుం

శ్రీ జి.పి.ఆర్. విరల్ రెడ్డి

జాయింట్ సెక్రటరీ,

TNGOs యూనియన్, భిక్షుం

శ్రీ సి.హెచ్. శ్రీరామమూర్తి

జాయింట్ సెక్రటరీ,

జిల్లా ట్రైబర్ ఉద్యోగుల సంఘం, భిక్షుం

యూనియన్ పెట్టుకున్నందుకు కార్మికులపై కక్షసాధింపు చర్యలకు పాల్పడటం అన్ ఫెయిర్ లేబర్ ప్రాక్టీసు (1వ క్లాజు). ఈ నేరానికి హోండా యాజమాన్యం శిక్షార్హం. ఒక కార్మికుడిని జపాన్ అధికారి బూటుకాలితో తన్నినా, ఒక సిక్కు కార్మికుడి పగిడి ఊడబీకి క్రింద పడేసినా క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ చట్ట ప్రకారం చర్యలు చేపట్టవచ్చు. ఇవేవీ ఆ రాష్ట్ర పోలీసులు చేయలేదు. జూన్ 27వ తేదీన అప్రకటిత లాకౌట్ చేసిన యాజమాన్యం తిరిగి కార్మికులందరిని పనిలోకి తీసుకోవాలంటే వారు భవిష్యత్తులో ఏవిధమైన ట్రేడ్ యూనియన్ కార్యకలాపాలలో పాల్గొనబోమని అండర్ టేకింగ్ ఇవ్వాలని వత్తిడి చేసింది. ఇది “అన్ ఫెయిర్ ప్రాక్టీసు”. చట్టవిరుద్ధం.

జులై 25న దేశమంతా చూసిన దిగ్భ్రాంతికర ఘటనలకు పూర్వరంగమిది.

ఇక మన రాష్ట్రంలోని విశాఖ ఎక్స్ పోర్టు ప్రాసెసింగ్ జోన్ లో (డైమండ్ కంపెనీ) ఇజ్రాయిల్ మేనేజ్ మెంటు చేస్తున్నదంతా అన్ ఫెయిర్ లేబర్ ప్రాక్టీసే. గతంలో శ్రీకాకుళంలోని వాసవి జ్యూట్ యాజమాన్యం సిఐటియు యూనియన్ రిజిస్ట్రేషన్ అయ్యేలోపు కొద్దిమంది చెంచాలతో మరో యూనియన్ స్థాపించటం గాని, హడావుడిగా వారితో వేతన ఒప్పందం చేసుకోవటం గాని పూర్తిగా అన్ ఫెయిర్ లేబర్ ప్రాక్టీసు. ఇట్లా చెప్పుకుంటూ పోతే హనుమంతుడి తోకంత బారు చిట్టా అవుతుంది.

అన్నిటికంటే ఆశ్చర్యకరమైన విషయమొకటుంది.

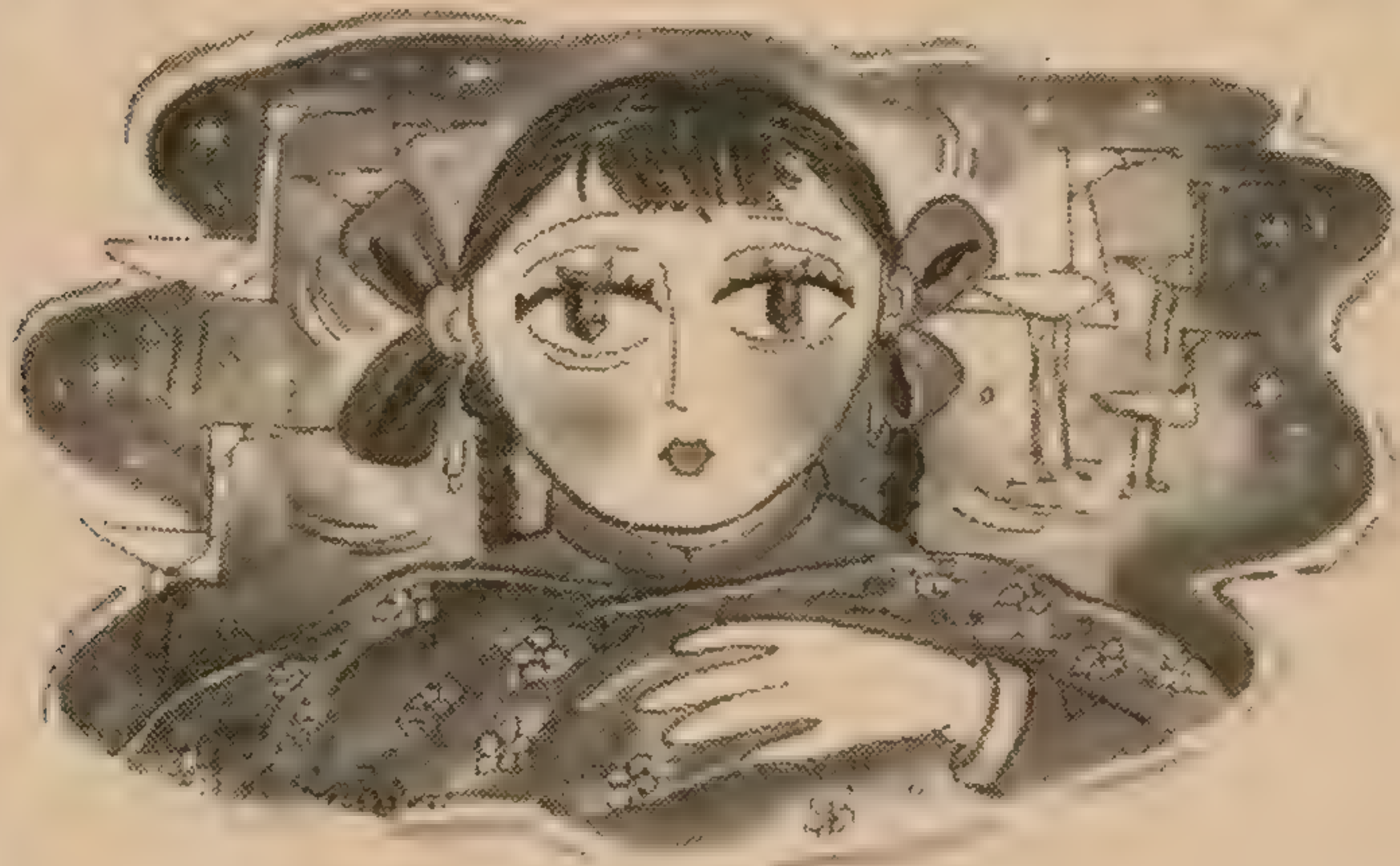
“అన్ ఫెయిర్ లేబర్ ప్రాక్టీసులో (క్లాజు 10)” బదిలీలు, క్యాజవల్స్ మొదలయిన తాత్కాలిక కార్మికులను రిక్రూట్ చేసుకుని వారికి శాశ్వత ఉద్యోగులకిచ్చే ప్రయోజనాలు ఎగ్గొట్టడం కోసం సంవత్సరాల తరబడి అలాగే కొనసాగించరాద”ని వ్రాసుంది. ప్రతి ఫ్యాక్టరీలో నేడు జరుగుతున్నది ఇదే కదా! విద్యుత్ రంగంలో 25వేలమంది తాత్కాలిక కార్మికులు 10-15 ఏళ్ళుగా పని చేస్తున్నారు కదా! మరి అధికారులేమి చేస్తున్నట్లు? కోర్టులేమి చేస్తున్నట్లు?

1991లో నూతన ఆర్థిక విధానం మొదలైనప్పట్నుంచి మన పాలకులు “హైర్ & ఫైర్” విధానం తెస్తామని ప్రకటనలు చేస్తున్నారు. తేవాలని వారి పలవరింపులు. కేంద్రంలో 4 కూటములు ఆరుగురు ప్రధానులు మారినా కార్మికోద్యమ ప్రతిఘటనతో ఆ మార్పు నేరుగా చేయలేకపోయారు. కాని దొడ్డి దోవన ఎన్నో జరుగుతున్నాయి. శాశ్వత ఉద్యోగుల స్థానంలో కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులను రిక్రూట్ చేస్తున్నారు. ఇది బాబుగారి పాలన నుండి మన రాష్ట్రంలో ఉంది. ఇప్పుడు ఒరిస్సా ప్రభుత్వం వివిధ శాఖల్లో వున్న 75 శాతం ఖాళీ పోస్టులను రద్దుచేసి కాంట్రాక్టు పద్ధతిపై రిక్రూట్ చేయమని ఒక జిఓనే ఇచ్చింది. మరి ఇదంతా పైన పేర్కొన్న అన్ ఫెయిర్ లేబర్ ప్రాక్టీసే కదా!

ప్రభుత్వాలే ఇంత పచ్చిగా చట్టవ్యతిరేక చర్యలకు పాల్పడటం గ్లోబలైజేషన్ ప్రభావం వల్లనే. “నెప్టెంబర్ 29 సమ్మె” ఇటువంటి విధానాలకు ప్రతిఘటనే అని మరువరాదు.

■ ఆర్. సుధాభాస్కర్

కాగితం కొంగల కోరిక!

“అమ్మా!... నేనింక ఎక్కువ రోజులు బతకనంట కదా?”

జపాన్‌లోని ఒక ఆసుపత్రిలో తల్లి ఒడిలో తల పెట్టుకుని అడిగింది పన్నెండేళ్ళ సడాకో.

సడాకో తల్లి కళ్ళలోంచి నీళ్ళు జలజలా రాలాయి.

“లేదమ్మా... నీకేం కాదు... నేనున్నానుగా...” అంది ఆమె సడాకోను ఎలాగోలా నిద్రపుచ్చాలని.

“నాకు తెలుసులే అమ్మా, డాక్టర్ నీతో మాట్లాడుతుంటే విన్నాను. నాకు బ్లడ్‌క్యాన్సర్ కదా..”

ఇక తన దగ్గర జవాబు లేదన్నట్టు గట్టిగా సడాకోను గుండెకు హత్తుకుంది తల్లి.

“అమ్మా.. అణుధార్మికత అంటే ఏమిటి? చుట్టువక్కల ఒక్కొక్కరూ రోగాలతో రోజుకొకరుగా చనిపోతున్నారెందుకని?” అంది సడాకో.

తడిసిన కళ్ళను ఒకసారి తుడుచుకుని సడాకోకు చెప్పిందా తల్లి.

“అప్పుడు నీకు రెండేళ్ళ వయసు.. రెండో ప్రపంచ యుద్ధం జరుగుతోంది. అమెరికాతో జపాన్, జర్మనీ పోరాడుతున్నాయి. ఆగస్టు ఆరో తేదీన హిరోషిమాపై అమెరికా ‘లిటిల్ బోయ్’ అనే బాంబుని వేసింది. ఆ బాంబు వల్ల లక్షలాదిమంది చనిపోయారు. దాని నుంచి విడుదలైన కిరణాల ప్రభావమే ఇధరతా. ఇన్నేళ్ళుగా

ఎంతోమంది రోగాల బారిన పడ్డారు. ఇప్పుడు నీకు ఈ వ్యాధి వచ్చేందుకు కారణం కూడా అదే..” చివరికి వచ్చేసరికి ఆ తల్లి కంఠం వణికింది.

“అమ్మా, ఈ అణుబాంబు లన్నీ దూరంగా పారేసి.. అందరూ కలసి హాయిగా బతకొచ్చుగా...” అంది సడాకో.

సడాకో తల రాస్తున్న ఆ తల్లి బాధగా నిట్టూర్చింది. ‘ఈ మాత్రం ఆలోచన దేశాధినేతలకు లేకపోయింది?’ అనుకుంది మనసులో.

సడాకో ఒక్కసారిగా అమ్మ ఒడిలోంచి లేచి కూర్చుని “అమ్మా... నాకు బతకాలనుందమ్మా. బాగా చదువుకోవాలని ఉంది. ఎలాగైనా బతికించమ్మా...” అంది అమ్మ భుజాలు ఊపుతూ.

ఆ తల్లి బావురుమంది.

సడాకో కాసేపు ఆలోచించి “అమ్మా నాకు గుర్తొచ్చింది. కాగితంతో వెయ్యి కొంగలు చేసి దేవత ముందు పెట్టి ఏది కోరుకుంటే అది జరుగుతుందంటారు నిజమేనా?” అంది ఆశగా.

అమ్మ జాలిగా చూస్తూ, “నిజమేనమ్మా అది మన జపనీయుల నమ్మకం” అంది.

“అమ్మా.. నేను చేస్తాను. వెయ్యి కాగితపు కొంగలు చేసి దేవత ముందుంచి బతకాలని కోరుకుంటాను. ప్లీజ్ నాకు నేర్పించు” అంటూ బతిమాలింది సడాకో.

అమ్మ కొంగ బొమ్మ చేస్తుంటే కాగితాన్ని ఎలా మడతలు పెడుతుందో జాగ్రత్తగా గమనించింది.

ఆ తర్వాత ఆమెకు అదే లోకమైంది.

కాగితం కత్తిరించటం... మడత పెట్టటం.. కొంగ బొమ్మ చేయడం. ఒక్కొక్క కొంగను చేయడానికి అరగంట పడుతోంది. మూడు కొంగలు చేసేసరికి చేతివేళ్ళు నొప్పి పెట్టాయి. అయినా సడాకో ఆపలేదు. రోజూ ఇదే పని. ఆసుపత్రిలో మందులకు చుట్టే కాగితాల దగ్గర్నుండి ఏది దొరికినా ఆ పాప చేతులు కొంగబొమ్మనే చేస్తూ ఉండేవి.

వంద... రెండొందలు... ఆరొందలు... తొమ్మిది వందల అరవై నాలుగు కొంగలు పూర్తయ్యాయి.

ఆపైన సడాకో చేయలేకపోయింది. ఎందుకంటే వెయ్యి పూర్తికాకుండానే సడాకో చనిపోయింది!

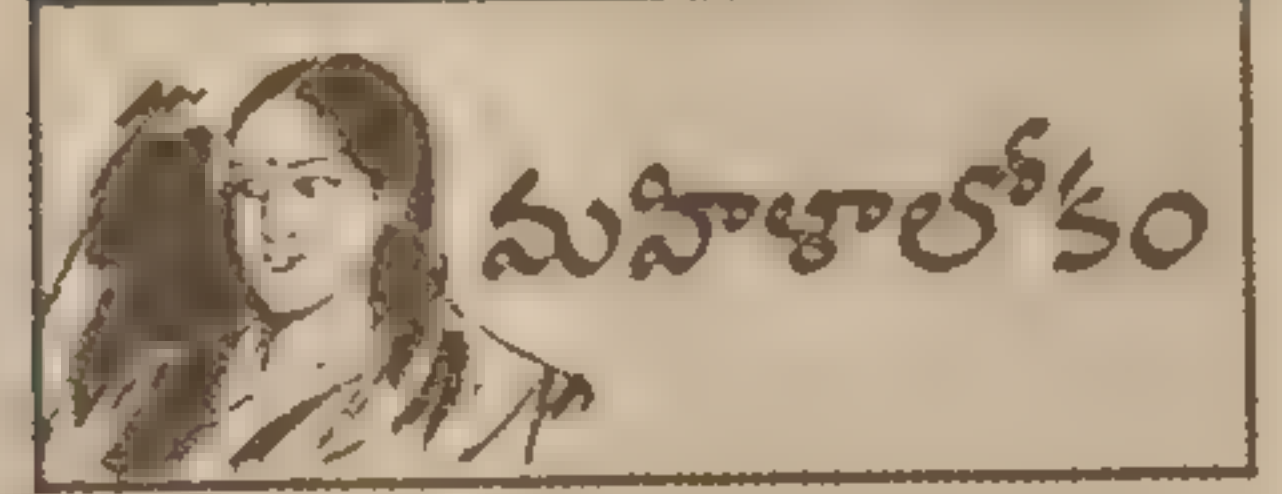
జపాన్‌లో ఇప్పటికీ ఆ బాలిక పేర ఒక స్మారక స్తూపం ఉంది. అక్కడ ఆమెను గుర్తు చేసుకుంటూ లక్షలాదిమంది కాగితపు కొంగల్ని తయారుచేసి ప్రార్థనలు జరుపుతుంటారు.

ఆ కాగితపు కొంగల వెనక కోరిక ఒక్కటే... అణుబాంబులు లేని ప్రపంచం కావాలని!

(జపాన్ బాలిక జీవితం ఆధారంగా)

గరిమెళ్ళ నాగేశ్వరరావు

గృహహింస- సామాజిక సమస్య

సుహాలోకం

పోయింది. నీడ నివ్వవలసిన కుటుంబ జీవితం రోడ్డు మీదకి నెడుతోంది. ఇటువంటి కీలక సమయంలో గృహహింస నిరోధక బిల్లును పార్లమెంటు రాష్ట్రపతి ఆమోదానికి పెట్టడం హర్షణీయం. దీని వెనుక మహిళా సంఘాల, వామపక్ష పార్టీల కృషి ఎంతో ఉంది.

అయితే చట్టం వచ్చినంత మాత్రా న హింస తొలగిపోతుందని మనం అత్యాశ పడట్లేదు. గొడుగు శాశ్వతంగా నీడ నివ్వక పోయినా తాత్కాలికంగా ఉపశమనాన్ని ఇస్తుంది. అలాగే చట్టం ఉందన్న భావనే బాధల్లో ఉన్న మహిళలకు కొంత ఊరట కలిగిస్తుంది. మరణమే మార్గమన్న ఆలోచన నుండి వెనక్కు మళ్ళిస్తుంది.

తాజాగా కేంద్రం తీసుకురానున్న చట్టం రక్షణ కోరుకునే బాధిత మహిళల్లో ఈ అవగాహనను కలిగించాలి. వారికి అన్నివిధాలా అండగా ఉండేందుకు అవసరమైన ఏర్పాట్లు చేయాలి. అనేక అవమానాలను, వేధింపులను, హింసను మౌనంగా భరిస్తున్న మహిళలు ఈ చట్టం ఆసరాతో తమను తాము విముక్తి చేసుకునేందుకు ఆలోచించాలి. అలాంటి వారికి అవసరమైన సాయాన్ని అందించటంలో మహిళా సంఘాలు, సామాజిక బాధ్యత కలిగిన ట్రేడ్ యూనియన్లు ముందుండాలి.

గృహహింస కేవలం మహిళకు సంబంధించిన అంశం కాదు. ఇదొక సామాజిక సమస్య. అందువల్ల గృహహింసను తొలగించే క్రమంలో సమాజంలోని ప్రతి వ్యక్తి తన వైపు నుండే ఈ ప్రయత్నం ప్రారంభించాలి. తల్లిని, భార్యను, చెల్లిని మనుషులుగా గుర్తించాలి. అప్పుడే తన ముందుతరాన్ని కూడా కాపాడగలుగుతారు. ఈ చట్టం కల్పించిన అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని దాన్ని అమలు చేయించుకునేందుకు మహిళలు పట్టుపట్టాలి. తమ ఆత్మభిమానాన్ని కాపాడు కునేందుకు మరింత ముందుకు రావాలి.

■ **షర్మిష్ఠ**

గృహహింస అనే పదం మన చెవినబడి ఒక దశాబ్దమే అవుతోంది... అంటే దానర్థం ఈ దశాబ్ద కాలంలోనే గృహహింస మొదలైందని కాదు. ఎన్నో దశాబ్దాలుగా గృహహింసకు మహిళలు గురౌతున్నప్పటికీ ఈ కాలంలో దేశంలో వచ్చిన సాంఘిక, ఆర్థిక మార్పుల వల్ల హింస స్థాయి తట్టుకోలేని రీతిలో పెరిగిపోయింది. అందువల్ల తాము తీవ్రమైన మానసిక, శారీరక హింసలకు గురవుతున్నామని, ముఖ్యంగా కుటుంబ సభ్యుల నుండి ఈ దాడి ఎదుర్కోవలసి వస్తోందని బయటకు చెప్పుకుంటున్నారు. ఇందుకు మహిళా సంఘాలు చేస్తున్న కృషి, అందిస్తున్న మనోధైర్యం కూడా ఒక కారణం.

గర్భస్థ శిశువుగా ఉన్నప్పటి నుండి మరణించేదాకా అన్ని దశల్లోనూ అత్యాచారాలు, అఘాయిత్యాలు, వేధింపులు మహిళల జీవితంలో భాగమయ్యాయి. భౌతికంగా, మానసికంగా, లైంగికంగా, ఆర్థికంగా మహిళలు నిత్యం ఎన్నో అమానుషాలను ఎదుర్కొంటున్నారు. గత దశాబ్దకాలంలో భారతదేశాన్ని ముంచెత్తుతున్న ప్రపంచీకరణ ప్రభావం కారణంగా వినిమయ సంస్కృతి, నిరుద్యోగం, నైతిక విలువల పతనం తీవ్రమయ్యాయి. ఫలితంగా కట్నం కోసం, గృహోపకరణాల కోసం భార్యలను హింసించటం సామాన్యమైపోయింది. నిరుద్యోగులకు డబ్బు సంపాదనకు పెళ్లే ఒక ఆసరాగా మారింది. ప్రచార ప్రసార సాధనాల దిగజారుడుతనానికి యువత బానిసలవుతున్నారు. ఫలితంగా అక్కచెల్లెళ్ళ మీదే అఘాయిత్యాలకు పాల్పడుతున్నారు.

ప్రభుత్వాల మోసకారీ విధానాలవల్ల నీరు బదులు బీరు అందుబాటులో ఉంటోంది. తాగుడుకు బానిసలైన తండ్రులు తాము కనురెప్పలాగా కాపాడవలసిన స్వంత కూతుళ్ళ మీదే అత్యాచారాలు చేసి, అంతం చేస్తున్నారు. అంటే ప్రపంచీకరణకు లేనట్లుగానే గృహహింసకు కూడా హద్దులు, ఎల్లలు లేవనేది నిరూపితమవుతోంది.

పార్లమెంట్ సమావేశాల్లో గృహహింసకు వ్యతిరేకంగా చట్టం తేవాలని ఒక బిల్లు పార్లమెంటులో ప్రవేశ పెట్టబడింది. దీనిపై అనుకూలంగాను, ప్రతికూలంగాను అనేక వ్యాఖ్యలు కూడా మనకు వినిపించాయి. అయితే అనుకూలంగానే ఎక్కువ మంది మాట్లాడటాన్ని బట్టి ఎక్కువమంది గృహహింసకు గురౌతున్నారనేది మనకు అర్థం అవుతుంది. అంతేకాదు. అనేక సంస్థలు చేసిన సర్వేలు, అధ్యయనాలు కూడా ఈ విషయాన్ని ధృవీకరిస్తున్నాయి.

నగర ప్రాంతాలలో 45%, పట్టణ ప్రాంతాలలో 49% మహిళలు తమ ఇళ్ళలో వేధింపులకు గురవుతున్నారు. మురికివాడల్లోని మహిళల్లో 45% మంది శారీరక హింసను భరిస్తుండగా ఇతర ప్రాంతాల్లో 35% మంది మహిళలు శారీరక హింసకు గురవుతున్నారు. చదువుకున్నవారు, ఉద్యోగం చేస్తున్నవారే కాక ఆర్థికంగా సంపన్నులైన వారు కూడా ఇందుకు మినహాయింపు కాకపోవటం గమనార్హం. అయితే నిష్పత్తుల్లో తేడాలు ఉండవచ్చు.

మహిళను మనిషిగా కాక, ఒక యంత్రంగా పరిగణించటం పరిపాటయి

విజయాలు బాధ్యతలను పెంచాయి

మన రాష్ట్రంలో జరిగిన పురపాలక సంస్థల ఎన్నికల్లో కాంగ్రెస్ అనూహ్య విజయాలు సాధించింది. ఆ పార్టీతో స్థానిక అవగాహనలుగల వామపక్షాలనూ ప్రజలు ఆదరించారు. టిడిపి, బిజెపి, టిఆర్ఎస్, మజ్దీన్ పార్టీలను పట్టణ ప్రజలు తిరస్కరించారు.

16 మాసాల రాష్ట్రపాలన అనంతరం జరిగిన ఈ ఎన్నికల్లో కాంగ్రెస్ పట్ల పురజనులు పునఃవిశ్వాసం ప్రకటించారు. ఈ కాలంలో వైఎస్ రాజశేఖర రెడ్డి, రాజీవ్ నగరబాట వాగ్దానాలు, పంచిన రేషన్ కార్డులు, ఇళ్ల స్థలాలు, ప్రారంభించిన జలయజ్ఞాలు వగైరా అంశాలు 2004 ఎన్నికలనాటి విశ్వాసాన్ని నింపిఉండవచ్చు. ప్రపంచ బ్యాంకు బాటపట్టి ఆర్టిసి, జూనియర్ డాక్టర్ల సమ్మెలను నిర్వీర్యం చేసినతీరు, కొనసాగుతున్న అవినీతి, పలు కార్మికవ్యతిరేక చర్యలను సరిచేసుకునేందుకు ప్రజలు కాంగ్రెస్కు మరో అవకాశమిచ్చారని ఆ పార్టీ పెద్దలు గ్రహించాలి.

సిపిఐ(యం) ఖమ్మం మున్సిపల్ పాలన చేపట్టింది. వార్డుల సంఖ్య 37 నుండి 97కి పెరిగింది. ఈ పార్టీ కొత్తగా 26 మున్సిపాలిటీల్లో ప్రాతినిధ్యం సాధించింది. ముఖ్యంగా సిపిఐ(యం) పట్టణప్రజల ఇళ్లస్థలాలు, రేషన్ కార్డులపై సాధించిన సుదర్ఛి పోరాటాలు ప్రజల్లో ఆ పార్టీ ప్రతిష్ఠను పెంచాయి.

గత అసెంబ్లీ ఎన్నికల నాటికంటే తెలుగుదేశం పార్టీ ఘోరంగా దెబ్బతిన్నది. రాష్ట్రాన్ని ప్రపంచ బ్యాంకు ప్రయోగశాలగా మార్చి తమను వేధించిన తీరును ప్రజలెంతా మర్చిపోలేదని ఈ ఎన్నికల ఫలితాలు రుజువు చేస్తున్నాయి. ఆ పార్టీ అధ్యక్షులు చంద్రబాబు వ్యక్తిగత దూషణలకు దిగారు. పట్టణాల అభివృద్ధికి ప్రత్యామ్నాయాలు ప్రకటించలేకపోయారు. ప్రత్యామ్నాయం చెబితే నీ పాలనలో ఏం చేశారని ప్రజలు ప్రశ్నిస్తారన్న భయమూ వారికి ఉంది. ఎన్నికలకు ముందు బిజెపి తో నంబంధాలు తెంచుకోవడాన్ని మైనార్టీలు విశ్వసించలేదు.

దేశంలో బిజెపి పార్టీ సంక్షోభంలో కూరుకుపోతున్న కాలంలో, ఈ ఎన్నికల ఓటమి ఎదురయింది. గత ఎన్నికల్లో 11 మున్సిపాలిటీలు, 1 కార్పొరేషన్ లో అధికారం చలాయించారు. ఈసారి ప్రాతినిధ్యమే లేదు. ఇదిగో తెలంగాణా... అంటూ ప్రజలను ఊరించిన తీరుతో నాయకత్వం పట్ల ప్రజలు విశ్వాసం కోల్పోయారు.

ఇక సారా, డబ్బు పంపిణీలలో కాంగ్రెస్, టిడిపిలు పోటీ పడ్డాయి. అధికారపార్టీ కాంగ్రెస్కు మరికొన్ని అదనపు అవకాశాలు కలిసొచ్చాయి. పై రెండు పార్టీలలో అధికారం ఎవరిచేతుల్లో ఉన్నా అధికార దుర్వినియోగం ఖాయమన్నది ఈసారి రుజువైంది.

బాధ్యతలు : ఎన్నికల విజయాలు, రాష్ట్రంలోని మున్సిపాలిటీలు, కార్పొరేషన్ల అభివృద్ధి సాధనలో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం బాధ్యతలు పెంచాయి. "గెలిపించారు- ఇకపై మీ పనిపడతం" అంటూ ప్రజలపై భారాలు వేసిన టిడిపికి

పట్టినగతిని కాంగ్రెస్ నేతలు గమనించాలి. అందుకు కారణమైన ప్రపంచబ్యాంకు బాటను వీడాలి. రాజీవ్ నగరబాటలో ప్రజలకిచ్చిన వాగ్దానాలు అమలుపరచాలి.

74వ రాజ్యాంగ సవరణనుసరించి అధికారాలను పురపాలక సంస్థలకు బదిలీచేయాలి. అధికార వికేంద్రీకరణపై తన చిత్తశుద్ధిని ప్రజలముందు నిరూపించుకోవాలి. ఇప్పటివరకు ప్రజలెన్నుకున్న మేయర్లు, చైర్మన్లు అధికారాలు లేని ఉత్సవ విగ్రహాల స్థాయికి నెట్టబడ్డారు. అధికారాలన్నీ కమిషనర్లే చెలాయించే స్థితిని మార్చాలి. ప్రజాస్వామ్యాన్ని పునరుద్ధరించాలి. కేరళ మాదిరి వార్డు స్థాయి కమిటీలను అన్ని పురపాలక సంస్థలలో ఏర్పరచాలి. ప్రజలను భాగస్వాములను చేసి వార్డుస్థాయి అభివృద్ధి ప్రణాళికలు రూపొందించాలి.

రాష్ట్రంలో మున్సిపాలిటీలు నిధులులేక వెలవెలపోతున్నాయి. పశ్చిమబెంగాల్, త్రిపురలో వలే బడ్జెట్ ప్రణాళిక వ్యయంలో 50% స్థానిక సంస్థలకు కేటాయించాలి. ఈ అంశంపై అధ్యయనం చేసేందుకు నియమించిన 'రాష్ట్ర ఆర్థిక కమిషన్'కు ఈ దృష్టితో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సహకరించాలి. మున్సిపల్ ఆదాయంలో 30శాతంకు మించి జీతభత్యాలకు వ్యయం చేయరాదన్న నిబంధనను ఎత్తేయాలి. అనేక మున్సిపాలిటీలలో సిబ్బంది వేతన బకాయిలను రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే చెల్లించాలి.

గత ప్రభుత్వ 'పచ్చదనం-పరిశుభ్రత' పేరుతో పట్టణాల ప్రధానకూడళ్ళకు, రహదారులకు నగిషీలు చెక్కింది. ఇదే ప్రపంచబ్యాంకు అభివృద్ధి... మురికివాడలను, పౌరసౌకర్యాలను గాలికివదిలేసింది.

గత తప్పులను సరిచేయాలి. ప్రతిపట్టణంలో పేదలు, అసంఘటితరంగం కార్మికులు, నివసించే మురికివాడలు, అభివృద్ధికి సమగ్రపథకం రూపొందించాలి. ఆమేరకు నిధులు కేటాయించాలి. అక్కడ మంచినీరు, విద్యుత్, రోడ్లు, ముగురు కాల్వలు, లింకు రోడ్స్ అభివృద్ధికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. ఆ ప్రాంతాలలో మున్సిపల్ పాఠశాలలో, ఆసుపత్రులలో కనీస వసతులను సమకూర్చాలి. ట్రాఫిక్ సమస్యలకు శాశ్వత పరిష్కారం కనుగొనాలి.

మున్సిపాలిటీలు అవినీతి కూపాలుగా మారిపోయాయి. ప్రధానంగా కౌన్సిలర్లుగా ఎంపికైనవారు అవినీతికి దూరం గా వుండేలా ప్రతి పార్టీ చర్య గైకొనాలి. వారిని కాంట్రాక్టులు చేపట్టరాదని, వర్సెంటేజీలు తీసుకోరాదని, ముడుపులు ముట్టరాదని ఆంక్షలు విధించాలి. అతిక్రమించిన వారిపై చర్యలు చేపట్టాలి.

ప్రధానంగా పై బాధ్యతలు చేపట్టటం ద్వారా పట్టణాలు, నగరాల్లో కాంగ్రెస్ పార్టీ మంచి పాలనకు పూనుకోవాలి. అలా చేస్తేనే ప్రజలిచ్చిన విజయాన్ని ప్రజల కోసమే వినియోగించి నట్లవుతుంది. లేకుంటే ప్రజా పోరాటాలను ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది.

STATE BANK OF HYDERABAD

Khammam Town

Employees & Officers

Congratulates

Smt. AFROSE SAMEENA

on eve of her

Election as Chairperson

Khammam Municipality

కృతజ్ఞతాభివందనములు

శ్రీమతి సోనియా గాంధీ
కాంగ్రెస్ అధ్యక్షురాలు

శ్రీ మన్మోహన్ సింగ్
ప్రధానమంత్రి

శ్రీ వై.ఎస్.రాజశేఖర్ రెడ్డి
ముఖ్యమంత్రి

శ్రీ కె.కేశవరావు
పిసిసి అధ్యక్షులు

విజయవాడ 43వ డివిజన్ ఓటరు మహాశయులారా నామీద నమ్మకంతో
మీ పవిత్రమైన ఓటునుహస్తం గుర్తుపై వేసి నా గెలుపునకు సహాయపడిన
మరియు నన్ను వెన్నంటి నడిపించిన కాంగ్రెస్, సి.పి.ఐ, సి.పి.ఎం.

నాయకులకు, కార్యకర్తలకు నా గెలుపునకు కృషి చేసిన ప్రతి ఒక్కరికి

నా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తూ...

మీ నమ్మకానికి అనుగుణంగా డివిజన్ అభివృద్ధికి పాటుపడతానని

వినయపూర్వకంగా తెలియజేసుకుంటున్నాను.

వీరమాచనేని లలిత

కార్పొరేటర్, 43వ డివిజన్

కృతజ్ఞతాభివందనములు

ఓటరు మహాశయులారా!

విజయవాడ కార్పోరేషన్ ఎన్నికలలో సి.పి.ఎం. అభ్యర్థులుగా మా మీద నమ్మకంతో మీ పవిత్రమైన ఓటును

సుత్తి, కొడవలి, నక్షత్రం గుర్తుపై వేసి మా గెలుపునకు సహాయపడిన మరియు మమ్ము వెన్నంటి

నడిపించిన సి.పి.ఎం., సి.పి.ఐ., కాంగ్రెస్ నాయకులకు, కార్యకర్తలకు

మా గెలుపునకు కృషి చేసిన ప్రతి ఒక్కరికి మా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తూ...

మీ నమ్మకానికి అనుగుణంగా డివిజన్ అభివృద్ధికి పాటుపడతామని వినయపూర్వకంగా తెలియజేసుకుంటున్నాము.

కాజ సరోజ
19వ డివిజన్ కార్పొరేటర్

దోనేపూడి కాశీనాథ్
23వ డివిజన్ కార్పొరేటర్

కోరాడ రామ్మోహనరావు
24వ డివిజన్ కార్పొరేటర్

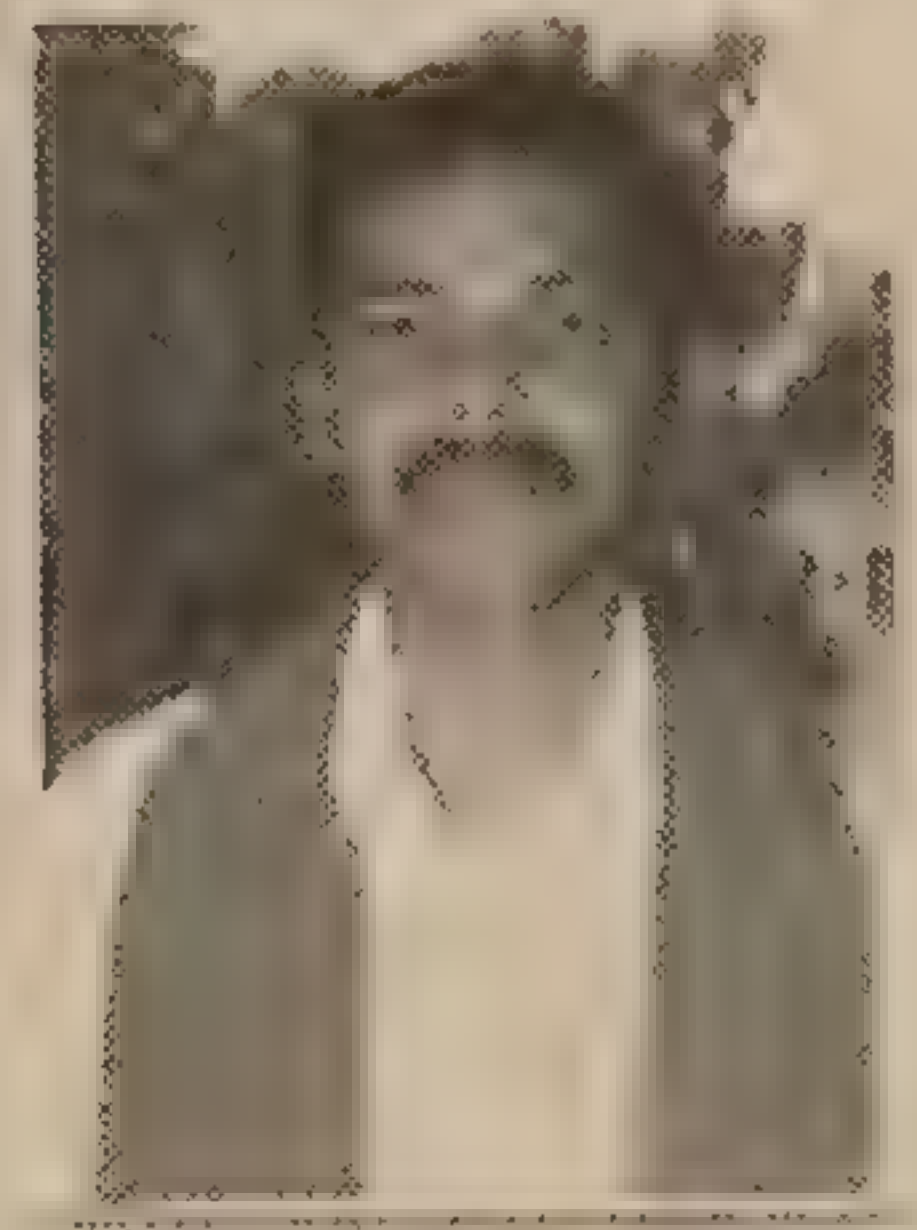
చిగురుపాటి బాబూరావు
55వ డివిజన్ కార్పొరేటర్

కె. శ్రీదేవి
59వ డివిజన్ కార్పొరేటర్

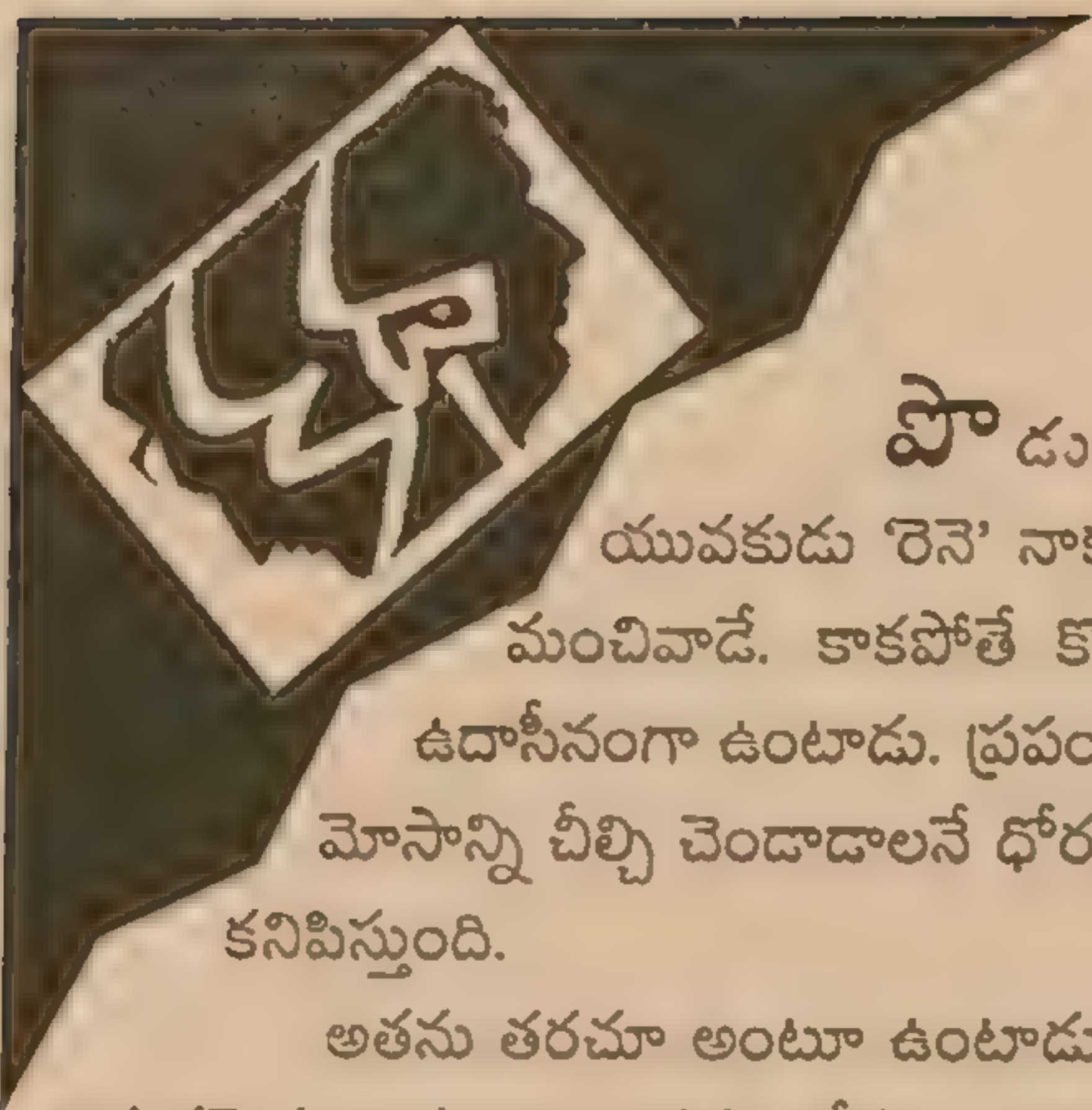
చెన్నూరి సుభాషిణి
36వ డివిజన్ కార్పొరేటర్

బోయ సత్యబాబు
37వ డివిజన్ కార్పొరేటర్

యం. సత్యవతి
58వ డివిజన్ కార్పొరేటర్

“వీలునామా”

పొడుగ్గా ఉండే ఆ యువకుడు 'రెనె' నాకు తెలుసు. అతను మంచివాడే. కాకపోతే కొంచెం గంభీరంగా ఉదాసీనంగా ఉంటాడు. ప్రపంచంలోని కపటాన్ని, మోసాన్ని చీల్చి చెండాడాలనే ధోరణి కూడా అతనిలో కనిపిస్తుంది.

అతను తరచూ అంటూ ఉంటాడు “ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నతమైన వారంటూ ఎవరూ లేరు...” అని.

ఇతనికి ఇద్దరు అన్నలున్నారు. కాని వారి ఇంటి పేరు, ఇతని ఇంటి పేరు వేర్వేరు. బహుశా ఇతని తల్లి రెండు వివాహాలు చేసుకుని ఉండవచ్చు. మొత్తానికి అతని కుటుంబంలో విచిత్రమైన పరిస్థితి ఏదో ఉంది. ఆ వివరాలు నాకు తెలియవు.

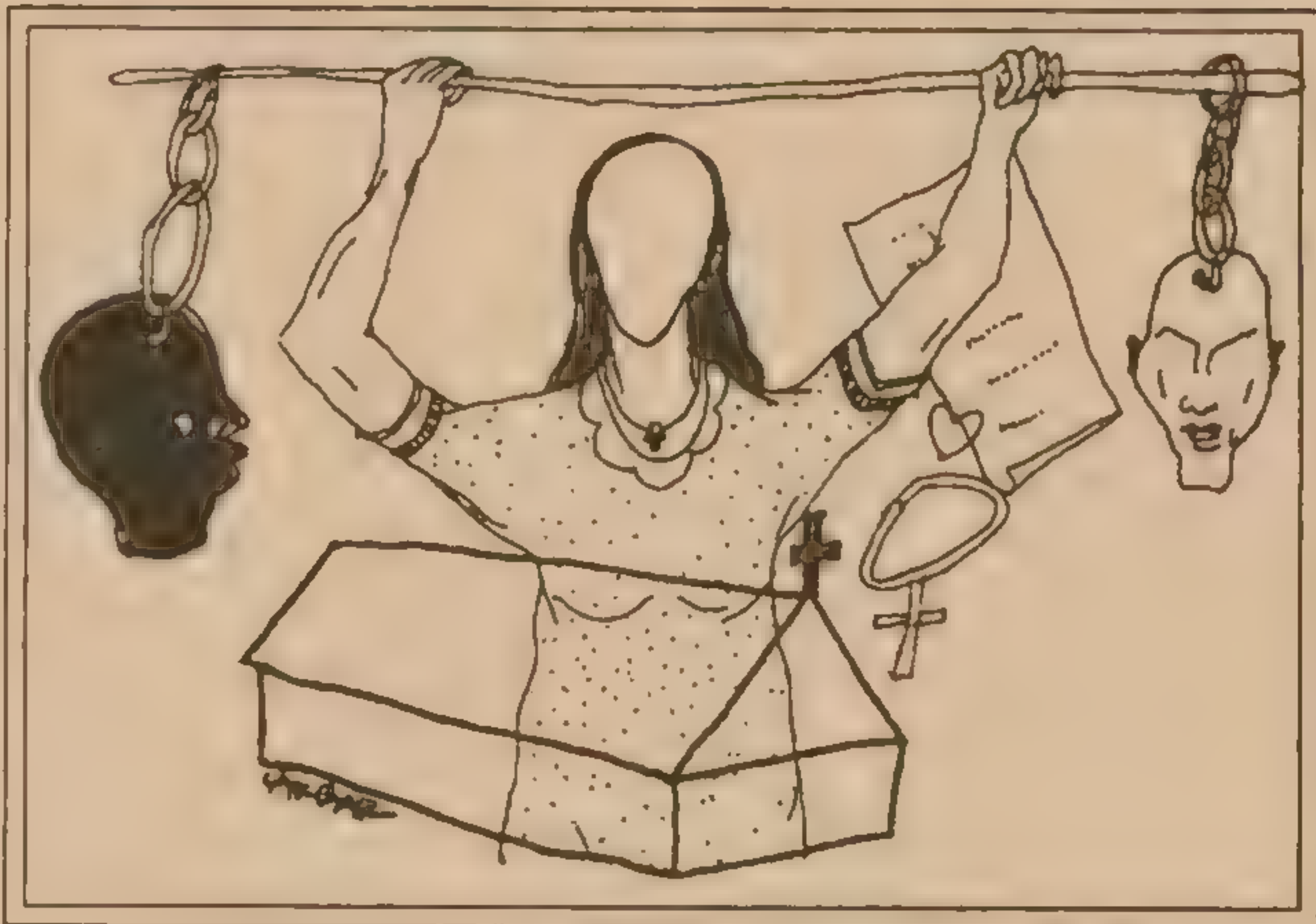
అతనంటే నాకు ఇష్టం. మేమిద్దరమూ మంచి స్నేహితులయ్యాము.

ఒకరోజు రాత్రి అతనితో కలిసి భోజనం చేస్తూ నేను అడిగాను “నీవు మీ తల్లిగారి మొదటి వివాహం సంతానమా లేక రెండవ వివాహం సంతానమా?”

నా ప్రశ్నతో అతని ముఖం పాలిపోయింది. కొంచెం సేపు మాట్లాడలేకపోయాడు.

నా ప్రశ్న అతనికి ఇబ్బంది కలిగించిందని నాకు అర్థమైంది. కాని అతను వెంటనే తేరుకుని అతనికే ప్రత్యేకమైన గంభీరమైన చిరునవ్వు నవ్వి, “మిత్రమా! విసుగు చెందనంటే నేను నా జీవితానికి సంబంధించిన కొన్ని చిత్రమైన విశేషాలు నీకు చెబుతాను. నీవు సహృదయుడవని నాకు తెలుసు. నేను చెప్పే విషయాలతో మన స్నేహానికి ఎటువంటి విఘాతం ఏర్పడదని నేను అనుకుంటున్నాను. ఒకవేళ అలా జరిగితే నన్ను అర్థం చేసుకోలేని స్నేహితుడిని కోల్పోయినందుకు నేనేమీ బాధపడను” అన్నాడు.

తర్వాత అతను చెప్పడం ప్రారంభించాడు... “నా తల్లి మేడమ్ ‘డి కోర్సిల్స్’ అభిగ్యురాలు, పిరికిదైన ఒక స్త్రీ. ఆమెను ఆమె భర్త ‘డి కోర్సిల్స్’ కేవలం ఆమెకున్న డబ్బు కోసమే వివాహం చేసుకున్నాడు. నా తల్లి భావుకురాలు, సున్నితమైన మనసు కలది. కాని నాకు తండ్రి కావలసి ఉండి అవకుండా పోయిన ఆమె భర్త మాత్రం పల్లెటూరి జమీందారీ వర్గానికి చెందిన ఒక పశువు. వారి వివాహమైన నెలరోజులకే ఆ భర్త ఇంట్లో పనిమనిషితో సంబంధం పెట్టుకున్నాడు. తర్వాత మా అమ్మకు తెలిసినదేమిటంటే అతనికి జమీందారీలో పనిచేసే కౌలుదార్ల భార్యలతో, కూతుళ్ళతో శారీరక సంబంధాలు ఉండేవని. అయినా భార్యతో ముగ్గురు కొడుకుల్ని కన్నాడు నన్ను కలుపుకుంటే. నా తల్లి దేన్నీ వ్యతిరేకించేది కాదు. ఆ జమీందారీ భవనంలో బెదిరిపోయిన చిట్టెలుకలా జీవించేది. ఆమె కళ్ళు ఎప్పుడూ ఏ బాణం తగులుతుందోననే భయంతో జీవించే జంతువు కళ్ళను గుర్తు చేసేవి. అయినా ఆమె అందగత్తె. ఆకర్షణీయమైన స్త్రీ.

మా అమ్మ భర్త స్నేహ బృందంలో ఒకడు ఉండేవాడు. అతను సైన్యం నుంచి పదవీ విరమణ చేసిన పదాతి దళాధికారి. పేరు ‘సైమన్ డి బోర్నివాల్’. అతని భార్య మరణించింది. అతని గంభీరమైన విగ్రహం భయంగాలిపినా, మనసు మాత్రం మృదువు. అవసరమొస్తే కఠినాతి కఠినమైన నిర్ణయాలను తీసుకుని వాటిని అమలుచేయగల సత్తా ఉన్న వ్యక్తి. అతను సన్నగా పొడుగ్గా నల్లటి మీసాలతో ఉండేవాడు. చాలా చదివిన పండితుడు. అతని ముత్తవ్వ ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ తత్వవేత్త రూసో స్నేహితురాలు.

ఫ్రెంచ్ జాతినిపట్టిన పాతభావాలు, అర్థంలేని నీతి నూత్రాల నుంచి విముక్తి చేసిన ఫ్రెంచ్ రచయితల రచనలన్నింటినీ ‘డి బోర్నివాల్’ చదివి అవగాహన చేసుకున్నారు.

ఆయన మా అమ్మను ప్రేమించారు. ఆమె కూడా ఆయనను ప్రేమించింది. కాని ఇద్దరూ ఆ రహస్యాన్ని చాలా జాగ్రత్తగా కాపాడుకున్నారు. జీవితంలో నరకం అనుభవిస్తున్న మా అమ్మలో డి బోర్నివాల్ అభిప్రాయాలు, ఆయన సాహచర్యం కొత్త ఉత్సాహాన్ని, కొత్త ఆశలను కలిగించాయి. ఆయన సాన్నిహిత్యంలో ఆమె ప్రేమకు, స్త్రీ పురుష సంబంధాలకు కొత్త అర్థాలను తెలుసుకున్నది. కాని ఆమె తన అనుభవాన్ని ఎవరికీ చెప్పడానికీ, నమాజం ముందు వ్రకటించడానికి గాని సాహసించలేదు. బ్రతికున్నంత కాలం ఆమె పిరికిదే.

నా తల్లిని నా సోదరులు ఎప్పుడూ ప్రేమించలేదు. తమ తండ్రిలాగ వారిద్దరూ క్రూరులే. ఆమె వారికి ఇంటిని కనిపెట్టుకుని ఉండే ఒక సేవకురాలిగానే కనిపించేది. ఆమె సంతానంలో నేనొక్కడినే ఆమెను ప్రేమించింది. ఆమె కూడా నన్నెంతగానో ప్రేమించింది.

తర్వాత నా తల్లి చనిపోయింది. అప్పటికి నాకు పదిహేడేళ్ళు. ఇక్కడ మీకొక విషయం చెప్పాలి. చట్టం కల్పించిన కొంత వెసులుబాటుతో ఒక మంచి వకీలు సహకారంతో మా అమ్మకు తన ఆస్తిలో కొంత భాగంపై హక్కు ఏర్పడింది. ఆమె ఆ ఆస్తిని తనకు ఇష్టమైనవారి పేర వీలునామా రాసే హక్కును చట్టం కల్పించింది.

ఆమె మరణం తర్వాత ఆమె వీలునామా గురించి తెలిసింది. ఆ వీలునామాను కుటుంబసభ్యులు, బంధువులు, ఇతర సన్నిహితుల సమక్షంలో చదవడానికి ఏర్పాటు జరిగింది.

ఆరోజు జరిగిన సంఘటనలు నాకు ఇంకా నిన్న జరిగినట్లుగానే అనిపిస్తున్నాయి. అది గొప్ప నాటకీయ దృశ్యం. ఒక అభాగ్యురాలైన స్త్రీ తన వీలునామా ద్వారా తిరుగుబాటు చేసింది. తను జీవితాంతం కోల్పోయిన స్వేచ్ఛను తన సమాధి లోతుల్లోంచి ప్రకటించుకుంది.

నా తండ్రిగా చలామణి అవుతున్న డి కోర్నిల్స్, అతని ఇద్దరు కొడుకులు కుర్చీల్లో కూర్చోని ఉన్నారు. డి బోర్నివాల్ కూడా ఆహ్వానింపబడ్డాడు. ఆయన నేను కూర్చోన్న కుర్చీ వెనుక నిలబడ్డారు. ముఖం పాలిపోయి, ఉద్విగ్నంగా ఉన్నారు. జరగబోయే దానికి ఆయన సిద్ధంగా ఉన్నట్లు అనిపించింది.

వకీలు సీలు చేయబడిన కవరును విప్పి మా అమ్మ రాసిన వీలునామాను చదవడం ప్రారంభించాడు.

కింద సంతకం చేసిన 'ఏనీ కేథరిన్ జెనవీవ్ మాటిల్డా డికోర్నిల్స్' అను నేను, 'లియోపాల్డ్ గోట్రాన్ డి కోర్నిల్స్' చట్టబద్ధమైన భార్యగా, శారీరకంగా, మానసికంగా పూర్తి ఆరోగ్యంతో ఈ వీలునామా రాస్తున్నాను.

మొదటిగా నేను ఆ భగవంతుడిని, నా ప్రియమైన కుమారుడు 'రెనె'ను నన్ను క్షమించమని కోరుతున్నాను. నాకు తెలుసు. నా బిడ్డ 'రెనె' మనసు నన్ను అర్థం చేసుకుని క్షమించేంత విశాలమైనదని. నా జీవితమంతా నేనెంతో బాధపడ్డాను. నా వివాహం లెక్కల ప్రకారం, అంకెల ప్రకారం జరిగింది. ఈ వివాహంలో నేను నిర్లక్ష్యం చెయ్యబడ్డాను, అణచివేయబడ్డాను, నా భర్త చేత తరచూ మోసగింపబడ్డాను.

అయినా నేను నా భర్తను క్షమించాను. కాని అతనికి ఏ విషయంలోనూ బాధ్యత వహించవలసిన అవసరం నాకేమీ కనిపించడం లేదు. నా పెద్ద కొడుకులిద్దరూ నన్నెప్పుడూ ప్రేమించలేదు, తల్లిగా గౌరవించలేదు. కాని వారిపట్ల తల్లిగా నేను నా బాధ్యతలను నిర్వహించాను. ఇప్పుడు వారి గురించి పట్టించుకోవలసిన లేదు. ఒకరి పట్ల ఒకరికి ప్రేమాభిమానాలు లేనప్పుడు రక్తసంబంధాలకు కూడా విలువలేదు, అవి నిలబడవు. కృతజ్ఞత లేని కొడుకు తల్లికి అపరిచితుడిలాగే మిగిలిపోతాడు.

నేను జీవితమంతా పురుషుల ముందు, వారు నిర్మించిన అన్యాయమైన చట్టాలు, అమానుషమైన సంప్రదాయాల ముందు భయంతో తలవంచుకుని జీవించాను. స్త్రీలకు ఈ సమాజం ఏర్పరచిన మోసపూరితమైన నీతి నియమాలను నేను త్రోసిరాజంటున్నాను. నా ఆలోచనలను, ఆశలను వ్యక్తీకరించడానికి ఇప్పుడు ధైర్యం చేస్తున్నాను. నా జీవిత రహస్య పత్రం మీద సంతకం చేస్తున్నాను.

అందుకే ఆస్తిలో నా భాగాన్ని నా ప్రేమికుడైన డి బోర్నివాల్ కు దఖలు పరుస్తున్నాను. అతని తర్వాత ఆ ఆస్తి మా ఇద్దరి కుమారుడైన 'రెనె'కు చెందుతుంది.

(దీనికి సంబంధించి వేరే న్యాయపత్రాన్ని తయారుచేశాను)

నేను ఆ ప్రేమికుడిని, ఎప్పుడూ చెదరని మృదువైన అతని

ప్రేమను పొందలేకపోయుంటే, నాకు దేవుడి మీద.

ఆయన సృష్టి మీద నమ్మకం పోయి ఉండేది. నా

ప్రేమికుడి కొగిలిలో నాకు ఒక విషయం తెలిసింది. అదేమిటంటే దేవుడు మానవుల్ని ఒకరినొకరు ప్రేమించుకోవడానికి, కష్టకాలంలో కలిసి ఏడ్చుకుని ఓదార్చుకోవడానికి మాత్రమే సృష్టించాడు.

నా చట్టబద్ధమైన భర్త డి కోర్నిల్స్ నా ఇద్దరు పెద్ద కొడుకులకు మాత్రమే తండ్రి. మూడవ కుమారుడు 'రెనె' జన్మకు నా ప్రేమికుడు డి బోర్నివాల్ కారకుడు. నేను ఆ దేవుణ్ణి కోరుకునేది ఒకటే. వీరిద్దరూ సామాజిక కట్టుబాట్లను అధిగమించి తండ్రి కొడుకులుగా ఒకరినొకరు ప్రేమించుకోవాలని. ఇద్దరూ కలిసి సమాధిలో ఉన్న నన్నెప్పుడూ ప్రేమించాలని... ఇవే నా చివరి కోరికలు. ఇట్లు మాటిల్డా డి కోర్నిల్స్.

మా అమ్మ భర్త డి కోర్నిల్స్ కుర్చీలో నుంచి లేచి, "ఇది మతిభ్రమించిన స్త్రీ రాసిన వీలునామా..." అని అరవడం ప్రారంభించాడు.

వెంటనే డి బోర్నివాల్ ముందుకొచ్చి ఇంకా గట్టిగా చెప్పాడు. "సైమన్ డి బోర్నివాల్ అనే నేను ఈ వీలునామాలో రాసిన ప్రతి అక్షరం నిజమని ప్రకటిస్తున్నాను. ఉత్తరాల రూపంలో నా దగ్గర సాక్ష్యాధారాలు ఉన్నాయి అని కూడా తెలియజేసుకుంటున్నాను."

వెంటనే డి కోర్నిల్స్ నా తండ్రి కాలర్ పట్టుకుని "నువ్వొట్టి పనికిమాలిన వాడివి" అన్నాడు.

దానికి నా తండ్రి 'ఎవరు పనికిమాలినవారో మనం వేరే దగ్గర ద్వంద్వ యుద్ధంలో తేల్చుకుందాం. అసలు నేను ఎప్పుడో నీ పని పట్టవలసింది. కాని జీవితాంతం నీ హింసకు బలైపోయిన ఆమెను బయటపడేసి, ఇంకా దుఃఖానికి గురిచెయ్యడం ఇష్టంలేక ఓపిక పట్టాను. ఇప్పుడు నిన్నిక వదలను" అన్నాడు.

ఆయన నా వైపు తిరిగి "నువ్వు నా కొడుకువి. నా రక్తానివి. కాని నిన్ను నాతో వచ్చేయమని అడిగే హక్కులేదు. అయినా అడుగుతున్నా. నాతో వచ్చేయ్" అన్నారు. నేను వెంటనే ఆయన చేయి పట్టుకున్నాను. ఇద్దరమూ బయటకు నడిచాము.

రెండు రోజుల తర్వాత 'డి కోర్నిల్స్'ను నా తండ్రి ద్వంద్వ యుద్ధానికి పిలిచి చంపేశాడు. నా అన్నలిద్దరూ భయంతో, అవమానంతో జీవించసాగారు. నేను వారికి మా అమ్మ ఇచ్చిన ఆస్తిలో సగం ఇచ్చేశాను. అంతవరకు చట్టం గుర్తించిన 'డి కోర్నిల్స్' పేరును మార్చుకుని నేను నా పేరు వెనుక 'డి బోర్నివాల్' పేరును చేర్చుకున్నాను. తర్వాత మూడు సంవత్సరాలకు నా తండ్రి డి బోర్నివాల్ మరణించారు. ఆయన మరణం మిగిల్చిన దుఖాన్ని నేను ఇప్పటికీ మరచిపోలేకపోతున్నాను..." అని ముగించాడు.

గదిలో కాస్సేపు పచార్లుచేసి హఠాత్తుగా "నా ఉద్దేశంలో మా అమ్మ రాసిన వీలునామా ఒక స్త్రీ మాత్రమే చెయ్యగలిగిన అందమైన, నిజాయితీ గల గొప్ప సాహసచర్య." అన్నాడు.

నేను అతని రెండు చేతుల్ని ఆప్యాయంగా నా చేతుల్లోకి తీసుకుని "నేను నీతో పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నాను మిత్రమా" అన్నాను.

■ యాల్లగడ్డ నిర్మల

(గ్రేడిమపాసా అనువాద కథ)

నైపుణ్యం ఆధారంగా వేతనం

ఈ చట్టం చేసేందుకు ప్రభుత్వాలు ఎంతటి తటపటాయంపులు చూపాయో, ఎలా కాలహరణం చేశాయో వివరంగా ముందు వ్యాసాలలో పేర్కొన్నాను. కాని ఈ చట్టం ఎన్ని లోపాలతోనైనా చేయక తప్పని పరిస్థితి ప్రభుత్వానికి ఏర్పడింది. కార్మికుల ఆందోళన, తరాల తరబడి సాగించిన పోరాటం ఇందుకు పునాది. కాని 1929 నుండి నానుతున్న ఈ సమస్యకు 1970లో ఒక చట్టం చేయక పరిస్థితి ఎందువల్ల ఏర్పడింది?

దీనిని అర్థం చేసుకోవాలంటే ఆనాటి రాజకీయ పరిస్థితిని మనం గమనంలోకి తీసుకోవాలి. 1967లో పార్లమెంటుకు, శాసన సభలకు ఎన్నికలు జరిగాయి. 1952 ఎన్నికల నుండి (నిజానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన 1947 నుండి) దేశాన్ని కాంగ్రెస్ పార్టీ అవిచ్ఛిన్నంగా పరిపాలించింది. వయోజన ఓటింగ్ ప్రారంభమైన నాటి నుండి ఏనాడూ దానికి మెజారిటీ ఓట్లు రాలేదు. కాని ప్రతిపక్షంలోని చీలిక మూలంగా అత్యధిక స్థానాలు గౌలుచుకునేది. కాని 1967 ఎన్నికలలో పార్లమెంటులో దాని మెజారిటీ తగ్గింది. భారత ప్రజలు అత్యధికులు నివసించే ఎనిమిది రాష్ట్రాలలో అధికారం కోల్పోయింది. దానితో ఆ పార్టీ రెండుగా చీలిపోయింది. ఆ చీలికను అధిగమించి ఏగ్రూపు అధికారం చేజిక్కించుకోవాలనే ఘర్షణ ప్రారంభమైంది. ఈ ఘర్షణలో ఇందిరాగాంధీ ఒక ప్రగతిశీలవాదిగా పోజుపెట్టి ప్రజలను మభ్యపెట్టవలసి వచ్చింది. బ్యాంకుల జాతీయీకరణ, రాజభరణాల రద్దు వంటి విధానాలను ప్రకటించింది. అలాంటి ప్రక్రియలో భాగంగానే ఈ చట్టం రూపొందించారు. 1967 జులై 31 గెజిట్లో దీనిని ముసాయిదాగా ప్రకటించారు.

ఈ విషయం ఇప్పుడు ప్రస్తావించడం ఎందుకు?

1991 నుండి ఆనాటి నరసింహారావు ప్రభుత్వం ప్రపంచ బ్యాంకు విధించిన షరతుల మేరకు “ఆర్థిక సంస్కరణలు” లేదా “నూతన ఆర్థిక విధానాలు” అనేవి అనుసరిస్తున్నారు. అందులో భాగంగా కార్మిక చట్టాలను సరళీకృతం చేయవలసిందిగా దేశ, విదేశీ పెట్టుబడిదారులు డిమాండ్ చేస్తున్నారు. యజమానుల ఇష్టానుసారం నియామకాలు, తొలగింపులకు ప్రతిరూపమైన “హైర్ అండ్ ఫైర్” విధానం తమచేతి ఆయుధం కావాలని కోరుతున్నారు. ఈనాడు వామపక్షేతర రాజకీయ పార్టీలన్నీ తరతమ తేడాలతో నూతన ఆర్థిక విధానాలను ఆమోదిస్తున్నాయి.

ఈ మారిన బూర్జువా పార్టీల వైఖరి, ఈనాడు పార్టీల మధ్య విభేదాలు ఎన్నికలకు పరిమితం కాగా, విధానాలలో స్థూలంగా ఏకీభావం వుంది. దీని ప్రతిబింబంగానే ఎంతో కాలం తరువాత సాధించుకున్న ఉద్యోగభద్రతకు హామీ వుండవలసిన అవసరం లేదని లేబర్ కమిషన్ సూచనలు. సమ్మె, ప్రదర్శనా

హక్కులను హరిస్తూ వివిధ కోర్టులు ఇస్తున్న తీర్పులు, ప్రభుత్వాల మొండితనం, పోలీసుల అమానుషత్వాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. చంద్రబాబునాయుడు ప్రభుత్వం తెచ్చిన సవరణలూ అందులో భాగమే.

ఈనాడున్న పరిస్థితి అత్యంత సంక్లిష్టమైనది. ఆలోచనల్లో ఏకమైన రాజకీయ పార్టీలు అధికారపు చలాయంపులో ఒకటి కాలేక పోతున్నాయి. వాటి మధ్యగల ఈ రాజకీయవిభేదం దృష్ట్యా తమ సంఖ్యాబలం పెంచుకున్న వామపక్షాలు ఒక కీలక పాత్ర వహిస్తున్నాయి. పేద ప్రజలకు అనుకూలమైన కొన్ని సౌకర్యాలను సాధించగలుగు తున్నాయి. గ్రామీణఉపాధి బిల్లు చట్టం కాబోతున్నది. ఇది ఒక ఉదాహరణ. ఇలాంటి క్లిష్ట సమయంలో వున్న హక్కులను వినియోగించుకోవడం యజమానుల దాడిని తిప్పికొట్టేందుకు తోడ్పడుతుంది.

కాంట్రాక్ట్ కార్మికులూ కొన్ని సౌకర్యాలు పొందేందుకు అర్హతగల కార్మికులుగా గుర్తించడమే ఇందులో మొదటి అంశం.

కాంట్రాక్ట్ కార్మికులను వినియోగించుకోవాలనే ప్రధాన యజమాని రిజిస్ట్రేషన్ చేయించుకోవాలని, కాంట్రాక్టు కార్మికులను నియమించే కాంట్రాక్టర్ లైసెన్స్ తీసుకోవాలనేది కాంట్రాక్ట్ కార్మికుల నియామకం అడ్డగోలుగా జరగరాదనే ప్రయోజనం ఈ కార్మికవర్గానికి వచ్చింది.

చట్ట ప్రకారం రిజిస్ట్రేషన్, లైసెన్స్ లేకున్నా అలాంటివారు వినియోగించుకునే కార్మికులు కాంట్రాక్ట్ కార్మికులు కారు. వారు పని చేయడం ఒక వాస్తవం. కనుక వారు ఏ సంస్థకైతే పని చేస్తున్నారో ఆ సంస్థ కార్మికులే కావాలి. కాని రిజిస్ట్రేషన్, లైసెన్స్ లేని సందర్భాలలో వారు ప్రధాన యజమాని కార్మికులు అవుతారని చట్టంలో లేదు. లేదా కాంట్రాక్ట్ కార్మికుల ద్వారా పని చేయించుకొనడాన్ని ప్రభుత్వమే నిషేధించినప్పుడు ఆ కార్మికులనే శాశ్వత పని వారుగా నియమించుకోవాలనే నిబంధన సహితం చట్టంలో లేదు. కాంట్రాక్టర్ వాస్తవం కాక, కేవలం ఒక ముసుగు మాత్రమే అయితే ఆ విషయం పరిశీలించిన ట్రిబ్యునల్ వారిని ప్రధాన యజమాని నియమించుకోవాలని చెప్పి ఉండాలి.

స్టాండర్డ్ వాక్యం కేసులో కాంట్రాక్టర్ నిజం గనుక, కొన్ని షరతులతో వారిని నియమించాలని ట్రిబ్యునల్ చెప్పవలసి వచ్చిందని సుప్రీంకోర్టు పేర్కొన్నది. ఇదే తర్కంతో చట్టం దృష్టిలో కాంట్రాక్టర్ లేనప్పుడు ఆ కార్మికులు ప్రధాన యజమాని కార్మికులేనని, కాంట్రాక్ట్ విధానాన్ని రద్దు చేస్తే కాంట్రాక్ట్ వర్కర్లను ఆ స్థానాలలో ప్రధాన యజమాని వారిని నియమించాలని ఎయిర్ ఇండియా కేసులో సుప్రీం కోర్టు తీర్పు చెప్పింది. కార్మికులకు వరప్రసాదంగా భావించదగిన ఈ తీర్పును అదే సుప్రీంకోర్టు విస్తృత ధర్మాసనం తిరగదోడి ఈ దశలో ఆర్థిక ఆలోచనలకు

ఊతమిచ్చింది. దీనిని మార్చుకునేందుకు ఇది మంచి రాజకీయ అదునేమో కార్మిక సంఘాలు ఆలోచించాలి.

ఈ లైసెన్స్ తోపాటు కాంట్రాక్టర్ పై కొన్ని బాధ్యతలూ పడ్డాయి. మస్టర్ రోల్, వేజ్ రిజిస్టర్ మెయిన్ టైన్ చెయ్యడం మొదటిది. కాంట్రాక్ట్ కార్మికునికి నియామక పత్రం, గుర్తింపుకార్డు ఇవ్వడం.

వేతనాలకు సంబంధించి కొన్ని నిబంధనలు రూపొందించారు. కనీసవేతనాల చట్టం క్రింద కాంట్రాక్ట్ కార్మికుడు చేస్తున్న పనికి కనీసవేతనం నిర్ణయింపబడి వుంటే ఆ జీతం ఇచ్చితేరాలి. కాంట్రాక్ట్ కార్మికుడు పని చేస్తున్న సంస్థలో అదే పనిని శాశ్వత కార్మికులు చేస్తుంటే, శాశ్వత కార్మికునికి ఇచ్చే వేతనం కాంట్రాక్ట్ కార్మికునికి సహితం ఇవ్వాలి. ఇది సమాన పనికి సమాన వేతనమనే సూత్రాన్ని అంగీకరించడం.

సమాన పనికి సమాన వేతనమనే విషయం ఒకప్పుడు సుప్రీంకోర్టు రాజ్యాంగబద్ధమైన హక్కుగా గుర్తించింది. దానికి ఈమధ్య కాలంలో వచ్చిన కొన్ని తీర్పులు తూట్లు పొడిచినట్లు వింటున్నాం.

చట్టం ఈ సూత్రాన్ని నిబంధనల్లో పొందుపరచింది. కనుక అది చట్టబద్ధ హక్కు. రాజ్యాంగ హక్కుపై ఎలాంటి తీర్పులు వచ్చినా చట్టబద్ధంగా సంక్రమించిన ఈ హక్కును కాలరాయలేవు. కాబట్టి కాంట్రాక్టు వర్కరు ఈ హక్కును అనుభవించవచ్చు. ఇలా సమాన పని చేస్తున్న విషయం తన పరిశీలన ద్వారా నిర్ధారించ వలసింది లేబర్ కమిషనరు లేదా ఆయన అనుమతించిన అధికారి.

జీతాల విషయంలో ఈ చట్టం మరొక సౌకర్యం కూడా కలిగించింది. కాంట్రాక్టర్ జీతాలు చెల్లించే సమయంలో, ప్రధాన యజమాని ప్రతినిధి ఒకరు ఆ ప్రదేశంలో వుండాలి. చట్టరీత్యా కార్మికునికి రావలసిన వేతనాలు ఇప్పించే బాధ్యత ప్రధాన యజమానిది. కాంట్రాక్టర్ అలా ఇవ్వకపోతే, ఇచ్చే బాధ్యతకూడా ప్రధాన యజమానిదే.

కనీసవేతనాల చట్టం క్రింద కాంట్రాక్ట్ కార్మికుడు చేసేపనికి జీతం నిర్ణయింపబడక పోయినా, ఆ సంస్థలో పర్మినెంట్ కార్మికులు లేకున్నా, కాంట్రాక్టు కార్మికుల జీతాలను లేబర్ కమిషనర్ నిర్ణయిస్తారు. అంతేగాదు పని పరిస్థితులను, పనిగంటల వంటి వాటిని నిర్ణయించే అధికారం కూడా ఆయనదే.

ఇక్కడే కార్మికవర్గం గమనించవలసిన ఒక విషయం వుంది. సాధారణంగా ఒక పరిశ్రమలో కనీసవేతనాలు నిర్ణయించే సందర్భం లో ఆయా పరిశ్రమల్లో వుండే వివిధ పనులను పేరు పేరునా పేర్కొని కనీసవేతనాలు నిర్ణయిస్తారు. కాని కాంట్రాక్ట్ కార్మికులకు అంటూ ప్రత్యేకంగా లేబర్ కమిషనర్ వేతనాలు నిర్ణయించే సమయంలో ఆ విధంగా పనుల పేర్లను పేర్కొనడం సాధ్యపడదు. అన్ స్కిల్డ్, సెమి స్కిల్డ్, స్కిల్డ్, హై లీ స్కిల్డ్, క్లెరికల్, సూపర్ వైజర్... అంటూ నైపుణ్యం ఆధారంగా వేతనాలు నిర్ణయిస్తారు. అందువల్ల ఇలా కమిషనర్ నిర్ణయించిన వేతనం పొందే కార్మికులు తాము చేసే పని తగు స్థాయి స్కిల్ లో నిర్ణయించాలని చూసుకొనడం అవసరం.

తమ వేతనాలు చెల్లించకపోతే, వేతనాలు మాత్రమే అయితే కనీసవేతనాల చట్టం క్రింద, ఇతర డబ్బుగా మార్చదగిన

సౌకర్యాలు అయితే పేమెంట్ ఆఫ్ వేజెస్ యాక్ట్ క్రింద రికవరీ చేసుకోవచ్చు. అలాంటి సందర్భంలో జీతాలు చెల్లించే బాధ్యత ప్రధాన యజమానిది. కనుక ప్రధాన యజమానిని కూడా వివాదంలో ప్రతివాదిని చేసినట్లైతే ప్రధాన యజమాని నుండే తనకు రావలసిన మొత్తాలను రాబట్టుకోవచ్చు.

(మిగతా అంశాలు వచ్చే సంచికలో)

■ వి.శ్రీహరి

ప్రజలారా బహుపరాక్!!

ఇప్పటికీ విద్యుత్ ప్రైవేటీకరణ భారాన్ని మోస్తున్న ఢిల్లీ ప్రజలపై మంచినీటి ప్రైవేటీకరణ భారాన్ని మోపమంటోంది ప్రపంచబ్యాంకు. ఢిల్లీలోని కాంగ్రెస్ సర్కారు దానికి సై అంటోంది. మంచినీటి బోర్డును ప్రైవేటీకరించటానికి సలహా లివ్వడానికి “ప్రెస్ వాటర్ కూపర్స్ (పిడబ్ల్యుసి)” అనే వత్తిడితో 7 కోట్ల రూపాయల కాంట్రాక్టును నిబంధనలన్నీ అతిక్రమించి కట్టబెట్టింది ప్రభుత్వం. మంచినీటి రంగంలో సంస్కరణలనమలు చెయ్యమంటోంది. మంచినీటి రంగాన్ని ప్రైవేటు వ్యక్తులకప్పచెప్పి ప్రపంచబ్యాంకు ఆదేశాలను అమలు చేయబోతున్నారు. ఇటువంటి భారాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు ఐక్యఉద్యమాలు చేపట్టాలి.

వినిమయ ధరల సూచిక

(బేస్ 1982=100)

సెంటర్ సీరిస్	జూన్ 2005	జూలై 2005	లింకింగ్ ఫ్యాక్టర్ (1960=100)
ఆలిండియా	529	538	4.93
హైదరాబాద్	533	533	5.23
గుంటూరు	516	521	5.60
గూడూరు	492	495	4.33
విశాఖపట్నం	529	528	
వరంగల్	561	562	
కొత్తగూడెం	540	544	
రాష్ట్ర సీరిస్			
విజయనగరం	463	567	
రాజమండ్రి	515	519	
విజయవాడ	486	589	
ఆదోని	517	519	
ఎన్ఎస్బి కాంప్లెక్స్	511	514	
ఎంజిపి కాంప్లెక్స్	507	511	
ఎ.పి	517	520	

లింకింగ్ ఫ్యాక్టర్	1971=100	1960=100
విశాఖపట్నం	2.48	1.87
రాజమండ్రి	2.55	1.81
ఆదోని	2.33	1.88
వరంగల్	2.36	1.90
ఎన్ఎస్బి కాంప్లెక్స్	2.52	1.89
ఎ.పి	-	-

సమాచార వనరు : డైరెక్టరు ఆఫ్ ఎకనమిక్స్ & స్టాటిస్టిక్స్ - ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము జారీ చేసినది.
 డి లేబర్ బ్యూరో గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఇండియా

ప్రజాప్రతినిధులుగా ఎన్నికైన సిఐటియు నాయకులు

మాదాల వెంకటేశ్వర్లు
నెల్లూరు పట్టణ
డిప్యూటీ మేయర్

సి. చలపతి
కర్నూల్ కార్పొరేషన్
32వ డివిజన్ కార్పొరేటర్

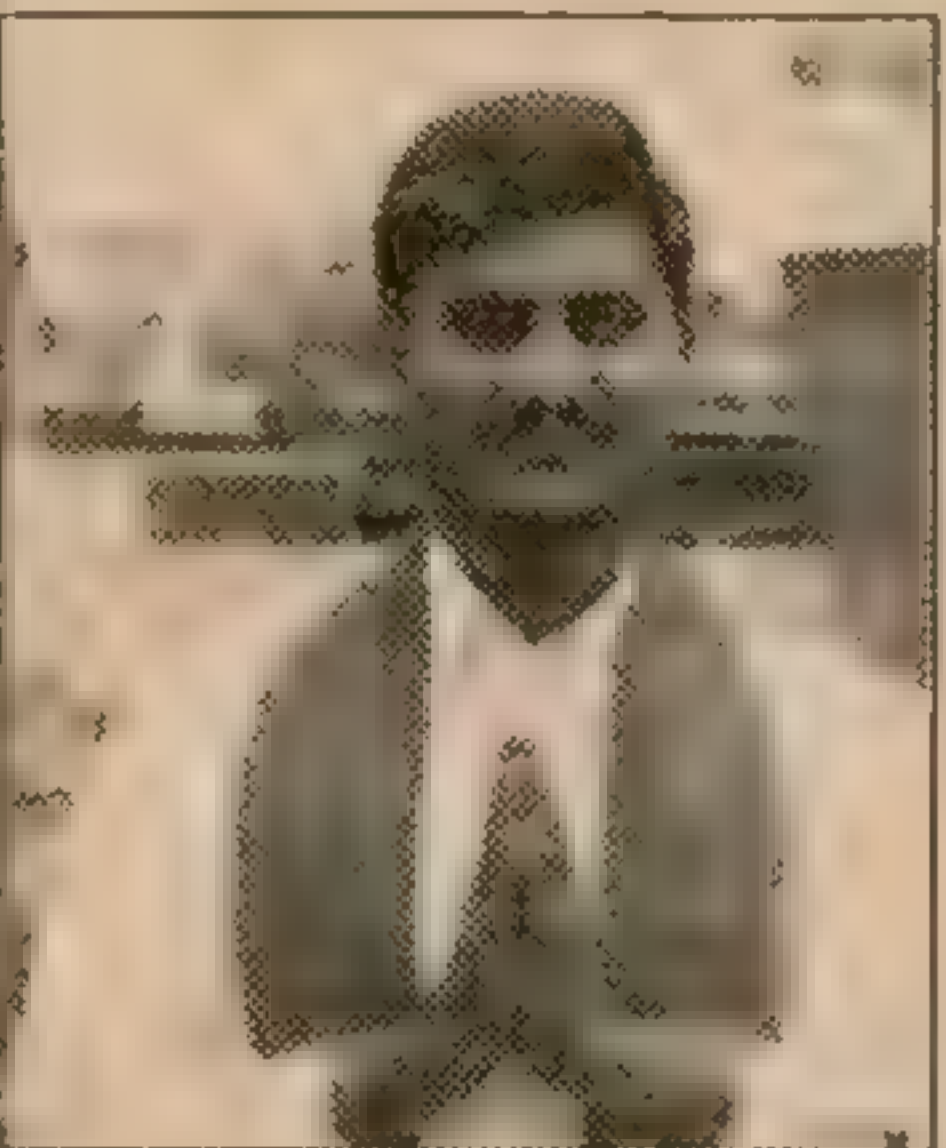
జి. పుల్లారెడ్డి
కర్నూల్ కార్పొరేషన్
42వ డివిజన్ కార్పొరేటర్

పి. ఈరన్న
ఆదోని పట్టణ
16వ వార్డు కౌన్సిలర్

గార రంగారావు
తణుకు
23వ వార్డు కౌన్సిలర్

రామ్ చందర్
జహీరాబాద్
13వ వార్డు కౌన్సిలర్

సి. హెచ్. బాబురావు
విజయవాడ
55వ వార్డు కార్పొరేటర్

డి. కాశీనాథ్
విజయవాడ
23వ వార్డు కార్పొరేటర్

బి. సత్యబాబు
విజయవాడ
37వ వార్డు కార్పొరేటర్

నర్ర రమేష్
ఖమ్మం
డిప్యూటీ ప్లోరీడర్

రైల్వే క్యాటరింగ్ ఉద్యోగుల ర్యాలీ

సంస్కరణలు, ప్రైవేటీకరణ విధానాల పేరిట దాదాపు 7లక్షల మంది క్యాటరింగ్ కార్మికులను ఇళ్ళకు సాగనంపటానికి “నూతన క్యాటరింగ్ పాలసీ 2000-05”ను సిద్ధం చేసింది కేంద్ర సర్కారు.

దీనికి వ్యతిరేకంగా సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో క్యాటరింగ్ కార్మికులు ఢిల్లీలో పార్లమెంట్ కు ర్యాలీ నిర్వహించారు. ర్యాలీని ఉద్దేశించి పార్లమెంట్ సభ్యులు, సిఐటియు నాయకులు ప్రసంగించారు. కామ్రేడ్ బసుదేవ్ ఆచార్య, ఎన్.ఎన్.కృష్ణదాస్ సిపిఎం పార్టీ పార్లమెంట్ సభ్యుల నాయకత్వంలో ప్రతినిధివర్గం రైల్వే మంత్రి లల్లా ప్రసాద్ యాదవ్ కు వినతిపత్రాన్ని సమర్పించి, చర్చలు జరిపారు. చర్చల్లో రైల్వే అధికారులూ పాల్గొన్నారు. క్యాటరింగ్ పాలసీని సమీక్షిస్తామని, సమీక్షించే వరకు ప్రస్తుతం పని చేస్తున్న కార్మికులను యధాతథంగా కొనసాగిస్తామని రైళ్ళలోని ప్యాంట్రికార్లలో కాంట్రాక్టరు మారినా కార్మికులను మాత్రం కొనసాగించేలా టెండర్లలో నిబంధనలను రూపొందిస్తామని మంత్రి హామీ ఇచ్చారు.

రాష్ట్రంలో ఖాళీ పోస్టులు

పదవీ విరమణల ద్వారా 4లక్షలపైనే ఖాళీ పోస్టులు ఏర్పడ్డాయి. 2005 జూన్ మాసం చివరకు ఖాళీలు ఈ క్రింది విధంగా వున్నాయి.

నాన్ గెజిటెడ్	: 1,50,000
ఉపాధ్యాయులు	: 90,000
జూ.లెక్చరర్లు	: 52,000
నాలుగో తరగతి	: 71,000
డిగ్రీ లెక్చరర్లు	: 1600
ప్రోఫెసర్లు	: 1000
అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్లు	: 1200
వైద్యులు	: 3000
వైద్య సిబ్బంది	: 6000
ఎస్సీ, ఎస్టీ, బ్యాక్లాగ్ పోస్టులు	: 15000

1997 నుండి రాష్ట్రంలో ప్రభుత్వ ఉద్యోగాల్లో చాలా వరకు నియామకాలు లేవు.

ప్రకాశంజిల్లా పామూరు మండలంలోని కందుకూరు, పామూరు రోడ్డు ప్రక్కనే- ఈ “కట్టకిందపల్లె”. మోపాడు చెరువు క్రింద సాగు కావటంతో మంచి సారవంతమైన భూములున్నాయి. రాజకీయంగానూ ఈ గ్రామానికి ప్రాధాన్యత ఉంది. జిల్లా నుండి ఏకైక పి.సి.సి. సభ్యునిగా ఉన్న పి.మాల్యాద్రి నాయుడుదీ, జిల్లా తెలుగుదేశం ప్రముఖ నాయకుడు వైష్ణవి బ్రహ్మయ్యదీ ఈ ఊరే. అయితే గ్రామంలోని దళితులు నేటికీ తీవ్ర వివక్షతకు, సామాజిక దోపిడీకి గురవుతున్నారు. కెవిపిఎస్ సర్వేలో దళితుల జీవనంలోని అనేక చీకటి కోణాలు వెలుగు చూశాయి.

స్త్రీలు గ్లాసు ఓ.సి.లకే!

పల్లె ప్రక్కనే ఉన్న హోటల్లో అక్కడ దళితులు బెంచీలమీద కూర్చోని టిఫిన్ చేయకూడదు. నిలబడి తినాల్సిందే. స్త్రీలు గ్లాసులు గ్రామంలోని అగ్రకులాల వారికే పరిమితం. దళితులకు డిస్పోజబుల్ గ్లాసులు. మంచి నీళ్ళూ వాటితోనే. ఈ హోటల్ ప్రక్కనే అరుగు వుంది. అయితే దళితులెవ్వరూ ఈ అరుగుపై కూర్చోటానికి వీలేదు.

ఈయన మాటల అర్థం... అబ్బకాదు!

గంధం యేసేబు కాలు అవుదు

కట్టకింద పల్లెలో- ఇంకా... ఇలా!...

కావటంతో నరిగా నిలబడలేదు, నడవలేదు. ఒకరోజు బస్సుకోసం వచ్చి నిలబడలేక అరుగుమీద కూర్చున్నాడు. గ్రామంలోని పెత్తందారు చూసి, “అరేయ్ పాపం... వీడికి... మంచం ఒకటి తెచ్చి వేయండ్రా...” అనటంతో యేసేబు చప్పున లేచి నిలబడ్డాడు. ఒంటి కాలుతోనే బస్సుచ్చేదాకా నిలుచున్నాడు. “మంచం వేస్తామంటే నీవెందుకు నిలబడ్డావు...” అంటే, ఆ మాటలకు అర్థంవేరని చెప్పాడు. కొత్తగా ఆ ఊరు వచ్చిన ఓ రజక యువకుడు ఈమధ్య ఆ బెంచీపై కూర్చోని దెబ్బలు తిన్నాడట.

కూలికింద గడ్డి ఇచ్చారు!

అవును నిజం... గడ్డి కావాలంటే ఉచితంగా కూలి చేయాల్సిందే. 5 సంవత్సరాల నుండి కరువు వెంటాడింది. వర్షాలు లేవు. పశువులకు మేత దొరకటం లేదు. దళితపేటలోని గేదెలన్నీ ఈ కాలంలో అమ్మేశారు. దళిత మహిళ ఎస్తేరమ్మకు ఇప్పటికీ రెండు గేదెలున్నాయి. గతంలో జత ఎడ్లు కూడా ఉండేవి. ప్రభుత్వం ఎస్.సి. కార్పొరేషన్ భూమి కొనుగోలు వధకం ద్వారా కొనిచ్చిన ఎకరం పొలం ఉంది. అయితే కరువుతో క్రమంగా అప్పులయ్యాయి. 15వేలుగా తీసుకున్న అప్పు వడ్డీతో లక్ష అయింది. వడ్డీ తీర్చటానికి ఎడ్లను అమ్మేశారు. గత ఏడాది ఉన్న ఎకరానికి మరో ఎకరం కౌలుకు తీసుకొని కంది వేశారు. మాత, పిందె దశలో పెత్తందారులు తమ పశువులను ఈ పంటమీదకు తోలారు. కళ్ళ ముందే పంట నాశనమైపోయింది. ఈ విషయం గ్రామ పెద్దలకు, పోలీసులకు చెప్పినా ఫలితం లేదు. అప్పులు మరింత పెరిగాయి. ఉన్న రెండు గేదెలకు మేతలేదు. ఎకరం గడ్డి కొనాలంటే 10వేలు. ఈ దశలో బోరుక్రింద నువ్వుపంట వేశారు. ఎస్తేరమ్మ అల్లు పాపయ్య చేలో నెలరోజులు కలుపు తీసింది. తను తీసినగడ్డి తనే తెచ్చుకొంది. అదే కూలి! ఆ గడ్డితో గేదెలను మేపింది.

తను వన్నలతో గడిపి గేదెలను అమ్మకుండా కాపాడుకొంది.

నా పొలం- ఇప్పించండి బాబూ...

కేశనపల్లి జాన్ ఆవేదన ఇది. ప్రస్తుతం బ్రతుకుతెరువు కోసం ఒంగోలు మార్కెట్ సెంటరులో పాత చెప్పులు కుట్టు కుంటున్నాడు. 12 సంవత్సరాల కొడుకును బడి మాన్పించి హోటల్లో పనికి పెట్టాడు. అయినా తీసుకున్న అప్పు 3వేలు తీరలేదు. ఉన్న ఎకరం పొలం బాకీదారు అప్పు క్రింద తీసుకున్నాడు. నేటికీ 7,700 జమ అయ్యింది. ఇంకా 10వేలు ఇస్తేనే ఆ భూమి వదులుతాడు. ఏం చేయాలో అర్థంకాక నేడు ఉన్న ఊరు వదిలి- బ్రతుకుతెరువు కోసం చెప్పులు కుట్టుకుంటున్నాను. నా పొలం నాకు ఇప్పించండి అంటూ దయనీయంగా అడుగుతున్నాడు.

కాలనీ ఉన్నా ఉండటానికి బీల్లేదు

1984లో కాలనీ కట్టించారు. పైకప్పులు కూలటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. కప్పు నుండి ఇనుపచువ్వలు బయటకు వేలాడుతున్నాయి. దీనితో అందరూ ఇంటికి ఆనించి పాకలు వేశారు. పై కప్పులు వేసుకోటానికి నహాయం చేయమంటూ దీనంగా బతిమాలాతున్నారు. ఇలా ఇంకా ఎన్నో సమస్యలు...

కరువు పనుల క్రింద గ్రామంలో 13 పనులు చేయించి 25 లక్షలు ఖర్చు చేసినట్లు రికార్డులలో ఉంది. ఏ దళిత కుటుంబానికి కేజీ బియ్యం కూడా ఇవ్వలేదట. కరువు నిధులు కొందరు పెద్దల జేబుల్లోకి చేరాయి. పేదవాళ్ళకు, అందునా దళితులకు ఏమాత్రం దక్కలేదు. ఇదీ కట్టక్రింద పల్లె పరిస్థితి. మంచినీటి ట్యాంక్ గ్రామంలో ఉంది. దళితవాడకు మాత్రం నీళ్ళురావు. కెవిపిఎస్ సర్వే వారిలో ఎన్నో ఆశలను రేకెత్తించింది. వారి సమస్యలను పరిష్కరించటంలో మనం ముందుండాలి. మార్గం చూపాలి. ఇది మన కర్తవ్యం.

■ పి.హనుమంతరావు

డా॥ఎం.కె.పాంధే

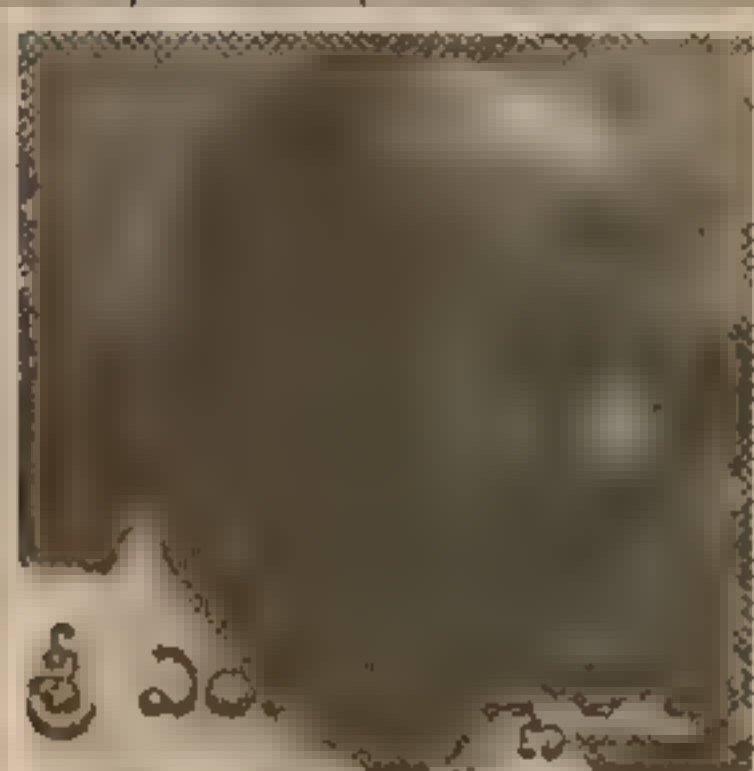
కా॥బి.వి.రాఘవులు

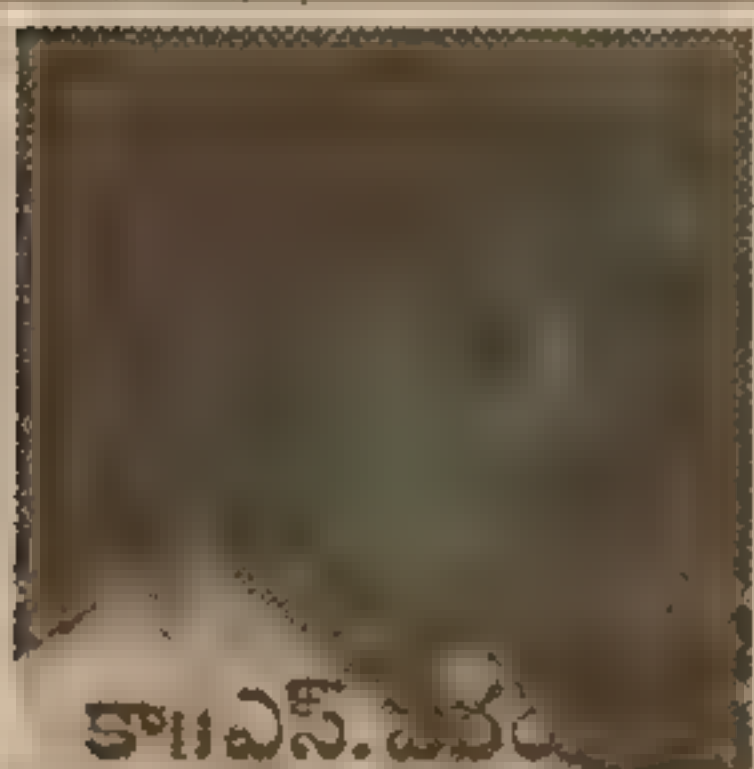
కా॥కె.కె.దివాకరన్

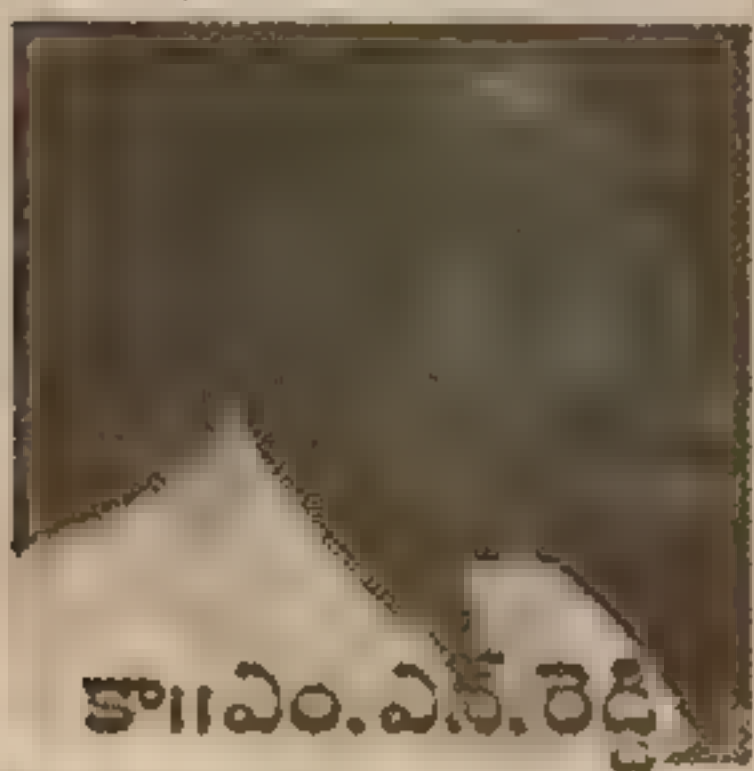
కా॥సౌందరరాజన్

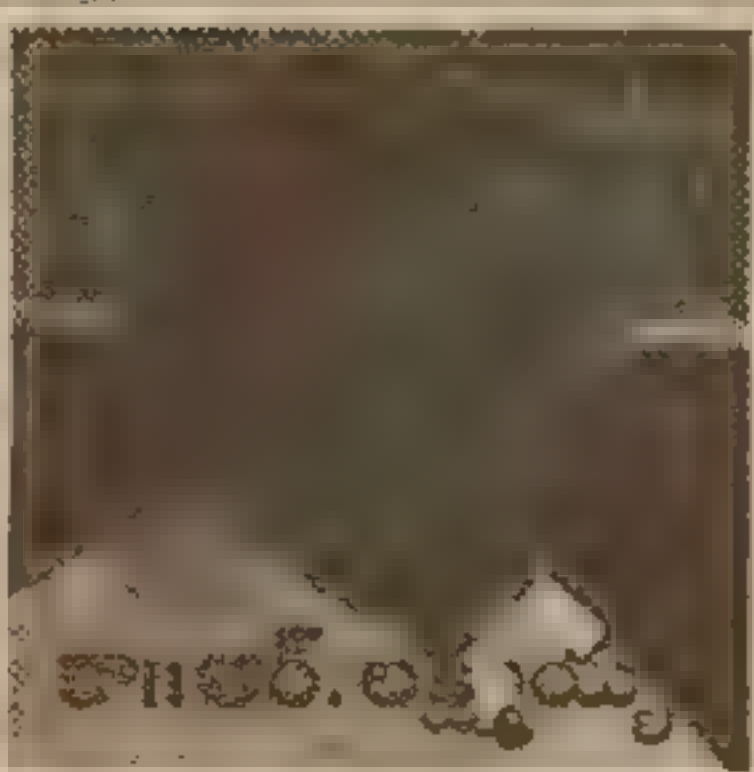
శ్రీ ఎం.

కా॥ఎన్.చంద్ర

కా॥ఎం.ఎన్.రెడ్డి

కా॥ఆర్.లక్ష్మయ్య

ఆర్టీసి స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ రాష్ట్ర 6వ మహాసభలు సెప్టెంబరు 10 నుండి 12 వరకు హైదరాబాద్ లో జరిగాయి. అమరజీవి కామ్రేడ్ ఎన్.వి.భాస్కరరావు నగర్ లో ప్రతినిధుల సభ జరిగింది. మొదటి రోజున జరిగిన బహిరంగసభలో ఆహ్వానసంఘం గౌరవాధ్యక్షులు డాక్టర్ మిడియం బాబురావు, ఎ.ఐ.ఆర్.టి.డబ్ల్యు.ఎఫ్. ప్రధాన కార్యదర్శి కామ్రేడ్ కె.కె.దివాకరన్, సిఐటియు తమిళనాడు రాష్ట్ర కమిటీ ప్రధాన కార్యదర్శి, ట్రాన్స్ పోర్టు నాయకులు సౌందరరాజన్ లు ప్రసంగించారు. సిఐటియు ఆశయాలు, లక్ష్యాలతో ఆకర్షితులై ఆర్టీసిలో ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ స్థాపనకు కృషి చేసిన వ్యవస్థాపకులను ఈ సందర్భంగా గౌరవించటం అందరికీ ఆనందాన్ని కలిగించింది.

రెండవరోజు ప్రతినిధుల సభను సిఐటియు అధ్యక్షులు డా॥ఎం.కె.పాంధే ప్రారంభించారు. ఈ సభకు ఆర్టీసి ఎం.డి. ఎం.వి.కృష్ణారావు, మాజి ఎం.డి. ఆర్.పి.సింహ్, ఆర్టీసి ఉన్నతాధికారులు కూడా హాజరయ్యారు. ఎంప్లాయిస్ యూనియన్, బిఎంఎస్ అనుబంధ కార్మిక సంఘ నాయకులు, సౌత్ సెంట్రల్ రైల్వే మజ్దూర్ యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి సౌహార్ద సందేశాలిచ్చారు. సిఐటియు రాష్ట్ర కమిటీ ప్రధానకార్యదర్శి ఎన్.వీరయ్య, సిపిఐ(ఎం) రాష్ట్ర కార్యదర్శి బి.వి.రాఘవులు ప్రసంగించారు. రాష్ట్రంలోని 23 జిల్లాల నుండి మొత్తం 680 మంది ప్రతినిధులు మహాసభలో పాల్గొన్నారు. ఇందులో 30మంది మహిళలు.

ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ స్థాపించి 25 సంవత్సరాలు పూర్తయినందున ఈ సభలను రజతోత్సవ సభలుగా జరిగాయి. ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ ఆవిర్భవానికి దారి తీసిన పరిస్థితులు, ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ స్థాపక లక్ష్యాలు, ఈ 25 సంవత్సరాలలో అందుకు చేసిన కృషి ఈ మహాసభల్లో నమోదైందనం జరిగింది. ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ ఆవిర్భవానికి ముందు కార్మికులు రెండు శత్రుశిబిరాలుగా చీలి వున్నారు. ఈ నేపథ్యంలో ఐక్యతా పోరాటం నినాదంతో ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ ఆవిర్భవించింది. నాటి ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ నినాదం నేడు మొత్తం ఆర్టీసి కార్మికులందరికీ నినాదంగా మారింది. ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ భాగస్వామిగాలేని

ఐక్యకార్యచరణను కార్మికులు విశ్వసించే స్థితిలేదు. ఇది ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ సాధించిన పెద్ద నైతిక విజయం.

నూతన ఆర్థిక విధానాల పేర ప్రారంభమైన సంస్కరణల ప్రభవాలు ఆర్టీసి సంస్థమీద, కార్మికులు ఏ విధంగా పడబోతున్నదో ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ మొదటి నుండి చెబుతూ వచ్చింది. ప్రపంచబ్యాంకు ఒప్పందాలు ఆర్టీసిని ఎలా నిర్వీర్యం చేస్తున్నది కార్మికులకు వివరించింది. మొదట్లో ఇతర సంఘాలు ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ తో విభేధించినా క్రమంగా అన్ని సంఘాలు ఆ ప్రమాదాన్ని గుర్తించక తప్పలేదు. నేడు ఆ విధానాలకు వ్యతిరేకంగానే జెఎసిగా పోరాటం జరుగుతున్నది.

సాధారణ పోరాట రూపాలతో యాజమాన్యాలు దిగివచ్చే పరిస్థితిలేదు. దాంతో ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ మిలిటెంట్ పోరాటాలను ప్రారంభించింది. ఎంత వత్తిడి వచ్చినా, ఏ పరిస్థితుల్లో కూడా కార్మికుల హక్కులు, సమస్యల విషయంలో ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ రాజీపడలేదు. నిజాయితీగా అన్ని సందర్భాలలో కార్మికుల పక్షాన నిలబడింది.

ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ చేసిన ఈ కృషి ఫలితంగా సంఘ ప్రతిష్ట గణనీయంగా పెరిగిందని మహాసభ గుర్తించింది. ప్రతిష్టను సంఘబలంగా

మార్చుకోవటం, నిర్మాణ లోపాలను సరిదిద్దుకొని రానున్న కాలంలో ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ ను బలమైన సంఘంగా నిర్మించటం లక్ష్యంగా మహాసభలు ముగిశాయి. మహాసభ మొత్తం 15 తీర్మానాలను ఆమోదించింది. క్రింది వారు నూతన ఆఫీస్ బేరర్స్ గా ఎన్నికైనారు.

గౌరవాధ్యక్షులు ఎం.ఎ.గృహర్- ఎంఎల్ఎ, అధ్యక్షులు ఎం.ఎన్.రెడ్డి, ఉపాధ్యక్షులు పి.ఎన్.మూర్తి, కె.జయరామిరెడ్డి, వై.ఆర్.కె.రెడ్డి, కె.పార్థసారథి, ఎన్.వి.నారాయణ, ఆర్.కోటేశ్వరరావు, కె.గీత, కె.రామచందర్, జి.రమేష్, ప్రధాన కార్యదర్శి ఆర్.లక్ష్మయ్య, ఉప ప్రధాన కార్యదర్శి జి.దశరథరామయ్య, కార్యదర్శులు టి.వి.రావు, కె.గంగాధరరావు, ఎన్.ప్రభుదాస్, కె.ఆర్.ఎస్.మణ్యం, ఎం.వి.ఎస్.ఎస్.నారాయణ, సి.హెచ్.సుందరయ్య, జె.దివాకర్, వీరాంజనేయులు, బి.దానయ్య, టి.లక్ష్మికాంతం, ప్రచార కార్యదర్శి వి.ఎస్.రావు, కోశాధికారి ఎస్.భోగేశ్వరరావు.

■ ఆర్.లక్ష్మయ్య

సామాజిక సంబంధాల విచ్ఛేదంలో అమెరికన్ వ్యవస్థ

అమెరికా అంటే- భూతల స్వర్గం, హైటెక్ కేంద్రం, ఎదురులేని ఆధునిక సైనికశక్తి, సుపరిపాలనకు చిరునామా, ప్రపంచంలో ప్రజాస్వామ్యాన్ని పరిరక్షించే దుర్గం-- అన్నీగొప్పలే.

“మేడిపండుచూడ మేలిమైఉండు, పొట్టవిప్పిచూడ పురుగులుండు”-- వేమన గారి పలుకులు అమెరికాకు.

ఇటీవల అమెరికాను కుదిపేసిన కత్రినా, రీటా (తుపానులు) అమెరికా అసలు స్వరూపాన్ని బట్టబయలు చేశాయి.

మూడు రాష్ట్రాల్లో దాదాపు 20 లక్షలమంది తుపాను వల్ల నిరాశ్రయమయ్యారు. ముందు జాగ్రత్త చర్యలు తీసుకోనందున 10వేల మంది ఇళ్ళలోనే సజీవ సమాధి అయ్యారు. నీటి ముంపును తట్టుకోలేక హైవేలను ఆశ్రయించారు. వారికి ఆహారం, మంచినీరు, మందులు ఇచ్చి ఆదుకునేవారే కరువయ్యారు. ఆకలితో పలువురు ప్రాణాలు వదిలారు. కార్లున్నవారు ఇళ్ళకు తాళాలువేసి సురక్షిత ప్రాంతాలకు పరుగులుతీశారు. మిగిలింది పేదలు, నల్లజాతి ప్రజలు.

ఆకలి తాళలేక అరాచకం ప్రబలింది. సమీపంలోని సూపర్మార్కెట్ల పైకి ఎగబడ్డారు. తాళాలు పగులగొట్టి లూరీలకు పాల్పడ్డారు. సైన్యం, పోలీసు తాళాలువేసిన సంపన్నుల బంగ్లాకు ఆస్తుల రక్షణ కోసం కాపలాకాశారు. బాధితుల హృదయవిదారక దృశ్యాలు టివి ఛానెళ్లు రేయింబవళ్లు ప్రసారం చేశాయి. ప్రపంచం ద్రవించిపోయింది. కానీ అమెరికన్ సమాజం కదలలేదు. అధ్యక్షుడు బుష్ విలాసప్రాంతాల్లో విశ్రాంతిలో గడిపారు.

ఎందుకిలా జరిగింది? అనేక దశాబ్దాలుగా ప్రపంచీకరణ ప్రక్రియ అమెరికాలో అమలవుతున్నది. డబ్బు సంపాదనే ప్రధానమయింది. సమాజం కంటే వ్యక్తివాదం ప్రబలింది. సామాజిక సంబంధాలు విచ్ఛిన్నమయ్యాయి. అందరికోసం, అందరం అన్న వాతావరణమే కరువయింది. తుపాను బాధితులను ఆదుకునేందుకు ఆ సమాజం ఏకమై కదిలి, కదిలించలేకపోయింది. అక్కడ సంపద వుంది. కదిలి, కదిలించే మానవ సంబంధాలు మృగ్యమయ్యాయి.

మరి ప్రభుత్వం?... తుపాను వస్తుందని ముందే తెలుసు. సముద్రం కరకట్టలు నిర్వహణలేక బలహీనమయ్యాయనీ తెలుసు. కరకట్టల నిర్వహణను ప్రభుత్వం ఏనాడో గాలికొదిలేసింది. సురక్షిత ప్రాంతాలకు జనాన్ని తరలించాలి. క్యాంపులు నిర్వహించాలి. అక్కడ కనీస ఆహారం, త్రాగునీరు, కనీసవైద్యం, చలికాదుకునే బట్టలు అందించాలి. తాత్కాలిక నష్టపరిహారం ఇవ్వాలి. మన

దేశంలో ఏ ప్రభుత్వమున్నా కనీసం చేసే పనులు ఇవి.

కానీ అక్కడి ప్రభుత్వం ఈ పనులు చేయాలంటే నిధులు కావాలి. సంపన్నులు పన్నులు ఎగ్గొటటం వల్ల కేంద్ర ప్రభుత్వం వద్దనిధులు లేవట. ప్రకృతి విలయాలులో ప్రజా సంక్షేమ చర్యలకు ప్రత్యేక బడ్జెట్ కేటాయింపులు లేవు. ఎవరిబాగోగులు వారే చూసుకోవాలన్న ప్రపంచీకరణ మంత్రం ఎనాడో తలకెక్కింది. అందుకే వారం రోజులు బాధితులను గాలికొదిలేసింది బుష్ ప్రభుత్వం. జలదిగ్బంధనంలో చిక్కుకుపోయిన న్యూఆర్లీస్ నీటి సహాయ చర్యలకు 50కోట్ల డాలర్లు కావాలని సైనిక ఇంజనీర్లు కోరితే కేంద్రం సగం మొత్తమే కేటాయించింది.

ప్రకృతి వున్న క్యూబా దాక్టర్ల బృందాన్ని, అత్యవసర మందులను సరఫరా చేసింది. వెనిజులా గ్యాసోలిన్ సిలిండర్లను సరఫరాచేసి చలిబారి నుండి బాధితులను ఆదుకుంది. ఆ తర్వాత బుష్ ప్రభుత్వం కదలటం ప్రపంచాన్ని ఆశ్చర్యపరచింది.

మన దేశంలో ఇటీవలి సునామీ, దివిసీమ ఉప్పెన, గోదావరి వరద బీభత్సాలను ఎదుర్కొన్నాం. అధికారంలో ఏ ప్రభుత్వమున్నా, ఎన్ని పరిమితులున్నా తక్షణ చర్యలు చేపట్టింది. మన సమాజంలో పార్టీలు, ప్రజాసంఘాలు, లెక్కలేనన్ని ఇతర సంస్థలు ప్రజల నుండి సాయం సేకరించి బాధితులను ఆదుకోవడంలో పోటీపడిపనిచేసే సాంప్రదాయం సజీవంగా వుంది.

కారణం- ప్రపంచీకరణ జబ్బు అమెరికాలో లాగా ఇక్కడ ముదరలేదు. ప్రాథమిక దశలో వుంది. మన వ్యవస్థలోని సామాజిక సంబంధాలను విచ్ఛిన్నం చేయగలస్థితి ఇంకా రాలేదు. సంక్షేమపథకాలు ప్రభుత్వ బాధ్యత కాదంటున్న ప్రపంచబ్యాంకు ప్రవచనాలను ప్రజాపోరాటాలు, ఉద్యమాలతో బలహీనపరచగలుగుతున్నాం.

ప్రపంచబ్యాంకు వ్యతిరేకపోరాటాలను వ్యతిరేకించే వారున్నారు. ఐఎన్ టియుసి, బిఎంఎస్ లాంటి కార్మిక సంఘాలు ఆ కోవలో ముందున్నారు. వారు ఈ వాస్తవాలను కాదనగలరా? సిఐటియు సంఘానికి బాధ్యతలేదని, అందుకే అది సమ్మెలను ప్రేరేపిస్తుందన్న దుష్ప్రచారాన్ని ఆపుతారా? ప్రపంచీకరణ ఆర్థిక, సామాజిక, సాంస్కృతికదాడుల నుండి కాపాడుకునేందుకు ఉద్దేశించినవే.

అమెరికా సమాజం నుండి మనం నేర్చుకుందాం. మన సమాజం- సజీవమైన మానవ సంబంధాలతో నిలబడాలంటే ప్రపంచీకరణ వ్యతిరేక పోరును కొనసాగిద్దా.

కార్తవీర్య పన్నులు తగ్గించామని బాధపడబోకు. పెట్రోలు ధరలు పెంచాము కదా ఆ లోటు పూడుతుందిలే.

“మనసుంటే మార్గం ఉంటది”.

ఈ సామెత కేంద్రంలోని ఎన్డీయే ప్రభుత్వానికి ఒప్పటం లేదు. కొన్ని పనులు చేస్తే పెట్రోలు, డీజిలు చార్జీలను పెంచాల్సిన అవసరం ఉండదు మహాప్రభో అని సిపిఐ(ఎం) నెత్తీ, నోరు మొత్తుకుంది. అయినా ప్రభుత్వానికి చీమ కుట్టి నట్టయినా లేదు. 15 నెలలు తిరక్కుండానే మళ్ళీ ఐదోసారి ఈమధ్య లీటరు పెట్రోలుకి 3 రూపాయలు, డీజిల్ కి రూ. 2.50లు అమాంతంగా పెంచేసింది. దీనికి మన రాజశేఖరరెడ్డి ప్రభుత్వం వడ్డించే అమ్మకపు పన్నులు కొనరు. వెరసి ప్రజలని మళ్ళీ వీరబాదుడు బాదారు.

బస్తీలో ఉండే బిడ్డడి కంటే పోష్కాలనీ బిడ్డడు ముద్దుగా వుంటాడు. అట్లాగే ముడి చమురును శుద్ధి చేసే ప్రైవేటు రిలయన్సు కంపెనీ వుంది. మంచి లాభాలతో ఏవుగా పెరుగు తున్నది. ఈ కంపెనీ అంటే ఇప్పటి మన్మోహన్ సింగ్, అప్పటి వాజ్ పాయిలకు వల్లమాలిన ప్రేమ. ప్రజలందరిని గాలికి వదిలేసి దానికి ఎదురు రాయిలీలు ఇస్తున్నారు. పెంచి పోషిస్తున్నారు. ఇంతకీ సిపియం(ఎం) ఏం చెప్పిందో చూద్దాం.

అంబానీగారి రిలయన్సు కంపెనీకి బాగా లాభాలు వస్తున్నాయి గదా! ఇంకా దానికి అమ్మకపు పన్ను రాయిలీలు కొనసాగించటం ఎందుకు? అమ్మకపు పన్నులు వేయండి. వేలాది కోట్ల రూపాయలు ఆదాయం వస్తుంది.

మార్గం ఉంది- మనసు లేదు

ఇదే కంపెనీకి ప్రతి సంవత్సరం రెండువేల కోట్ల రూపాయల మేరకు దిగుమతి నంకాలలో రాయిలీలు ఇస్తున్నారు. దాన్ని ఉపసంహరించండి.

రిలయన్సు కంపెనీ నుండి ప్రభుత్వానికి 10,500 కోట్ల రూపాయల ఎక్సైజు పన్నులు రావలసి వుంది. వాటిని వసూలు చేయండి.

విదేశీ ముడిచమురు ధర పెరగటం ప్రభుత్వానికి ఆటవిడుపుగా వుంది. మూలిగే నక్క మీద తాటికాయ వేసినట్టు పెరుగుతూ పోతున్న చమురు విలువ మీద అదనపు పన్నులు వసూలు చేసుకుంటూ పోతున్నది. ఇల్లు తగలబడతావుంటే బొగ్గులు ఏరుకోవద్దు. బడ్జెట్ లో అశించిన దానికి అదనంగా వస్తన్న 3,400 కోట్ల రూపాయల ఎక్సైజు, కస్టమ్స్ పన్ను ఆదాయాన్ని వదులుకోవాలి.

మీరు అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత రోడ్ల అభివృద్ధి కోసమని చెప్పి పెట్రోలు, డీజిలు మీద లీటరుకి అర్థరూపాయి చొప్పున సెస్సు పేరుతో మార్చి నెల 2005 నుండి అదనంగా వడ్డించారు. గత ఎన్డీయే ప్రభుత్వం కంటే వెనకపడకూడదని మీరు భావించారు. కానీ అంతకు ముందే ఈ పేరుతో వసూలు చేసిన నిధులే ఖర్చుకాకుండా మూలుగుతున్నాయి కదా! అందుకని ఈ అర్థరూపాయిని ఉపసంహరించండి. ప్రజలపైన 1500కోట్ల రూపాయల భారం తగ్గుతుంది.

ఆఖరుగా ఇంకొక సూచన వుంది. దేశంలో చమురు రంగాన్ని అభివృద్ధి చేస్తామన్నారు. అందుకని మనం ఉత్పత్తి చేసే ప్రతి మెట్రిక్ టన్ను చమురు మీద సెస్సు (పన్ను) వేస్తున్నారు. గతంలో వాజ్ పాయి ప్రభుత్వం టన్నుకి 900 రూపాయలు ఉన్న దాన్ని రెండింతలు చేసి 1800 రూపాయలకు పెంచింది. ప్రతి సంవత్సరం ఈ పేరుతో ప్రభుత్వం 5,400 కోట్ల రూపాయలు దండుకుంటూ వుంది. దీన్ని చమురురంగ అభివృద్ధి కోసం ఉపయోగించింది లేదు, పెట్టింది

లేదు. రోజువారీ భోజనంలో మిరపకాయలాగా కొరుక్కుని తింటున్నారు. కనీసం వాజ్ పేయి ప్రభుత్వం పెంచిన 900 రూపాయలయినా రద్దు చేయండి. 2,700 కోట్ల రూపాయలు మిగులుతుంది.

పైన చెప్పిన మొత్తం సూచనల వల్ల వచ్చిన 21వేల కోట్ల రూపాయలని అంతర్జాతీయ ధరల పెరుగుదలని తట్టుకోటానికి ఉపయోగించవచ్చు. ప్రజలపై భారం పడకుండా చేయవచ్చు.

ఇవీ సిపిఐ(ఎం) చేసిన సూచనలు. వీటిని యుపిఎ ప్రభుత్వం పెడచెవిన పెట్టింది. సంపన్నుల పైనే తన ప్రేమనీ, ఇల్లు తగలబడతావుంటే బొగ్గులు ఏరుకోటమే తన డ్యూటీ అని చెప్పకనే చెప్పింది. అయినా జనం కూడా అంతటితో ఊరుకోలేదు. ఈ తప్పుడు విధానాలను ఒప్పుకోమంటూ కార్మికులు, ఉద్యోగులు సెప్టెంబరు 29న నమ్మో కట్టారు. రైతులు, ఇతర ప్రజానీకం కూడా ఆ నమ్మోకు మద్దతు తెలిపారు. తరువాతయినా ప్రభుత్వం తీరు మారకుంటే మరిన్ని పోరాటాలు తప్పవు.

నీను మార్చి చూస్తే చంద్రబాబునాయుడు, కమలనాథులు ఉల్టాగా కనిపిస్తారు. ఎన్డీయే ప్రభుత్వం అధికారంలో ఉన్నంత కాలం బాబుగారి కంప్యూటరు లెక్కలేయటం మానేసింది. యుపిఎ ప్రభుత్వం వచ్చేసరికి రేయనక, పగలనక లెక్కలేస్తోంది. 17 రూపాయల అనలు ధర మీద 27 రూపాయల వన్నులా అంటూ నంగనాచిలాగా మాట్లాడుతున్నారు. తాము అధికారంలో ఉన్నంత కాలం పాతికసార్లు పెట్రోలు ధరలు మండించిన కమలనాథులు ఇప్పుడు తగుదునమ్మా అంటూ దిష్టిబొమ్మలు తగలేస్తున్నారు.

ప్రభుత్వం ఏదయినా పెట్రోలు, డీజిలు ధరల విధానంలో మార్పులు రావాలని వామపక్ష పార్టీలు కోరుతున్నాయి. విధానాలు మారేంతవరకూ ప్రభుత్వాలు గిరికీలు తిరగక తప్పదు.

■ పి.అజయ్ కుమార్

అందరికోసం ఒకరు - ఒకరి కోసం అందరు
సహకార స్ఫూర్తి- ప్రజాస్వామ్యానికి దీప్తి

అభినందనలతో.....

అధ్యక్షులు

సి.హెచ్.జనవయ్య

కార్యదర్శి

వి.అక్ష్మణాచార్యులు

నాగార్జున గ్రామీణ బ్యాంకు ఎంప్లాయిస్
కో-ఆపరేటివ్ క్రెడిట్ సొసైటీ

ఖమ్మం

Regd.No.756 T.E

సహకార రంగాన్ని కాపాడుకుందాం-
స్వయం సమృద్ధిని సాధించుకుందాం

మంచి సినిమా అంటే

అదూర్

సమాంతర చిత్ర పథ నిర్దేశికుడు శ్రీ అదూర్ గోపాలకృష్ణన్‌ను ఈ ఏడు దాదా సాహెబ్ ఫాల్కే అవార్డు వరించింది. ఆధునిక సినీ దిగ్గర్శకులు సత్యజిత్‌రే, మృణాల్‌సేన్ సరసన అదూర్ చేరడం విలువలను కాంక్షించే ప్రతి సినీ అభిమానిని ఎంతగానో అలరించింది.

సినిమా, కళా పరిధినిదాటి పరిశ్రమగా మారినప్పటి నుండి లాభాపేక్షే దానికి ధ్యేయం. ఉదాత్తమైన సామాజిక, కళా విలువలు త్రోసుకుని వ్యాపార విలువలు ముందుకొచ్చాయి. చివరకు ఏది ఉదాత్తత? ఏది మంచి కళ? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం వెతుక్కున్నప్పుడు ఇవిగో ఈ సమాంతర చిత్రాలు మన కళ్ళ ముందుంటాయి. అహంకారంతో, దోపిడితో, అజ్ఞానంతో, మూర్ఖత్వంతో మూసుకుపోతున్న కళ్ళను రవ్వంతైనా తెరిపించడానికి ప్రయత్నిస్తాయి. మనిషిలోని మానవత్వాన్ని స్పృశించి మేల్కొల్పడానికి శ్రమిస్తాయి.

సమాజానికి బాధ్యత వహించే కళాకారులు ఎప్పుడూ ఎక్కడా రాజీపడరు. మనసా వాచా కర్మణా నమ్మిన దానికి కట్టుబడి కృషి చేస్తారు. అదూర్ ఆ కోవలేని వ్యక్తే.

ప్రజల జీవితాలను అన్ని పార్శ్వా ల నుండి లోతుగా సత్యాన్వేషణతో పరిశీ లించడం, ఎన్నింటినో నేర్చుకోవడం, తిరిగి ప్రజలకు వాటిని తనదైన సినీమాధ్య మ శైలిలో స్పష్టంగా చూపడం, వీక్షకులపై బలమైన ఆలోచనాముద్ర వేయడం- ఇదంతా అదూర్ చిత్రనిర్మాణ విశిష్టత. అయినా అది మహత్తరమైన కళాసృష్టి అని ఎప్పుడూ అనుకోదు. తన చిత్రాలకు అవార్డు వస్తుందని కూడా ఆశించాడు. కానీ సినిమాలో ప్రతి సంఘటనను, సన్నివేశాన్ని ఒక పరీక్షగా తీసుకుని ఎప్పటికప్పుడు దానికి న్యాయం చేయడా నికి ఓ తపనతో, ఆర్తితో అహరహం పరిశ్రమించడమే అదూర్‌కు తెలుసు. అందుకే ఆయన చిత్రాలకు అవార్డులు కోడి వెనుక పిల్లలా వెంటనడిచి వచ్చాయి.

1941లో కేరళలోని అదూర్ అనే ఓ చిన్న గ్రామంలో పుట్టాడు. ఊరిపేరే వారి ఇంటిపేరు. అదీగాక కేరళ సాంస్కృ తిక జీవనంతో బలంగా పెనవేసుకున్న 'కథాకళి' నృత్యవంశంలో జన్మించడం, తత్కారణంగా కళలోని శ్రమను నిరంత రం ఆరాధించడం చిన్నప్పటి నుండే అలవ డింది. ఎనిమిదవ ఏటే కాలికి గజ్జెకట్టి నాట్యం చేశాడు. చదువుకుంటూనే మరోవైపు స్వశక్తితో కళాపాఠాలు, జీవిత పాఠాలు నేర్చుకోవడం ప్రారంభించాడు. 1965లో పూజే ఫిల్మ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో దర్శకత్వ శాస్త్రాన్ని అభ్యసించాడు. నవ్యభారత సినీ వైతాళికుడు సత్యజిత్‌రేను తన స్ఫూర్తిప్రధాతగా నిలుపుకున్నాడు. 1965లోనే 'ఎ గ్రేట్ డే' అనే లఘు చిత్రంతో తన సినీయానం ప్రారంభించా డు. 1968లో అండమాన్ క్రియేటెడ్, డేంజర్ ఎట్ యువర్ డోర్ స్టేప్, 1969లో టూవార్స్... ఇలా డాక్యుమెంటరీల పరంపరలు వచ్చాయి. చివరకు 1972 తొలి కథా చిత్రం 'స్వయంవరం' వచ్చింది. ఆ చిత్రం ద్వారా అదూర్ ప్రధాన

స్రవంతిలో రావడమేకాదు ఏకంగా జాతీయ ఉత్తమ దర్శకునిగా ఎంపిక కావడం విశేషం. ఆ చిత్రంలో నటి శారదకు 'ఊర్వశి' అవార్డు లభించింది. ఆయన ఏ చిత్రం రూపొందిస్తున్నా సమాంతర చిత్రాభిమానులు ఎంతో ఆశతో నిరీక్షిస్తారు. ఆ క్రమంలో 1983లో ఆయనకు పద్మశ్రీ అవార్డు లభించింది. 1984లో ముఖాముఖం, 1987లో అనంతరామ్, 1989లో మధిలాకల్, 2002లో నిశల్‌కతు, కథాపురుషన్ చిత్రాలు ఆయనకు జాతీయ అవార్డులు ప్రసాదించాయి. ఇవన్నీ వైవిధ్యంతో కూడుకున్నవి. ఒకదాని ముద్ర మరోదానిపై వడనివి. పాత్రలన్నీ సహజమైనవి. అందుకే అదూర్ చిత్రాలు ఖండాంతర తీరాలకు ప్రయాణించి విదేశీ ప్రముఖులను కూడా అలరించాయి. 33 ఏళ్ళ స్వీయ చిత్రజగత్తులో నిర్మితమైనవి కేవలం 9 కథా చిత్రాలే. కాని వేటికవే కొత్తపుంతలు తొక్కించాయి.

కాగా, 'చిత్రలేఖ' అనే ఫిలిం సహకార సంఘాన్ని నెలకొల్పి కేరళ రాష్ట్రంలో సమాంతర చిత్ర ఉద్యమానికి తెరదీశారు. ఎందుకంటే ఏ అంశానికైనా ఉద్యమమే ప్రాణం. ఉద్యమంలో భాగస్వామ్యం కావడం, చేయడం కూడా ఓ గొప్ప కళ అని అంటాడు.

ప్రధాన స్రవంతిలో నటించే తారలు ఆదాయ నష్టంతోపాటు తమ ఇమేజ్ దెబ్బతింటుందనే భయంతో ఇలాంటి సమాంతర చిత్రాలు నిర్మించడానికి, నటించడానికి ఇష్టపడరు. కాని ఇప్పుడు కాలం మారుతున్నది. దేశభక్తి ప్రపూరితమైన భగత్‌సింగ్, లగాన్, బోస్, మంగళ్‌పాండే చిత్రాలతో పాటు సామాజిక మార్పును కాంక్షించే 'స్వదేశ్' చిత్రాలు రావడం, అందునా అజయ్ దేవగన్, అమీర్‌ఖాన్, షారుఖ్‌ఖాన్ వంటి అగ్రశ్రేణి తారాగాణం నటించడం జరుగుతున్నది. అంటే ప్రజల ఆకాంక్షల మేరకు ఈరెండు ఒకదానికొకటి దగ్గర అవుతున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలో అదూర్ వంటి అంకితభావ చిత్ర నిర్దేశకులకు పాల్కే అవార్డు లభించడం నిజంగా శుభపరిణామం.

■ శైలి

అందరికోసం ఒకరు - ఒకరి కోసం అందరు

సహకార స్ఫూర్తి- ప్రజాస్వామ్యానికి దీపి

అభినందనలతో.....

అధ్యక్షులు

కె.జయప్రకాష్

కార్యదర్శి

ఆర్.వెంకటేశ్వరరావు

నాగార్జున గ్రామీణ బ్యాంకు ఆఫీసర్స్

కో-ఆపరేటివ్ క్రెడిట్ సొసైటీ

ఖమ్మం

Regd.No.897 T.E

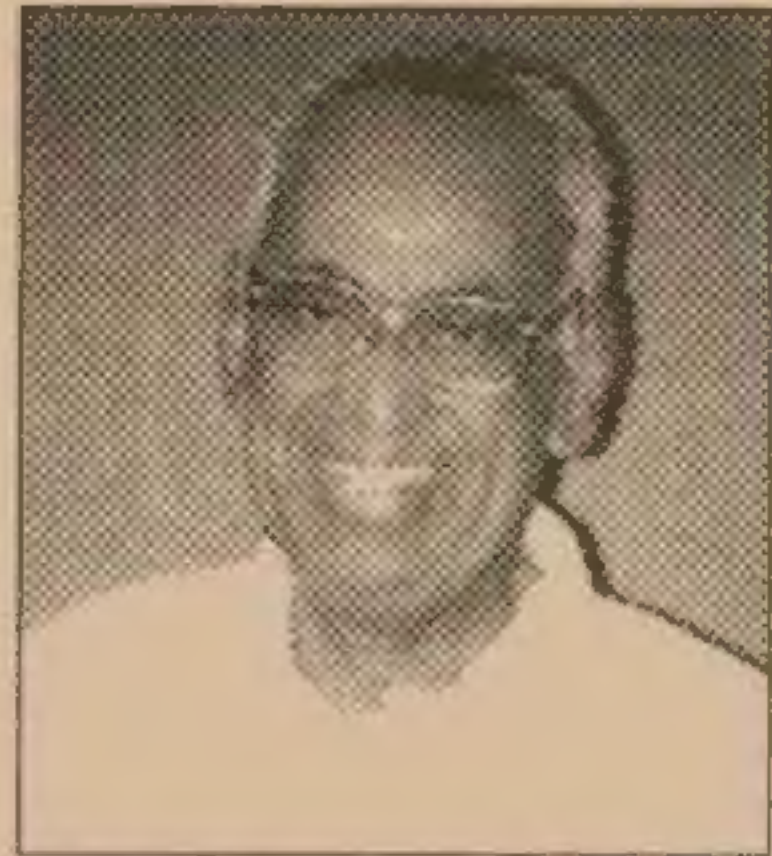
సహకార రంగాన్ని కాపాడుకుందాం-

స్వయం సమృద్ధిని సాధించుకుందాం

నూతన పురపాలక సంఘం బాధ్యతలు స్వీకరించిన చుభసందర్భంగా మరియు దసరా, దీపావళి శుభాకాంక్షలతో...

శ్రీ కోనేరు రంగారావు
మున్సిపల్ శాఖ మంత్రి

శ్రీమతి ఎన్. రాజ్యలక్ష్మి
జిల్లా ఇన్-చార్జ్ మంత్రి

శ్రీమతి జె. గీతారెడ్డి
రాష్ట్ర పర్యాటక శాఖ మంత్రి

శ్రీ ఎ. నరేంద్ర
కేంద్ర మంత్రివర్గులు

శ్రీ వైఎస్. రాజశేఖర్ రెడ్డి
రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి

శ్రీమతి సునితా పాటిల్
జడిపి చైర్మన్

శ్రీ బి. వెంకటేశం
కలెక్టర్ - మెదక్ జిల్లా

శ్రీ మురళీ కృష్ణ గౌడ్
మున్సిపల్ చైర్మన్, జహీరాబాద్

శ్రీ భాజామియా
మున్సిపల్ వైస్-చైర్మన్, జహీరాబాద్

శ్రీ ఫరీదోద్దీన్
రాష్ట్ర మైనారిటీ, మత్స్య శాఖా
మాత్యులు

జహీరాబాద్ కౌన్సిలర్స్

కె. నిల్లంపూలు
1వ వార్డు కౌన్సిలర్

తాహీరా బేగం
2వ వార్డు కౌన్సిలర్

ఎం.డి. జహంగీర్
3వ వార్డు కౌన్సిలర్

అప్పం సత్యేందర్
4వ వార్డు కౌన్సిలర్

మీహాబాద్ రెడ్డి
5వ వార్డు కౌన్సిలర్

బి. సుతీష్
6వ వార్డు కౌన్సిలర్

బి. కృష్ణవేణి
7వ వార్డు కౌన్సిలర్

రజయా బేగం
8వ వార్డు కౌన్సిలర్

గుణవతి
10వ వార్డు కౌన్సిలర్

చంద్రశేఖర్
11వ వార్డు కౌన్సిలర్

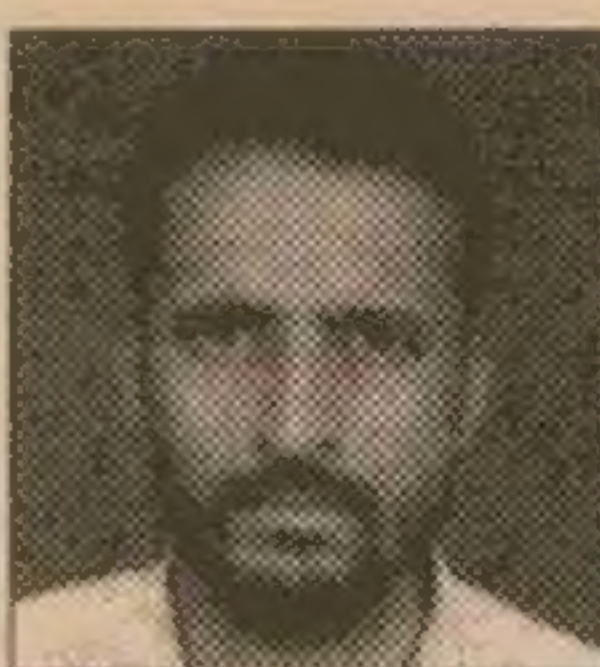
రాంచందర్
13వ వార్డు కౌన్సిలర్

డా. చంద్రయ్య
14వ వార్డు కౌన్సిలర్

లలిత
15వ వార్డు కౌన్సిలర్

అశోక్ కుమార్ శేరి
16వ వార్డు కౌన్సిలర్

మోన్సీబ్
17వ వార్డు కౌన్సిలర్

కె. రాంచందర్
18వ వార్డు కౌన్సిలర్

రిజ్వానా బేగం
19వ వార్డు కౌన్సిలర్

ఎం.డి. తింజమ్
20వ వార్డు కౌన్సిలర్

అమీనుల్లా గాఫీ
21వ వార్డు కౌన్సిలర్

బాలమ్మ
22వ వార్డు కౌన్సిలర్

ఎం.డి. బుచ్చాస్
23వ వార్డు కౌన్సిలర్

కె. మంజుల
24వ వార్డు కౌన్సిలర్

సైఫోద్దీన్ గాఫీ
మేనేజర్

ప్రీతాప్ జీవీన్ - కమిషనర్,
మరియు సిబ్బంది

పురపాలక సంఘము - జహీరాబాద్, మెదక్ జిల్లా.

32

Celebrate the Glorious Tradition of a Proud Heritage

Handicraft products from
Kondapalli, Etikoppa, Nirmal

List of Lepakshi Handicrafts Emporia

● Gunfoundry, Hyderabad-500 001 Ph: 040-23235028, 23212902 ● Minerva Complex Secunderabad-3, Ph: 040-27814729 ● Export Oriented Showroom, Opp.telephone Exchange, 'Hasthakala Bhavan', Musheerabad, Hyderabad-500 020. Ph: 040-27668178 ● Main Road, Visakhapatnam - 530 002, Ph: 0891-2508037 ● 29-1-7, G.T.Road, Rajahmundry - 533 104 Ph: 0883-2475757 ● B-6, State Emporia Complex, Baba Kharak Singh Marg, New Delhi-110001. Tel: 011-23363892 / 23368205 ● Produturi Complex, Shop No.16,17 & 18, Hanmakonda, Warangal - 506001. Ph: 08770-2577727 ● Tirumala, Chittoor District, Ph: 0877-2277246 ● Building No. 3-2-132/2, 12th Lane, Arundalpet, Guntur. Ph: 0863-2233151 ● Gandhi Nagar, Vijayawada-520 003. Ph: 0866-2573129 ● Mahathma Gandhi Road, Ananthapur - 515 004 Tel: 08554-220175 ● F-17, C.I.T. Complex, Garihath, Kolkatta - 700 068, Ph: 033-24237625 ● Old Bus Stand Road, Opp. Head Post Office, Kurnool - 518 001 Ph: 240470.

ANDHRA PRADESH HANDICRAFTS DEVELOPMENT CORPORATION LTD.,

Hastakala Bhavan, Opp.Telephone Bhavan, Musheerabad, Hyderabad - 20.

Ph: 040-27616461, Fax: 040-27619560

LePakshi

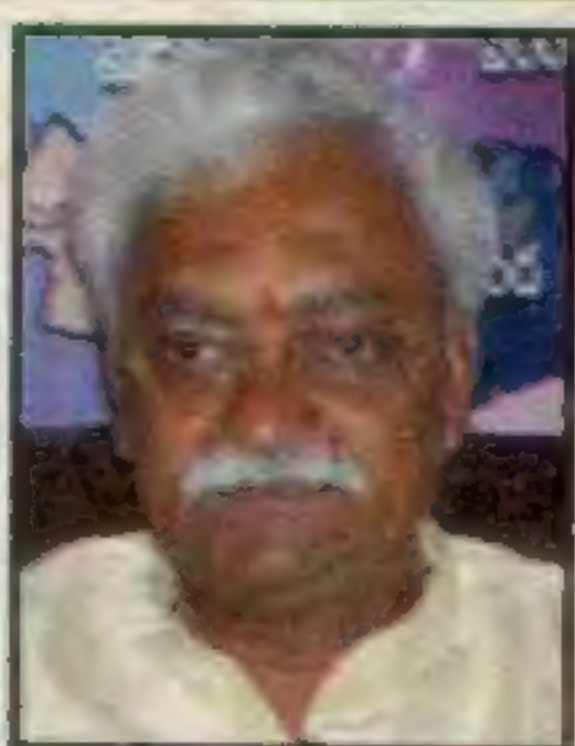
E-mail: aphdcltd@rediff.com

www.lepakshihandicrafts.gov.in

నూతన మున్సిపల్ కౌన్సిల్ పదవీ బాధ్యతలు స్వీకరించిన శుభసందర్భంగా మరియు దసరా, దీపావళి, రంజాన్ శుభసందర్భంగా పట్టణ ప్రజలకు శుభాకాంక్షలు

శ్రీ వై.ఎస్.రాజశేఖర్ రెడ్డి
రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి

శ్రీ ఆర్.నరేంద్ర
కేంద్రమంత్రివర్గం

శ్రీ కానదు రంగారావు
ముగ్గువర్ శాఖామంత్రి

శ్రీమతి ఎన్.రాజ్యలక్ష్మి
జిల్లా ఇన్‌ఛార్జ్ మంత్రి

శ్రీమతి గీతారెడ్డి
పర్యాటక-శాఖ మంత్రి

శ్రీ ఎం.డి.ఫిరీదాద్దీన్
మిక్సిడ్ ఫుడ్ సెక్టర్ శాఖ
మంత్రి

శ్రీమతి సునీతాపావీర్
జిల్లా డైరెక్టర్

శ్రీ తీర్థా బయ్యప్రసాద్ రెడ్డి
ఎం.ఎల్.ఎ. సంగారెడ్డి

శ్రీమతి దాంగిల విజయలక్ష్మి
సంగారెడ్డి ముగ్గువర్ డైరెక్టర్

శ్రీ బరారాద్దీన్ బాబా
సంగారెడ్డి ముగ్గువర్ డైరెక్టర్

సంగారెడ్డి ముగ్గుపాలిటీ కౌన్సిలర్లు

భువనీశ్వర్ రహ్మాన్
1వ వార్డు

జి.సత్యనారాయణ
2వ వార్డు

ఎం.డి.అబ్దుల్ అహ్మద్
3వ వార్డు

ఆర్.సుధాకర్ గౌడ్
4వ వార్డు

ఎస్.చంద్రశేఖర్
5వ వార్డు

ఆర్.ఉదయశివర్
6వ వార్డు

ఎస్.శంకర్
7వ వార్డు

టి.రాంబాయి
8వ వార్డు

పి.సర్వం
9వ వార్డు

ఆర్.వెంకటేశ్వర్లు
11వ వార్డు

సతీష్ అహ్మద్
12వ వార్డు

బహదూర్ గౌడ్
13వ వార్డు

చిహ్నాల
14వ వార్డు

పత్మిని సుబ్బాన్
15వ వార్డు

షేక్ సాదర్
17వ వార్డు

అబ్దుల్ సుబ్బాన్
18వ వార్డు

జి.చంద్రశేఖర్
19వ వార్డు

జి.సత్యనారాయణ
20వ వార్డు

పి.బాలమణి
21వ వార్డు

ఎస్.హరికృష్ణన్
22వ వార్డు

స.పద్మావతి
23వ వార్డు

గోపీధర్ నాయర్
24వ వార్డు

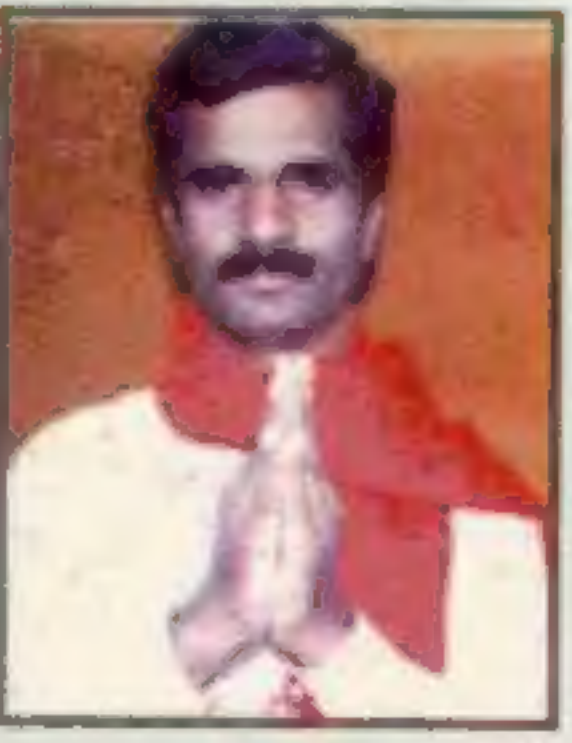
డి.విజయలక్ష్మి
25వ వార్డు

మహ్మద్ సుమ
26వ వార్డు

స.హన్.యూరయ్య
27వ వార్డు

జి.మల్లేష్
28వ వార్డు

ఫిర్యాద్ ఫిరియా
29వ వార్డు

కె.లక్ష్మి
30వ వార్డు

డి.లక్ష్మి
31వ వార్డు

శ్రీ రాజ్ పాల్ గౌడ్
ముగ్గువర్ కమిషనర్

శ్రీ గియాబాద్దీన్
ముగ్గువర్ ఇంజనీర్

పురపాలక సంఘం, సంగారెడ్డి - మెదక్ జిల్లా

ಮಹಸು ಫೌಂಡೇಷನ್
ಪುಸ್ತಕಾಲ ಪರಿಶೀಲನಾಪಟ್ಟಿಕೆ

ಪುಸ್ತಕಂ ಸಂಖ್ಯೆ	KLV01A381
ಪುಸ್ತಕಂ ವರು	57825650
ತಾರೀಖು	25-9-2023
ಮುಂದು ಅಟ್ಟ	yes
ಪೆಮಕ ಅಟ್ಟ	yes
ಮೊತ್ತಂ ವೆಜೆಲು	32
ಪೆದ್ದ ಸೇಜ ವೆಜೆಲು	No
ಘಾಣೆ ವೆಜೆಲು	no
ಲೆಖ ವೆಜೆಲು	No
ಕಯಾರು ಚೆನಿವದಿ	Mounika
ವೆಜೆಲು ಖರೀದಿಸಿವದಿ	Mounika
ಪ್ಯಾನ್ ಚೆನಿವದಿ	Mounika
ಪರಿಕ್ಷೆ ಚೆನಿವದಿ	AMRUTHA
ವೆಜೆಲು ಪರಿಚಾಪಿವದಿ	
ಲೇಂಡಿಂಗು ಚೆನಿವದಿ	
ಪ್ಯಾಕಿಂಗು ಚೆನಿವದಿ	
ಪ್ಯಾನ್ ಚೆಯ್ಯವಿವಿ	
ಕವ್ವಲು	NO
ಪರಿಸ್ಥಿತಿ	good